

Fregatten Bellona's togt
til Sydamerika 1840 - 41

Skibslægen J. H. Lørricks dagbog

Marinehistorisk Selskab, København 1980

Fregatten Bellonas togt
til Sydamerika 1840 - 41

MARINEHISTORISK SELSKABS SKRIFTRÆKKE

1. *Jørgen H. Barfod*: Slaget i Køge Bugt den 1. juli 1677 (1952).
2. *R. Steen Steensen*: Vore torpedobåde gennem 75 år (1953).
3. *Georg Nørregaard*: Fregatten Falster ved Marokko 1753 (1956).
4. *Gunnar Olsen, Erik Harremoës, G. Honnens de Lichtenberg og R. Steen Steensen*: De danske stræder og Øresundstolden (1958).
5. *R. Steen Steensen*: Vore undervandsbåde gennem 50 år 1909-59 (1960).
6. *R. Steen Steensen*: Orlogsmuseet (1961).
7. *Jørgen H. Barfod*: Orlogsflåden på Niels Juels tid 1648-99 (1963).
8. *G. Honnens de Lichtenberg*: Larssen fra 64 (1964).
9. *R. Steen Steensen*: Fregatten Jylland (1965).
10. *R. Steen Steensen*: Vore panserskibe 1863-1943 (1968).
11. *R. Steen Steensen*: Vore krydsere (1971).
12. *Hans Chr. Bjerg*: Dansk Marinehistorisk Bibliografi 1500-1975 (1975).
13. *M. Winge*: Søetatens Syge- og Kvæsthuse (1976).
14. *Jørgen H. Barfod*: Niels Juel. A Danish Admiral of the 17'th Century (1977).
15. *Hans Garde & Hans Chr. Bjerg*: Torpedobåde gennem 100 år. Det danske torpedobådsvåben 1879-1979 (1979).
16. *Ole L. Frantzen*: Truslen fra Øst. Dansk-norsk flådepolitik 1769-1807 (1980).

Skriftrækken forhandles af Nyboders Boghandel

MARINEHISTORISK SELSKAB

Sekretæren
Ved Fortunen 10 A
2800 Lyngby

FREGATTEN BELLONAS TOGT TIL SYDAMERIKA 1840 - 41

Skibslægen J. H. Lorcks dagbog

Redigeret af
M. Lorck og H. C. Bjerg

MARINEHISTORISK SELSKAB
KØBENHAVN 1980

M. Lorck og Hans Chr. Bjerg, 1980
Sats: Hanne Francia
Trykt hos National-Trykkeriet, København
ISBN 87-87720-03-5

Marinehistorisk Selskabs
skrift nr. 17.

Omslag: Skibsdæk. Tegning af C. W. Eckersberg, 1834.

FORORD

For en del år siden arvede jeg "Bellona-dagbogen", ført om bord i fregatten BELLONA af den senere distriktslæge *Jørgen Heinrich Lorck*, en yngre broder til min oldefader, præsten og rigsdagsmanden *Lorenz Lorck*. Efter at have stavet mig igennem dens gotiske bogstaver, blev jeg klar over, at denne livfulde og underholdende beretning om et årslangt og betydningsfuldt togt til Sydamerika med fregatten i 1840-41 burde transskriberes til almindelig dansk for at blive en mere tilgængelig læsning for min familie, som jeg i første række tænkte på kunne få fornøjelse af bogen.

En henvendelse herom i 1964 til kommandørkaptajn *Jørgen Teisen*, Marinens Bibliotek, resulterede i, at fru *Gjertrud Kjeldsen* påtog sig at transskribere bogen i løbet af det kommende år. Jeg er kommandørkaptajn Teisen og fru Kjeldsen meget taknemmelig, fordi de hjalp mig så langt på vej.

Når bogen med indledning og supplerende oplysninger nu ser dagens lys og udsendes, skyldes det derudover særlig to personer, hvis dom mht. bogens egnethed for offentliggørelse, jeg tillagde stor betydning. Det var min kollega, kommandør *J.H.J. Jegstrup* og arkivar, cand.mag. *Hans Chr. Bjerg*, Rigsarkivet. Efter en grundig gennemlæsning, hvortil var knyttet nogle bemærkninger, anbefalede kommandør Jegstrup mig at lade sagen gå videre til arkivar Bjerg, der med stor velvilje og saglighed har taget sagen op og givet gode råd i forbindelse med den endelige tilrettelægning af stoffet.

Jeg bringer tillige fhv. sognepræst ved Sct. Jørgensbjerg Kirke, pastor *A. Warming*, tak for personlige samtaler og for hans gode hjælp og levende interesse ved bl.a. at give mig værdifulde oplysninger om det kirkeskib, der, som en tro model af fregatten BELLONA, er ophængt i denne kirke.

Endelig ønsker jeg også at takke kommandør *P.A. Mørch* for god hjælp.

**Jørgen Heinrich Lorck (1810-95),
dagbogens forfatter.
(Det kgl. Bibliotek)**

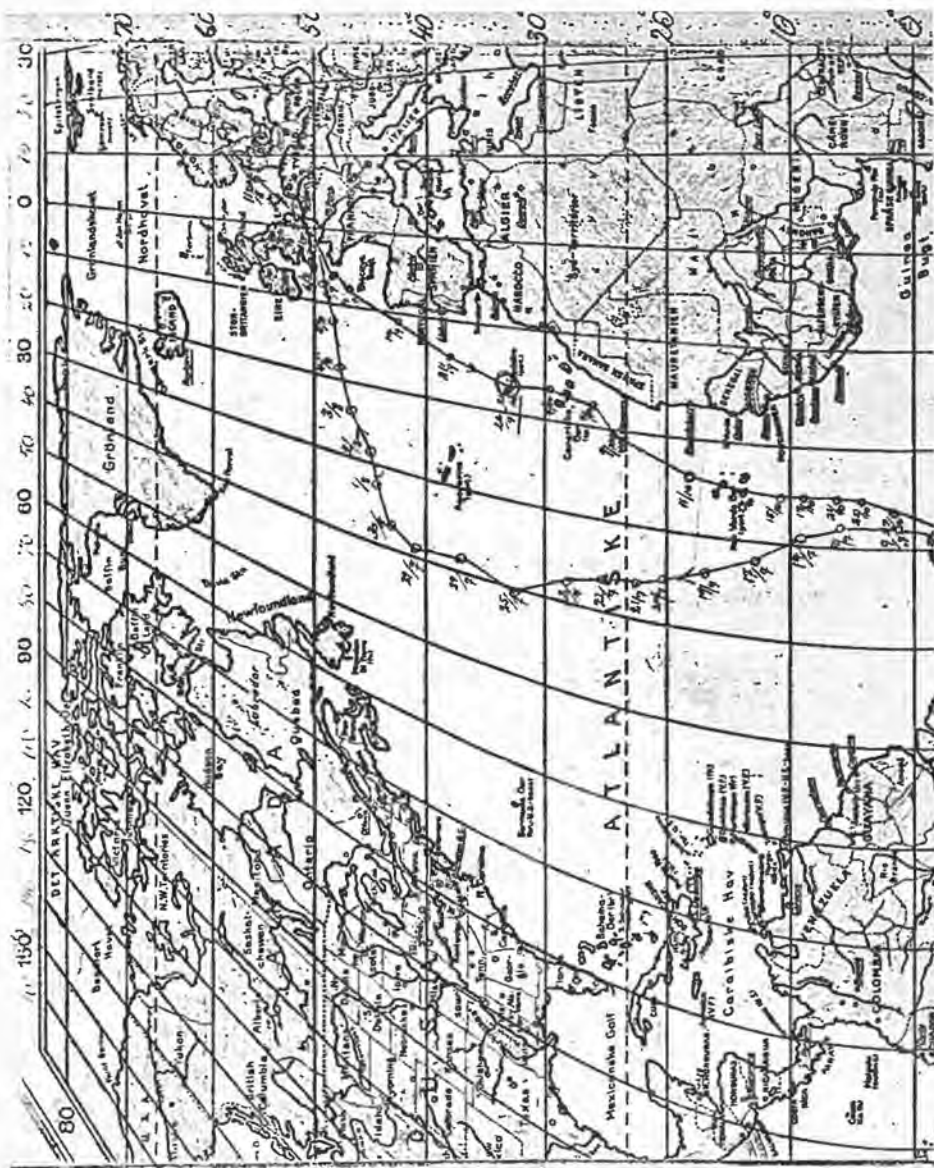
INDLEDNING

Et eksempel på et iøvrigt ikke usædvanligt tilfælde, hvor den danske marine har været medvirkende til at løse opgaver af diplomatisk art, har vi i den omstændighed, der førte til at regeringen udsendte fregatten "Bellona" på dets togt til Sydamerika i 1840-41.

Arsagen hertil var den, at Danmark ville søge at fremme den danske handel og søfart og styrke de venskabelige forhold mellem vort monarki og de sydamerikanske republikker, hvis rigdomme på produkter havde udgjort en stor del af handelen på Europa.

Man ønskede kort sagt at afslutte faste handelstraktater til gavn for samhandelen med de af de sydamerikanske republikker, med hvilke der hidtil fra dansk side side ikke var afsluttet nogen handelsmæssig overenkomst. Som basis for sådanne traktater skulle den med Venezuela bestående tjene som rettesnor. De stater, som det i så henseende kunne komme til at dreje sig om, var Brasilien, hvis handelstraktat af 26. april 1828 udløb den 7. marts 1841 samt af andre stater på Sydamerikas østkyst Uruguay og Argentina og på vestkysten Chile, Peru, Bolivia og Ækvador. For Bolivias og Ækvador's vedkommende var den designerede chef for "Bellona" imidlertid frit stillet, om han skønnede at kunne besøge disse lande. Et besøg i disses regeringssæder La Paz og Quito ville være vanskeligt at gennemføre både af tidsmæssige og økonomiske grunde, som følge af byernes store afstande fra kysten. Alligevel lykkedes det til sin tid chefen at indlede underhandlinger med disse to landes diplomatiske repræsentanter i Peru's hovedstad Lima, så at de fornødne handels-trakter også her blev indgået takket være stor imødekommenhed, han her mødte med hensyn til at modtage de fornødne noter til vedkommende ministre. I alle de hovedstæder, som besøgte, hvor der ikke tidligere var ansat nogen konsul, udnævnte chefen i kraft af sin fuldmagt konsul og indstillede disse til regeringerne, der anerkendte dem som sådanne hvilket betød, at vore handlende og søfarende landsmænd høstede store fordele.

Som chef for "Bellona" udpegedes kommandør Christian Wulff, som med en besætning på ca. 300 mand hejste sin vimpel ombord i København den 24. august 1840. Fregattens bemandingsreglement på 285 mand forøgedes til 298 mand på grund af togtets særlige opgaver og udvidede beføjelser. Således blev der bl.a. udkommanderet en skibspræst, pastor Dines Pontoppidan, og en under-

chirurg (underlæge), Jørgen Heinrich Lorck, (dagbogens forfatter) samt medfulgte en naturforsker, dr.phil. H. Krøyer. Endvidere medtoges som passagerer ingeniørløjtnant Fibiger til Madeira og kontorist Hansen til Buenos Aires. Pastor Pontoppidan og dr. Lorck deltog i hele togtet, som varede til den 21. august 1841, datoen for kommandostrygningen. Også dr. Krøyer deltog i hele togtet.

Fregattens afrejse fra København foregik i flere tempi, efter at den mandag den 24. august 1840 lagde ud på reden, hvor den ankrede udfor batteriet "Tre Kroner". Først torsdagen den 27. august gik fregatten under sejl for senere på dagen at ankre op udfor Helsingør. Blandt de gæster, der gjorde turen med til Helsingør, var digteren H.C. Andersen, som undervejs i dagens højtidelige anledning og som en hyldest til 'Bellona', skrev en lille sang, som vides at være blevet afsunget om bord, inden alle gæstene gik fra borde.

*Du som nys Flugten satte
ned mod Italia*)
og Kunstens rige Skatte
os bragte hjem derfra,
flyv atter over Vandet,
Sang er hvert Bølgeslag,
bring til Columbus-Landet
det stolte danske Flag!*

*Med Skove, Fiskerleier
staar Sjællands Kyst saa smukt,
og for dens Skjøndhed neier
Bellona i sin Flugt.
Hver Luftning Afsked bringer,
det er en Sommerdag,
Bellona løfter Vinger,
Farvel! Held Danmarks Flag!*

Fredag den 28. august begyndte rejsen og ved otte-tiden passeredes Kronborg under salut.

*) Fregatten bragte som bekendt fra Livorno i 1835 den første ladning hertil af Thorvaldsens kunstværker.

Da det skønnes, at selve sejladsen, hvorom dagbogen også beretter dag for dag, ikke kan påregne samme interesse som fregattens besøg i de forskellige hovedstæder i Brasilien og i de sydamerikanske republikker, er det formentlig tilstrækkelig at fortælle, at "Bellona" anløb Funchal på Madeira fra den 26. september til den 2. oktober og Bahai i Brasilien fra den 4. november til den 16. november for at proviantere og supplere skibets beholdninger af al slags gods. På den lange sejlads til Sydamerika indtraf desværre et uheld i Kanalen natten mellem den 8. og 9. september, som kostede fire mennesker livet blandt den otte mand store besætning på en fransk lugger "La sainte fleur", som ved egen skyld blev sejlet i sænk af "Bellona".

Efter opholdet i Bahai sættes kursen mod Rio de Janeiro, hovedstaden i Brasilien, hvortil man ankom kun fem dage senere, og hvor der befandt sig en del fremmede orlogsskibe. I betragtning af, at handelstraktaten mellem Danmark og Brasilien som nævnt udløb den 7. marts 1841 og de urolige forhold derude efterhånden havde antaget en sådan karakter, at de bragte samhandelen med Brasilien vanskeligheder, fik "Bellona"'s chef både den opgave at forny den endnu gældende handelsaftale og at dæmpe gemytterne ved at vise det danske orlogsflag på disse kanter.

Efter undertegnelsen af den fornyede traktat afgik "Bellona" den 5. december sydpå mod La Plata-floden, ved hvilken republikken Uruguay og republikken Argentina lå. Fregattens ophold på La Plata-floden strakte sig fra den 11. december og lige til den 31. januar 1841. I Uruguays hovedstad Montevideo afsluttedes den 16. december en handelstraktat og den 19. december ankrede op udfor Argentinas hovedstad Buenos Aires. Under dette ophold dér afholdt chefen i taknemmelighed for den venlighed og gæstfrihed, byen havde udvist over for besætningen, en fest ombord den 30. december om eftermiddagen, en fest, som formede sig som et stort stilet bal. Blandt de indbudte til ballet var diplomatiet talrigt repræsenteret og bemærkes må det, at diktatoren, præsident Rosas' datter Manuelitta deltog — "et talende bevis på den agtelse, med hvilken de argentinske myndigheder betragtede kommandør Wulff og hans officerer". Som bekendt inspirerede dette bal på "Bellona" sceneinstruktøren og balletmesteren August Bournonville til den berømte ballet "Fjernt fra Danmark", som havde premiere på Det kongelige Theater den 20. april 1860. Når præsidentens datter særlig nævnes her og figurligt fik en rolle i balletten, skyldes det

ikke blot, at hun var præsidentens fejrede datter, men i lige så høj grad hendes naturlige livlighed og gratie, hendes dejlige, brune øjne og hendes ligefremme godhed imod alle. Egentlig køn var hun ikke, men hun havde ikke desto mindre et væsen, som tiltrak hendes mange beundrere. Hun skal efter sigende som den eneste have haft en mildnende og udglattende indflydelse på de afgørelser, som hendes fader egenmægtigt traf over for de mange, politiske fjender, som lurede på at styrte ham.

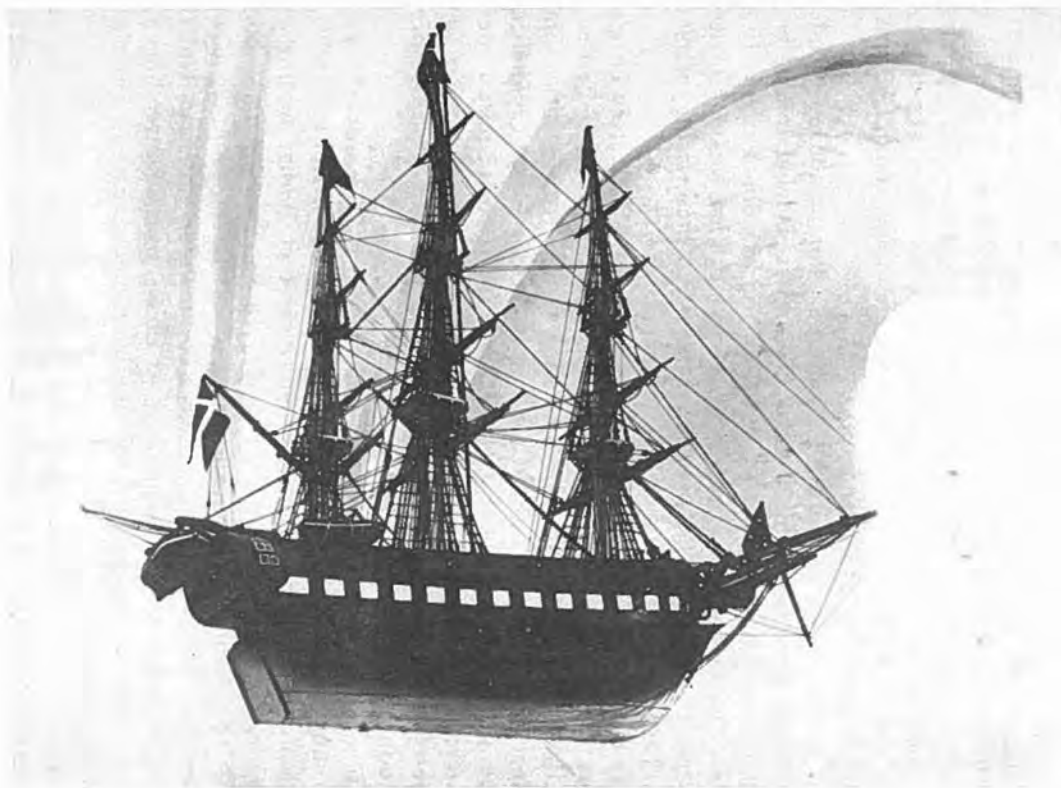
Der har været nogen uenighed om det var "Bellona"'s besøg i Buenos Aires i december 1840 og januar 1841, der gav Bournonville idéen til balletten "Fjernt fra Danmark" eller den skyldtes det besøg, som korvetten "Galathea" i 1847 på sin jordomrejse i 1845-47 aflagde i Buenos Aires med "Bellona"'s daværende næstkommanderende Steen Andersen Bille som chef. Resultatet af en indgående undersøgelse fra historisk og nautisk hold har fastslået, at det drejer sig om det besøg og det bal, der fandt sted i Buenos Aires, da "Bellona" lå der i 1840, til trods for Bournonvilles påstand om, at ballet havde fundet sted på "Galathea"'s rejse.

Angående handels- og venskabsoverenskomsten mellem Danmark og den argentinske forbundsrepublik begyndte forhandlingerne allerede dagen efter fregattens ankomst den 20. december, idet chefen da havde et møde med udenrigsminister Felipe Arana. Som betingelse for at forhandlingerne skulle kunne føre til noget, skulle Danmark anerkende Argentinas uafhængighed, hvilket kommandør Wulff på Danmarks vegne først kunne gøre efter at være blevet overbevist om, at kongen af Danmark også ville kunne gøre det. Derfor trak forhandlingerne i langdrag, men den 20. januar 1841 fandt den endelige konference sted, ved hvilken lejlighed kommandøren i en formel deklaration udtrykte, at kongen af Danmark anerkendte den argentinske forbundsrepublik som en fri og uafhængig nation.

Den 21. janur 1841 forlod "Bellona" Buenos Aires og var den 31. januar efter et kort ophold ved Montevideo ude af La Plata-floden på vej til Chile rundt Kap Horn.

Om opholdet i Valparaiso, havnebyen til San Jago (Santiago) og i Callao, havnebyen til Perus hovedstad Lima og om rejsen tilbage til Danmark via Rio de Janeiro giver dagbogen en levende skildring af, men udelades på disse sider.

"Bellona"'s lykkeligt gennemførte mission til Sydamerika sluttede, da kommandoen blev strøget den 21. august 1841 i København

Fregatten "Bellona" som kirkeskib i Sct. Jørgensbjerg Kirke.

og i denne anledning — eller måske særlig på grund af den ufor-glemmelige tid, mandskabet havde oplevet og de mange farer, som skib og besætning så heldigt havde undgået, har to brødre, som begge var matroser om bord i "Bellona", Jens og Frederik Jensen, hjemmehørende og født i Sankt Jørgens sogn i Roskilde henholds-vis den 25. november 1815 og den 3. februar 1818, sat skibet og togtet et varigt og smukt minde ved at bygge en nøjagtig model af skibet og skænket det til deres sognekirke Sct. Jørgensbjerg kirke, som ca. år 1080 rejstes for de søfarendes helgen Sanct Clemens, hvis navn blev båret af kirken i 400 år.

De to bygmestre er opført i "Bellona"'s kommende og gående rulle (listen over besætningen) som henholdsvis halvbefaren og be-faren matros ved 1. sjællandske division under løbenumrene 173 og 286. Om kirkeskibet i Sct. Jørgensbjerg kirke har kirkens forrige sognepræst, pastor V. Baunbæk, skrevet en læseværdig artikel i Sct. Jørgensbjerg-bladets marts-nummer 1951.

I skibets bund fandtes et gammelt dokument, i hvilket en enkelt passus her vedføjes: "Vi tvende brødre, Jens og Frederik Jensen, her af sognet, give og skænke dette skib til Sct. Jørgens kirke som et ringe og taknemligt minde for vor ved Guds bistand lykkelige hjemkomst med den kgl. fregat "Bellona", hvis første rejse under vor nu nuværende allernådigste konge Christian den Ottende var at besejle de sydlige og vestlige kyster af Amerika". Kirkeskibet blev ophængt i kirken den 19. marts 1843.

I bogen "Den Danske Marine", 1814-1848, bind 2, orlogsfarten, af kommandør J.H. Schultz, (Høst og Søns Forlag, Kbhvn. 1950), har kommandøren på siderne 635-637 givet et fyldigt uddrag af skibspræsten på fregatten "Bellona", Dines Pontoppidans bog "Reise til Sydamerika" (Reitzels forlag, trykt i 1841), som tilegnedes chefen for "Bellona", kammerherre, kommandør Christian Wulff. Denne rejsebeskrivelse giver bl.a. i et tillæg, som afslutter bogen, læseren udførlige oplysninger om hensigten med fregattens sendelse og dens virksomhed.

Medens Lorcks dagbog for en stor del beskæftiger sig med livets om bord og specielt med messelivet i officersmessen, hvortil begge hørte, er Pontoppodans bog mere udadvendt ved sine interessante og malende skildringer af de sydamerikanske hovedstæder og egnene omkring disse, baseret på egne iagttagelser, der strækker sig lige fra samfundsforhold, religion, som han havde særlige forudsætnin-ger for at udtale sig om, kultur, administration til klima- og natur-forhold m.m.

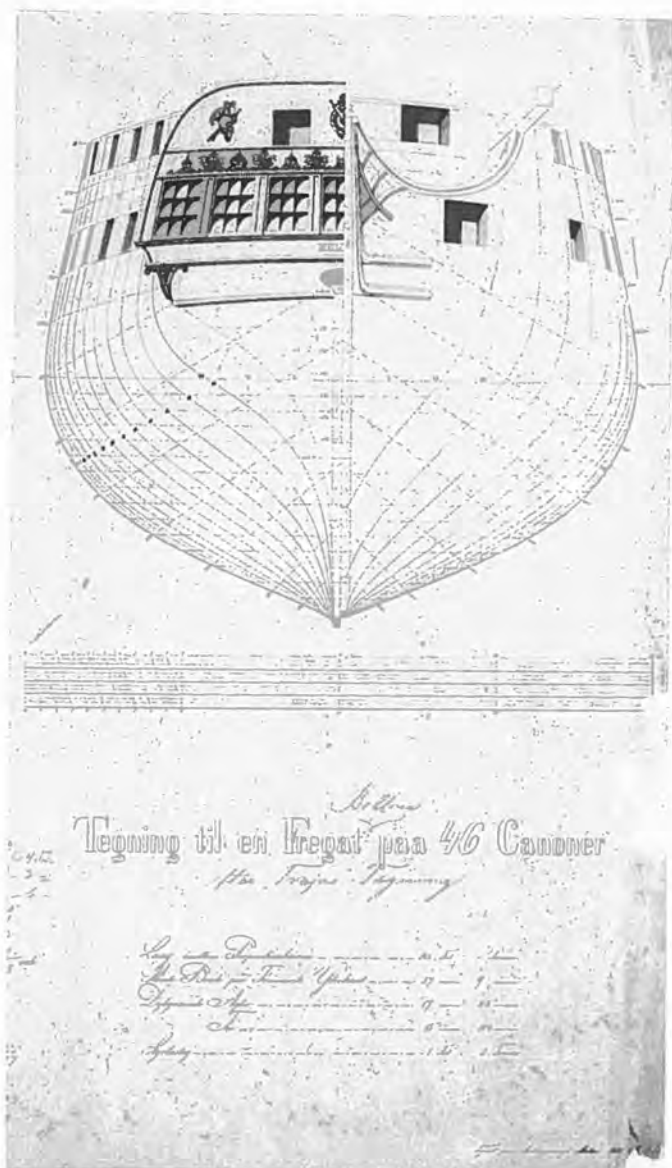
Bogen, som er velgørende fri for navne på og kritik af personer er meget oplysende læsning for den, som vil vide noget om de egne i Sydamerika, som "Bellona" dengang gæstede i denne fjerne del af verden. Derfor supplerer den Lorcks dagbog på udmærket måde.

Af andre henvisninger vedrørende "Bellona"'s togt 1840-41 skal nævnes F.H. Kjølens: Fjernt fra Danmark, kronik i Politiken 26.9.1962 samt Luis Santiago Sanz: Udenrigspolitik og ballet. Åbningen af de diplomatiske forbindelser mellem Danmark og Argentina i 1841, Artikel i Berlingske Tidende 2.1.1963, samt V. Baunbæks artikel i Sct. Jørgensbjerg-Bladet marts 1951 vedrørende kirkeskibet i Sct. Jørgensbjerg Kirke.

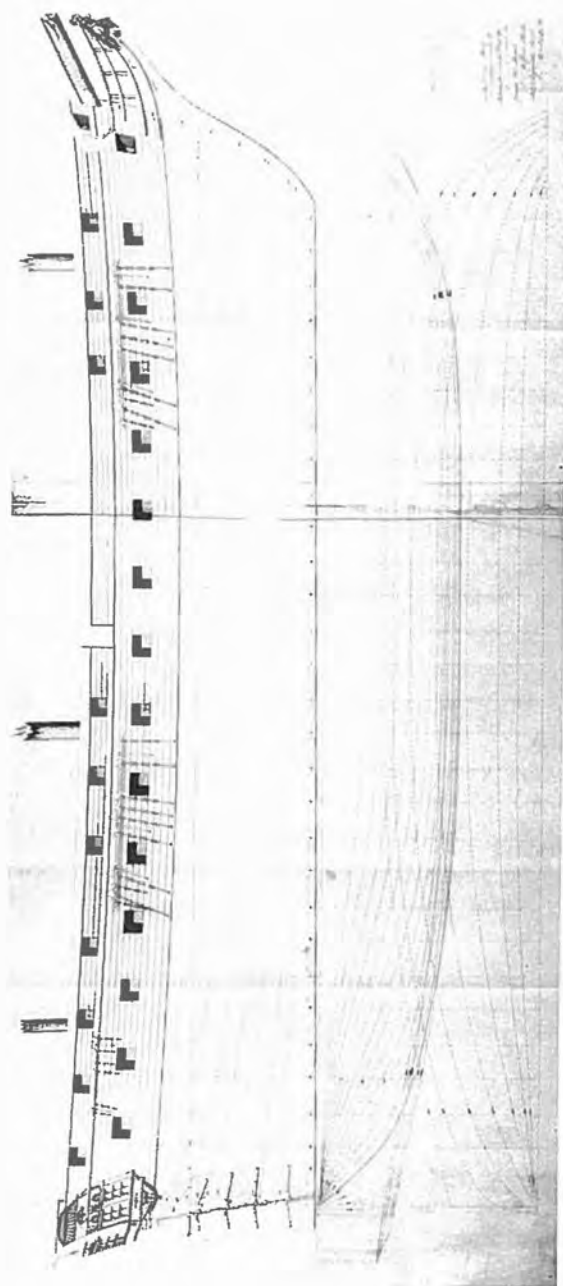
Selve dagbogen, der er i orlogskaptajn M. Lorcks eje, er 16 x 20 cm og beskrevet på 172 sider.

Om selve dagbogens forfatter skal følgende oplyses: *Jørgen Heinrich (Henrik) Lorck* fødtes 9. januar 1810 i København som søn af kaptajnløjtnant i Søetaten Lorenz Lorck (1781-1820) og hustru Mariane Elisabeth Lorck f. Bech. Han kom efter faderens tidlige død som tolvårig i huset hos sin onkel, nationalbankdirektør, etatsråd L.N. Hvidt, der var gift med hans faster Wilhelmine Therese født Lorck. I 1828 blev J.H. Lorck student fra Borgerdydsskolen i København og studerede derefter medicin, fik sin embedseksamen i 1838 og blev i december s.å. bataillonskirurg. 24. august 1840 til 21. august 1841 deltog han som anført i fregatten "Bellona"'s togt til Sydamerika som 2. underchirurg. Han konstitueredes som underlæge i Hæren i 1842 og blev fastansat i 1845. Som sådan deltog han i felttoget 1848-50 og blev taget til fange ved Slesvig den 23. april 1848, kom senere fri og blev læge ved det danske hovedkvarter. I 1849 blev J.H. Lorck fg. overlæge og s.å. R. af Dbg. I årene 1853-68 var han distriktslæge på Fanø og var her medstifter af Fanø Navigationsskole. 1868-83 var han distriktslæge i Bogense og her 1870-83 medlem af Bogense Byråd. Efter sin afsked i 1883 flyttede han til København, hvor han døde 12. oktober 1895. Lorck var blevet gift i 1853. Han var endvidere medstifter af Musikforeningen i København og redaktør af Københavns Theaterblad 1844-86. Lorck karakteriseres som et lyst hoved, musikalsk og selskabeligt anlagt. Udover i gængse biografiske værker findes han omtalt i Marcus Chr. Bech: En københavnsk Grosseres Ungdomserindringer 1787-1816, Kbh. 1910, s. 194.

J.H. Lorck har udsendt to erindringsbøger, nemlig "Femoghalvfjerdsindstyve Aar", Erindringer nedskrevne for Venner og Bekjendte. Kbh. 1885, og "Skumlerier og Begivenheder fra Krigens Tid", I:1848, II:1849 og III:1850. Tre hefter af J.L. Kbh. 1851-52. Endelig har J.H. Lorck i mindeskiftet "Vedbækiana" givet en særpræget og smuk skildring af livet på "Bakkehuset" i Vedbæk, der var familien Hvidts landsted 1811-1915. Disse erindringer er nedskrevne i 1891.

Konstruktionstegningerne til fregatten "Bellona", hvorpå er indtegnet ændringer i apteringen foretaget med henblik på skibets togt til Sydamerika 1840-41. (Rigsarkivet).

Letter of Giovanni, p. 9, to me: "Re of Remondelle for the printing of the 16th volume of the *Lettere*." *Lettere* = *Lettere*.

BELLONA'S BEMANDING PÅ TOGTET 1840-41

Nedenstående gengives bemandingsreglementet for normal udrustning til BELLONA i 1840 samt en fuldstændig fortegnelse over fre-gattens mandskab på togtet til Sydamerika 1840-41. På dette togt udvidedes bemanningen med 13 mand. Denne fortegnelse er iden-tisk med den såkaldte kommende og gående rulle efter hvilken pro-viantforvalteren ombord førte regnskab med de tilkommanderedes måltider.

Foruden chefen, commandeur Christian Wulff (1777-1843) var J.H. Lorcks omgangskreds officersmessens 23 medlemmer, som var følgende:

Næstkommanderende: Capitainlieutenant Steen Andersen Bille (1797-1883)

Capitainlieutenant Mathias Meyer, Messeforstander (1797-1853)

Premierlieutanter:

Magnus Nicolay Suenson, Regnskabsmessen (1802-1856)

Edouard Suenson, Adjutant, Observationsofficer, Chef for Landgangskompaniet (1805-1887)

Christian Nicolay Wulff, Lastlieutenant (1810-1856)

Magnus Christian Thulstrup, Soldaterchef (1808-1873)

Bernhard Johan Christoph Wilkens, Fartøjer (1810-1842)

August Christian Schultz, Observationsofficer, Hospitalsofficer (1813-1908)

Secondlieutanter:

Adser Enevold Ludvig Knudsen, Batteriadjutant (1809-1877)

Wilhelm Christian Jacobsen, 2. Lastofficer (1817-1893)

Morten Julius Harboe, På batteriet (1819-1851)

Emil François Krieger (Hos næstkommanderende) (1819-1892)

Hans Georg Anton Edvard Hensen, Topchef (1817-1846)

Christian Wilhelm Schønheyder, Ved landgangscompagniet (1820-1897)

Chirurger:

J.G.G. Courlænder, Overskibschirurg (1809-1863)

M.P. Friis, Skibschirurg (1813-1869)

Jørgen Heinrich Lorck, Underskibschirurg, Chirurg ved Landgangs-
compagniet (1810-1895)

Præst: Dines Pontoppidan, Skibspræst (1814-1879)

Forvalter: P.A. Nielsen (Skibsproviantforvalter) (1812- afsk. 1886)

Secretair: Cand. jur. E.F.S. Fanøe (Skibssecretair) (1813-1841)

Naturforsker: Dr. phil. H. Krøyer (1799-1891)

Passagerere:

Ingeniørlieutenant Fibiger (til Madiera)

Comptoirist Hansen (til Buenos Aires).

- - - - -

BEMANDINGSREGLEMENT
FOR
FREGATTEN
BELLONA
1840

BEMANDINGSREGLEMENT
(normal udrustning)
for
FREGATTEN BELLONA

Chef. Kommandeur	1
Kapitainlieutenanter	2
Lieutenanter	10
Over Skibschirurg	1
Underskibschirurg	1
Skibssekreter	1
Skibs-Proviantforvalter og Regnskabsfører	1
Under-Proviantskriver	1
Overstyrmænd	1
Styrmænd	1
Overkanoneer og Regnskabsfører	1
Kanoneerer	1
Under-Kanoneerer	3
Højbaadsmand og Regnskabsfører	1
Skibmænd	2
Baadsmandsmater	3
Quartermestre	6
Overtømmermand og Regnskabsfører	1
Tømmermænd	2
Tømmermændslærling	1
Sejlmager, heraf een Regnskabsfører	2
Bøssesmed	1
Bødker	1
Hovmestre	2
Kahytskok	1
Bager	1
Skibskok	1
Koksmater	3
Dagvagt	1
Hulgast	1
Spillemand eller heelbefarne Matroser	2
Konstabler, heelbefarne	77
Konstabler, halvbefarne	72
Matroser, søvante eller Lærlinge af 1. Klasse	39
Matroser, søvante eller Lærlinge af 2. Klasse	19
Soldatesque: Underofficerer	2
Soldatesque: Tambour	1
Soldatesque: Soldater	18

Ialt

285 Mand

Admiralitetskontoret
den 7. Juli 1840

sign. Stiernholm

Kommende og gående rulle for "Bellona" 1840-41.

Lb.No.	Character	Div. el. Distr.	Corps el. Comp.	Comp.No.el. Hverv No.	Navn	Rulle	
						Komm. Dato 1840 24.de August t.f.m.	Gående Dato 1841 21.de August e.a.m.
Forkl:							
t.f.m.:	Til frokostmåltidet						
e.m.m.:	Efter morgenmåltidet						
e.f.m.:	Efter frokostmåltidet						
e.a.m.:	Efter aftenmåltidet						
1	Chef.Komman- deur	-	-	-	C. Wulff	"	"
2	Kapitainlieute- nant	-	-	-	S.A. Bille	"	"
3	"	-	-	-	M. Meyer	"	"
4	Premierlieute- nant	-	-	-	M. Suenson	"	"
5	"	-	-	-	E. Suenson	"	"
6	"	-	-	-	C. Wulff	"	"
7	"	-	-	-	M. Thulstrup	"	"
8	"	-	-	-	B. Wilkens	"	"
9	"	-	-	-	C. Schultz	"	"
10	Secondlieute- nant	-	-	-	A. Knudsen	"	"
11	"	-	-	-	W. Jacobsen	"	"
12	"	-	-	-	M. Harboe	"	"
13	"	-	-	-	E.F. Krieger	"	"

14	"	-	-	-	H.A. Hensen	"	"
15	"	-	-	-	C. Schönheyder	"	"
16	Over-skibs- chirurg	-	-	-	G. Courlænder	"	"
17	Under-skibs- chirurg	-	-	-	M.P. Friis	"	"
18	2. Under-skibs- chirurg	-	-	-	Jørgen H. Lorck	"	"
19	Skibssekretair	-	-	-	Emil Fanøe	"	16. Aug e.a.m.
20	Skibspræst	-	-	-	Dines Pontoppidan	"	21. Aug e.a.m.
21	Skibsproviant- forvalter	-	-	-	P.A. Nielsen	"	"
22	Under-proviant- skriver	-	-	-	J.F.L. Marolly	"	"
23	Overstyrmand	3.jydske					
		Div.	21	-	Andr. M. Brønnum	"	"
24	Styrmand	Sjæl.					
		Distr.	62	-	Niels P. Nielsen	"	"
25	Over-Kanoneer	1	Art.	17	Johan M. Strøm	"	"
26	Kanoneer	"	"	23	Johan P. Gundell	"	"
27	Under-Kano- neer	"	"	48	Andreas Nielsen	"	"
28	"	"	"	49	Adam Olsen	"	"
29	"	"	"	53	Fredr. F. Jacobsen	"	"
30	Bef. Konstabel	"	"	65	Johan W. Rasmussen	"	"
31	"	"	"	69	Hendrik R. Nielsen	"	"
32	"	"	"	70	Hendrik Petersen	"	"
33	"	"	"	71	Carl C. Kiel	"	"

Lb.No.	Character	Div. el. Distr.	Corps el. Comp.	Comp.No.el. Hverv No.	Navn	Rulle	
						Komm. Dato 1840 24.de August t.f.m.	Gående Dato 1841 21.de August e.a.m.
34	Bef.Konstabel	1	Art.	80	Jens Borregaard	"	"
35	"	"	"	81	Andr. Grossmann	"	"
36	"	"	"	82	Johan Grossmann	"	"
37	"	"	"	87	Christ. Svendsen	"	"
38	"	"	"	88	Stephen Magnussen	"	"
39	"	"	"	90	Johan Johansen	"	"
40	"	"	"	102	Peter D. Petersen	"	"
41	"	"	"	103	Ludvig G. Poulsen	"	"
42	"	"	"	105	Lud. Johan Hermandsen	"	"
43	"	"	"	107	Ludvig N. Lund	"	"
44	"	"	"	109	Johan P. Kiel	"	"
45	"	"	"	110	Johan C. Sentrup	"	"
46	"	"	"	113	Johan Henckel	"	"
47	"	"	"	117	Lorenz G. Haste	"	"
48	Halvbef.Konst. forfremmet til helbef. fra 14. jan. 1841 t.f.m.	"	"	125	Peter Krenckler	"	"
49	Halvbefaren	"	"	131	Carl Due	"	"
50	"	"	"	134	Hendrik Kaas	"	"
51	"	"	"	135	Fritz Frederiksen	"	"
52	"	"	"	142	Johan C. Petersen	"	"
53	"	"	"	144	Johan C. Holck	"	"

54	"	"	"	156	Ludvig Grime	"	"
55	"	"	"	157	Johs. Halvorsen	"	"
56	"	"	"	161	Niels Magnussen	"	"
57	Lærling af						
	1ste Klasse	"	"	222	Carl Christensen	"	"
58	Lærling af						
	2den Klasse	"	"	188	Carl Andersen	"	"
59	"	"	"	198	Math. Bergmann	"	"
60	"	"	"	207	Carl Jensen	"	"
61	"	"	"	209	Peter H. Holder	"	"
62	"	"	"	210	Jens F. Hansen	"	"
63	"	"	"	211	Peter W. Jacobsen	"	"
64	Højbaadsmand	"	M	9	Engelbrecht Arentzen	"	"
65	Skibsmænd	"	"	21	Lars H. Schjødt	"	"
66	"	"	"	27	Jørgen Petersen	"	"
67	Baadsmænds-						
	math	"	"	36	Erland Jacobsen	"	"
68	"	"	"	37	Caspar Houg	"	"
69	"	"	"	45	Andreas Borup	"	"
70	Quartermester	"	"	46	Rasmus Leegaard	"	"
71	"	"	"	64	Andreas Emilius	"	"
72	"	"	"	67	Johan F. Jensen	"	"
73	"	"	"	84	Hans J. Holm	"	"
74	"	"	"	89	Peter Sengeløv	"	"
75	"	"	"	99	Johan M. Petersen	"	"
76	Bef. Matros	"	"	50	Carl Sengeløv	"	31. Jan.
					Forsvundet af Fregatten		t.f.m.
77	"	"	"	76	Johan Willumsen	"	21. Aug
							1841
							e.a.m.

Lb.No.	Character	Div. el. Distr.	Corps el. Comp.	Comp.No.el. Hverv No.	Navn	Rulle	
						Komm. Dato 1840 24.de August t.f.m.	Gænde Dato 1841 21.de August e.a.m.
78	Bef.Matros	1	M	88	Christ. Schjerbeck	"	"
79	Halvbef.Matros	"	"	106	Johan Preuss	"	"
80	"	"	"	108	Andreas Schmidt	"	"
81	"	"	"	109	Carl W. Dietz	"	"
82	"	"	"	111	Johan Andersen Død	"	3.juni 1841 e.a.m.
83	"	"	"	118	Niels Børgesen	"	21.Aug 1841 e.a.m.
84	"	"	"	123	Johan Nielsen	"	"
85	"	"	"	129	Andreas Andersen	"	"
86	"	"	"	130	August Poulsen	"	"
87	"	"	"	131	Tadæus Poulsen	"	"
88	forfremmet til helbef. fra 31. jan.1841 t.f.m. Halvbef.Matros	"	"	137	Urban Bruun	"	"
89	"	"	"	143	Johan Annan	"	"
90	"	"	"	147	Carl F. Kruse	"	"
91	"	"	"	151	Carl W. Strip	"	"
92	"	"	"	155	Peter C. Poulsen	"	"
93	"	"	"	159	Carl Petersen	"	"

94	"	"	"	163	William Christophersen	"	"
95	Lærling 1ste Klasse	"	"	166	David Lund	"	"
96	"	"	"	179	Wilhelm Nielsen	"	"
97	"	"	"	183	Jens Andersen	"	"
98	Lærling 2den Klasse	"	"	175	Frederik Olsen	"	"
99	"	"	"	187	Wilhelm Søborg	"	"
100	"	"	"	191	Peter Chr. Lund	"	"
101	"	"	"	192	Johan Nielsen	"	"
102	"	"	"	193	Wilhelm Hebert	"	"
103	"	"	"	194	Johan Petersen	"	"
Forfremmet til Lærling af 1. Kl. 14. Jan. 1841 t.f.m.							
104	Bef. Matros	"	"	19	Ferdinand Kolstad	"	"
105	"	"	"	31	Fredrik Petersen	"	"
106	"	"	"	92	Michael Arnesen	"	"
107	Halvbef. Matros	"	"	9	Peter Hansen	"	"
108	"	"	"	23	Asger P. Tryck	"	"
109	"	"	"	29	Christian Petersen	"	"
110	"	"	"	53	Christian Krogh	"	"
111	"	"	"	64	Andreas Nielsen	"	"
112	Lærling i 1ste Klasse	"	"	112	Andreas S. Olsen	"	"
113	"	"	"	119	Christian Petersen	"	"
114	"	"	"	104	Jens Trautwein	"	"
115	"	"	"	110	Johannes Madsen	"	"
116	"	"	"	114	Jens F. Brandt	"	"
Forfremmet til lærling i 1. Kl. 31. Jan. 1841 t.f.m.							

Lb.No.	Character	Div. el. Distr.	Corps el. Comp.	Comp.No.el. Hverv No.	Navn	Rulle	
						Komm. Dato 1840 24.de August t.f.m.	Gående Dato 1841 21.de August e.a.m.
117	Lærling i 2den Klasse	1	M	115	Fredrik Hyller	"	"
118	"	"	"	117	Christian Petersen	"	"
119	"	"	"	120	Christian Nyfeldt	"	"
120	"	"	"	122	Carl Hansen	"	"
121	"	"	"	180	Adrian Holst	"	"
122	Hulgast	"	2	45	Peter Christopher	"	"
123	Bøssesmed	"	"	85	Johan Tesch	"	"
124	Skibskok	"	3	77	Kilberg Andersen til Søetatens Hospital	"	25.Aug 1840 e.f.m.
125	Dagvagt	"	"	198	Christian Schmidt	"	21.Aug 1841 e.a.m.
126	Tømmermand i 1.Kl. som Regnskabsf.	2	"	32	Niels Castberg	"	"
127	Tømmermand i 3.Kl.	"	"	190	Bertel Grønbeck	"	"
128	Tømmermand i 4.Kl.	"	"	137	Peter H. Schou	"	"
129	Tømmermands- lærling i 1.Kl.	"	"	159	Carl Wernberg	"	"

130	Sejlmager i 1.Kl. som Regn- skabsf.	"	5	137	Peter Loumann Død	"	21.april 1841 e.a.m.
131	Sejlmagerlær- ling i 1.Kl.	"	"	157	Peter Bergstrøm	"	21.Aug. 1841 e.a.m.
132	Bødker	Sjæll.	-	5	Niels P. Juklert	"	"
133	Chefens Hov- mester	-	-	-	Anders Nielsen	"	"
134	Messens Hov- mester	-	-	-	Hans Berg	"	"
135	Kahytskok	-	-	-	Peter Sørensen	"	"
136	Bager	-	-	-	Ludvig Rusch	"	"
137	Koksmath.Sø- vant	2.det Sjæll.	-	13	Christian Petersen	"	"
138	"	"	-	26	Peter Jensen Agersøe	"	"
139	"	"	-	30	Morten Petersen	"	"
140	Spillemand	-	-	-	Niels Ramberg	"	"
141	"	-	-	-	Niels Chr. Skow	"	"
142	Heelbef.Matros	Sjæll.	-	33	Christian Kjøller	"	"
143	"	"	-	35	Jens Haarbye	"	"
144	"	"	-	38	Lars Rasmussen	"	"
145	"	"	-	47	Jeppe J. Knudsen	"	"
146	"	"	-	48	Niels P. Andersen	"	"
147	"	"	-	50	Johan F. Møller	"	"
148	"	"	-	53	Niels Christensen	"	"
149	"	"	-	54	Jeppe J. Kofoed	"	"

Lb.No.	Characteer	Div. el. Distr.	Corps el. Comp.	Comp.No.el. Hverv No.	Navn	Rulle	
						Komm. Dato 1840 24.de August t.f.m.	Gående Dato 1841 21.de August c.a.m.
150	Heelbef.Matros	Sjæll.	-	55	Johan H. Johansen	"	"
151	"	"	-	56	Ole Olsen	"	"
152	"	"	-	58	Peter J. Sonne	"	"
153	"	"	-	59	Poul Mikkelsen	"	"
154	"	"	-	61	Hans V. Andersen	"	"
155	Halvbef.Matros	"	-	31	Ole L. Tranberg	"	"
156	"	"	-	32	Lars J. Skomager	"	"
157	"	"	-	37	Hans Frederiksen	"	"
158	"	"	-	41	Jens Jensen	"	15.marts
					Død ved Drukning eller forsvundet af fregatten v.Valparaiso		1841 t.f.m.
159	"	"	-	42	Fritz Andersen	"	21.Aug. 1841 c.a.m.
160	"	"	-	43	Jens Schen-Jensen	"	"
161	"	"	-	44	Ared V. Olsen	"	"
163	"	"	-	52	Carl Torgiussen	"	18.Juni
					Deserteret i Rio de Janeiro		1841 c.a.m.
162	"	"	-	45	Hans A. Tidemann	"	21.Aug. 1841 c.a.m.
164	"	"	-	57	Hans P. Kofoed	"	"

165	Søvant	"	-	40	Thomas Pedersen	"	"
166	"	"	-	63	Peter H. Sivertsen	"	"
167	"	"	-	64	Herman R. Bay	"	23.april
					Deserteret i Callao		1841
168	Heelbef.Matros	1ste	-	25	Frederik Olsen	"	e.a.m.
		Sjæll.					21. Aug.
							1841
169	"	"	-	26	Peder N. Broder	"	e.a.m.
170	"	"	-	34	Jan A. Jansen	"	"
					Deserteret i Buenos		14.jan.
					Ayres		1841
171	"	"	-	40	Anders Johansen	"	t.f.m.
					Deserteret i Rio de Janeiro		18. juni
							1841
172	"	"	-	56	Crilles Jansen	"	e.a.m.
							21.Aug.
							1841
173	Halvbef.Matros	"	-	29	Jens Jensen	"	e.a.m.
174	"	"	-	31	Christian Nielsen	"	"
175	"	"	-	41	Jens Taarbeck	"	"
176	"	"	-	42	Hans P. Larsen	"	"
177	"	"	-	54	Jan J. Hermann	"	"
178	Søvant	"	-	28	Niels Sundbyvester	"	"
179	"	"	-	30	Hans Jansen	"	"
180	"	"	-	38	Jens J. Bjerget	"	"
	Forfremmet til						
	Halvbef. fra 24.						
	Aug. 1840 t.f.m.						
182	Ligeledes	"	-	39	Frederik J. Bjerget	"	"

Lb.No.	Character	Div. el. Distr.	Corps el. Comp.	Comp.No.el. Hverv No.	Navn	Rulle	
						Komm. Dato 1840 24.de August t.f.m.	Gående Dato 1841 21.de August c.a.m. 22.Sept. 1840 t.f.m. 21.Aug. 1841 c.a.m.
183	Søvant	1ste Sjæll.	-	43	Petter J. Krøyer Druknet	"	"
184	"	"	-	44	Peter Mortensen	"	"
185	"	"	-	45	Lars Nielsen	"	"
	Forfremmet til Halvbef. fra 31. Jan 1841 t.f.m.						
186	Søvant	"	-	46	Olaf Bødker	"	"
187	Halvbef. Matros	"	-	47	Peder Pedersen	"	"
188	Søvant	"	-	48	Svend Olsen	"	"
190	"	"	-	50	Lars Nielsen	"	"
	Forfremmet til Halvbef. fra 1. Marts 1841 t.f.m.						
189	Søvant	"	-	49	Johan Wahlstrøm	"	"
191	"	"	-	51	Jens Olsen	"	"
192	"	"	-	52	Lars Madsen	"	"
193	"	"	-	53	Jacob Pedersen	"	"
	Forfremmet til Halvbef. fra 14. Jan. 1841 t.f.m.						

194	Usøvant forfrem- "	-	57	Carl F.C. Juul	"	"
	met til søvant fra					
	1. marts 1841 t.f.m.					
195	Bef.Matros 2.det	-	15	Jørgen C. Nielsen	"	"
	Sjæll.					
196	" "	-	16	Johan L. Feyøe	"	"
197	" "	-	17	Adam Sørensen	"	"
198	Halvbef.Matros "	-	7	Niels Sørensen	"	"
199	" "	-	14	Arnt Johansen	"	"
200	Søvant "	-	12	Peder N. Glænøe	"	"
201	Søvant Forfrem- "	-	18	Lars Hansen	"	"
	met til halvbef.fra					
	1.Marts 1841					
	t.f.m.					
202	Søvant "	-	19	Peder Hansen	"	"
203	" "	-	20	Peder Andersen	"	"
204	" "	-	21	Hans Hendriksen	"	10.Apr.
				Afgivet til det danske skib		1841
				"Dania" ved Callao		e.a.m.
205	" "	-	22	Peder Hansen	"	21.Aug.
						1841
						e.a.m.
206	" "	-	23	Hans Christensen	"	"
207	" "	-	24	Jens Christensen	"	"
208	" "	-	25	Hans Larsen	"	"
209	" "	-	27	Christ. Rasmussen	"	"
210	" "	-	28	Jacob Christensen	"	"
211	" "	-	29	Jens Mikkelsen	"	"
212	" "	-	31	Hans Johansen	"	"

Lb.No.	Character	Div. el. Distr.	Corps el. Comp.	Comp.No.el. Hverv No.	Navn	Rulle	
						Komm. Dato 1840 24.de August t.f.m.	Gående Dato 1841 21.de August e.a.m.
213	Befaren Matros	Lollands	—	8	Hans J. Andersen	"	"
214	Halvbef. Matros	"	—	9	Niels Friedstedt	"	"
215	"	Fyns	—	11	Jens V. Møller Døde ved Valparaiso	"	29. marts 1841 e.a.m.
216	"	"	—	13	Frederik Bagge	"	21. Aug. 1841 e.a.m.
217	Befaren Matros	"	—	13	Rasmus Christophersen Død	"	15. Juli 1841 e.f.m.
218	"	"	—	18	Jens Jacobsen	"	21. Aug. 1841 e.a.m.
219	"	"	—	22	Christopher Jørgensen Afgivet til Koffardibriggen "Forrester" ved Buenos Ayres som 2. Styrmand	"	14. Jan. 1841 e.a.m.
220	Halvbef. Matros	"	—	4	Fredrik Ahlefeldt	"	21. Aug. 1841 e.a.m.
221	"	"	—	19	Niels Munkeboe	"	"
222	"	"	—	21	Hans Hansen	"	"

223	Bef.Matros	Jylland	-	-	Ernst Kordtsen	"	"
224	"	"	-	12	Andreas Frantzen	"	"
225	"	"	-	15	Jens Chr. Thygesen	"	"
226	"	"	-	16	Lars Hjetting	"	"
227	Halvbef.Matros	"	-	7	Andr. Mortensen	"	"
228	"	"	-	8	Christian Poulsen	"	"
229	"	"	-	9	Jens J. Pagh	"	"
230	"	"	-	10	Villads Thomsen	"	"
231	"	"	-	13	Jørgen Frederiksen	"	"
232	Befaren Matros	1ste	-	3	Jens Anthonisen	"	"
		Jydske					
233	"	"	-	4	Peder Poulsen	"	"
234	"	"	-	11	Christian Lorentzen	"	"
235	"	"	-	13	Rasmus Rasmussen	"	"
236	"	"	-	14	Peder S. Poulsen	"	"
237	Halvbef.Matros	"	-	15	Laurs Thomasen	"	"
238	Søvant	"	-	10	Jens Møller	"	"
239	Bef.Matros	2det	-	4	Anders N. Arup	"	"
		Jydske					
240	"	"	-	6	Peder J. Brandi	"	"
241	"	"	-	8	Rasmus Jensen	"	"
242	"	3die	-	3	Daniel Larsen	"	"
		Jydske					
243	"	"	-	4	Poul B. Laursen	"	"
244	"	"	-	20	Niels C. Jensen	"	"
245	Halvbef.Matros	"	-	17	Knud Simonsen	"	17.Aug. 1841
					Til Søetatens Hospital		e.a.m.
246	"	"	-	18	Bøye Bøyesen	"	21.Aug. 1841 e.a.m.

Lb.No.	Characterer	Div. el. Distr.	Corps el. Comp.	Comp.No.el. Hverv No.	Navn	Rulle	
						Komm.	Gående
						Dato	Dato
						1840	1841
						24.de	21.de
						August	August
						t.f.m.	c.a.m.
1247	Halvbef.Matros	3die Jydske	-	19	Mads T. Jensen	"	"
248	Søvant	"	-	14	Christian J. Hals	"	"
249	"	"	-	15	Anders Christensen	"	"
250	Bef.Matros	Slesvigske	-	7	Hinrich Klein	"	"
251	"	"	-	13	Christian Wichmann	"	"
252	Halvbef.Matros	"	-	8	Jürgen Birchholm	"	"
253	"	"	-	9	Thomas Bergie	"	"
254	"	"	-	10	Jacob Petersen	"	"
255	Befaren Matros	1ste slesvig-hol- stenske	-	1	Christian Jerichau	"	"
256	"	"	-	2	Christian Moos	"	"
257	Halvbef.Matros	"	-	3	Asmus Lorentzen	"	"
258	Fourreer	1ste Jydske	6	2	Johan L. Schultz	"	16.Aug. 1841
259	Halvbef.Matros	2det Jydske	2	2	Frantz Matz	"	"
260	Tambour	1ste Jydske	4	17	Jan B. Jacobsen	"	"
261	Musketeer	"	1	91	Jens Hvolgaard	"	"
262	"	"	2	123	Jens Ørum	"	"
263	"	"	3	60	Jens Wester-Gjsten	"	"

264	"	2det	1	131	Ole H. Ellinge	"	"
		Livreg.					
265	"	"	2	50	Hans Ordrupmark	"	"
266	"	"	3	18	Christen Uttersløv	"	"
267	"	Kronens	2	104	Niels Christoffersen	"	"
		Regiment					
268	"	"	4	33	Jens Andersen	"	"
269	"	"	7	126	Jens Jensen	"	"
270	"	Kongens	4	38	Rasmus Jensen	"	"
		Regiment					
271	"	"	5	123	Marqvar Nielsen	"	"
272	"	"	6	73	Søren Rasmussen	"	"
273	"	1ste	1	99	Jens P. Tarm	"	"
		Jydske					
274	"	"	3	123	Jørgen Sørensen	"	"
275	"	"	4	107	Søren Petersen	"	"
276	"	2det	3	135	Christen Jensen	"	"
		Jydske					
277	"	"	4	100	Niels Christensen	"	"
278	"	"	8	131	Jens Christensen	"	"
279	Naturforsker				Henrich Krøyer	"	"
	Dr. phil.						
		Komm.hvorfra			Gået hvorhen		
					24.Nov.e.a.m.Rio de Janeiro		
		4.Dec.t.f.m.Rio de Janeiro					
					20.Dec.e.a.m.Buenos Ayres		
		28.Dec.e.f.m.Buenos Ayres					
					1841		
		1841			9.Jan.t.f.m.Buenos Ayres		
		14.Jan.e.f.m.Buenos Ayres					
					14.Aug.e.a.m.København		

Lb.No.	Character	Div. el. Distr.	Corps el. Comp.	Comp.No.el. Hverv No.	Navn	Rulle	
						Komm. Dato 1840 24.de August t.f.m.	Gående Dato 1841 21.de August e.a.m.
280	Bef.Matros	Sjæll.	-	46	Hans J. Ødbergesen	Mødte d. 22. Aug. 1840 og modtog udredningspenge, men blev syge og indlagdes d. 24. Aug.s.å. i Søetatens Hospital	
281	Halvbef.Matros	"	-	39	Lars J. Kofod		
282a	"	Fyns 1ste	-	12	Mads Madsen		
282b	Bef.Matros	Sjæll.	-	32	Albrecht O. Bleg	26.Aug. 21.Aug. 1840 1841 t.f.m. e.a.m.	
283	Søevant	"	-	65	Søren A. Beck		
284	"	2den Sjæll.	-	32	Rasmus Christensen	"	"
285	Bef.Matros	"	-	60	Christian Mogensen	"	"
286	"	1ste Sjæll.	-	55	Frederik Jensen	c.m.m.	"
287	Halvbef.Matros	"	-	36	Asmus Th. Grell	"	"
288	"	Løllands	-	6	Peter D. Rasmussen	"	"
289	"	Slesvigs	-	14	Hans Volqvardsen	"	"
290	"	1	1	91	Christopher Frantzen	"	"
291	Skibskok	1	3	88	Jacob Erichsen fra Helsingør vagtskib, Kor- vetten "Diana"	27.Aug. t.f.m.	"
292	Bef.Matros	Sjæll.	-	12	Carl Chr. Appelbye	27.Aug. e.a.m.	"

293	"	"	-	13	Claus Clausen	"	"
294	Halvbef. Matros	"	-	16	Carl M. Jensen	"	"
295	Bef. Matros	Slesvigs	-	2. det	Christian J. Hein	14. Jan.	11. Juni
					Fra: Koffardibriggen "Forrester" ved Buenos Ayres	1841	1841
					Afg.: Rio de Janeiro til den danske Brig "Immanuel"	e.a.m.	e.a.m.
					som 2. styrmand		
296	Halvbef. Matros	Sjæll.	-	-	Andres P. Holm	24. Marts	21. Aug.
		distr. og			Fra: Belgisk skib "National"	1841	1841
		Nexø			Valparaiso	t.f.m.	e.a.m.
		Købstad					
297	"	Slesvig	-	-	Johan Hendr. Petersen	24. Marts	"
		distr. og				1841	
		Flensborg				t.f.m.	
		Købstad					
298	"	Holstenske	-	-	Jan Jansen	"	"
		distr. Altona					

Fregatten "Bellona", den 21. August 1841
sign. P.A. Nielsen
Proviantforvalter

DAGBOGEN

1840

24. August

Fregatten lagdes ud paa Rheden Mandagen den 24. Aug. og gik til Ankers en Fjerdingsvej udenfor Batteriet Tre Croner. Tirsdag Formiddag gik jeg ombord med mit Tøi, og gik fra den Tid af ikke mere i Land i Kbhvn. Onsdag Formiddag bæredes Bellona med Besøg af Prinds Ferdinand med Gemalinde og Hertugen af Glücksburg, i hvilken Anledning gaves Salut af 27 Skud og Mandskabet stilledes paa Ræerne. Samme Dags Eftermiddag besøgte Fregatten af Geheimestatsminister Krabbe-Carisius, der ved sin Ankomst hilsedes med Salut af 15 Skud. *Torsdag Morgen Kl. 10* gik Fregatten under Seil med skral Vind. Som Passagerer til Helsinggøer medfulgte blandt Andre: Admiral Wulff med Datter (for ikke at efterlade et for behageligt Indtryk af danske Damers Skjønhed), Etatsraad Wiborg, E. Collin, Etatsraad Koch, H.C. Andersen, E. Smidt, Courlænder, Grev Bernstorff, (der beholdt min gode, graa Hat, Fy!), Suenson, Commandeur Lütken, Capitain Bodenhoff etc., etc. Udenfor Vedbæk, hvor Flaget vaiede for den kjære Familie, krydsede vi i henved 2 Timer, da Vinden var sprungen om, og Kl. henved 4 ankom vi paa Helsingøers Rhed, hvor vi formedelst stille Veir maatte gaæ til Ankers. Om Eftermiddagen gik jeg i Land med Wilkens og besøgte Fru Top, i hvilken Anledning jeg fik en lille Anfægtelse af Forliebelse i 2 á 3 unge Piger. (Den yngste, Wilkens Søster var 11 Aar, men særdeles proper), og Frøken W's menneskekjærlige Hensigt var saaledes spildt for mit Vedkommende. Min engelske Hængekøie indesluttede denne Nat en urolig Drømmende. Efter mange Fatalia med Hensyn til mit Logement ombord, har jeg nu drevet det til at have et lille Logie paa Batteriet indenfor et grønt Klædes Omhæng; men endnu mangle alle mulige Bequemmeligheder, som imidlertid efter Næstcommanderendes Løfte efterhaanden skulle komme, naar vi komme til Rolighed i rum Søe. (Det er ellers en curios Maade at komme til Rolighed paa). Skjøndt jeg kun har ligget 2 Nætter ombord, er jeg allerede saa vant til Spectakel, at jeg i Morges ikke vækkedes ved Reveillen med Trommer og 2 Klaphorn.

Freitag d. 28de Kl. 7 lettede vi Anker og passerede Kronborg med Salut. Under Letningen indpasserede en lille fransk Orlogsskonnert. En Miil fra Helsingøer mødte vi et Russisk Linieskib, der førte Admiralsflag og de saluterede gjensidigen. Fregatten viser sig at være en dygtig Seiler, og, uagtet temmelig skral Vind, skyder den dog i Gjennemsnit 6 a 7 Miil i Vagten. Veiret er taaget og regnfuldt.

Lørdag d. 29de formedelst contrair Vind, krydsedes hele Dagen igjennem. Skagens Fyrtaarn i Sigte.

Søndag d. 30. Efterat hele Mandskabet havde samlet sig til Parade, oplæstes Krigsartiklerne af Secretairen, og Mandskabet aflagde Eed paa at holde dem; hvorpaa Chefen holdt en kort Tale, hvori han, efterat have gjort Folkene opmærksomme paa Vigtigheden af lydighed og Disciplin, tilkjendegav dem sin faste Villie, at ville holde strængt over disse, men tillige forsikkrede dem om, at de i enhver Henseende skulde blive behandlede saa godt som muligt. Derpaa afholdtes Gudstjeneste, ved hvilken samtlige Officierer og hele Mandskabet var tilstede. Tjensten hævedes under det almindelige Udraab "Gud bevare Kongen"! Om eftermiddagen blæste en frisk Kuling, der tvang os til at styre op imod den Norske Kyst, der kom i Sigte henad Aften. Formedelst Dynningerne i Søen yttrede sig hos de fleste af de Ikke Søevante nogen Benaelse, der for enkelte, især Landsoldaterne, foraarsagede ufrivillige Offringer til Neptunus.

Mandagen d. 31. Fregatten krydser udenfor Norge paa Høiden af Arendal. Trumlingerne vise sig tydeligt oppe i Landet. Kl. 10 blev det næsten stille, men Dynningerne foraarsage stærk Bevægelse i Skibet.

Tirsdag d. 1ste Sept. I Nat sov jeg for første Gang i mit nye Lukaf paa Batteriet, da Krøyer har faaet mit. Vel er det ikke stort, men luftigt og lyst, samt fortræffeligt armeret, da det ikke blot er prydet med Kanon, men ogsaa med 6 Geværer og ligesaa mange Sabler. Man sover sig (Carl Weis) ganske ypperligt deri, og, naar jeg undtager den yderst ubehagelige Fornemmelse om Morgenen, naar det øverste Dæk bliver skuret, føler jeg allerede ikke mere de hyppige Spektakler og Skrigerier om Natten, naar Hundevagten purres ud. Jeg har i Dag faaet Ansættelse som Chirurg ved Landgangscompagniet, der staar under Commando af Premierlieutenant E. Suenson. Com-

pagniet exercerede i Dag for første Gang paa Dækket. Det vedbliver bestandigt at være næsten blikstille, og vi drive endnu bestandigt mellem Norge og Skagen; forresten er Veiret ypperligt. De fleste af Officiererne ere hæse, formedelst den megen Skrigen ved de hyppige Vendinger, og koste mig megen Uleilighed med at lave Brystsaff.

Onsdagen d. 2. Septbr. Om Morgen Kl. 4 $\frac{1}{2}$ blæste Vinden op, og kl. 8 skjød vi 12 Miles Fart. Henad Aften skrallede Vinden igjen, og hele *Torsdagen d. 3die* krydsede vi omkring i Nordsøen. Østersskraber blev lagt ud, men uden at give mindste Udbytte. Paa Hundevagten fangede Wilkens 2 Ugler.

Fredagen d. 4de. Imellem Kl. 6 og 7 Morgen var den hollandske Kyst i Sigte. Vinden vedbliver at være contrair. Mandskabet exercerede med Haandgevæhrer. Henad Middag blæste det op med stærke Byger og Fregattens Klyverbom krækkede.

Løverdagen d. 5te. Krydsede bestandig i *Tragten*. Om Aftenen stillede det af, og da vi næsten ingen Fart skjød, benyttede vi Leiligheden til at probere paa at skrabe Østers med Krøyers Skrabe-maskine. Af Østers fik vi kun een, som Courlænder spiste med megen Appetit, hvorimod vi gjorde et ret interessant Udbytte af Bløddyr og Crustaceer. Det var en Scene for en Maler at see Krøyer, Courlænder, Hensen, Schönheyder, Schultz, Capt. Meyer og mig, liggende paa Knæ langs ad Dækket, undersøgende Fangsten ved Skinnen af en Lanterne. Capt. Meyer levede i det Haab, at vi skulde fange en saadan Masse af Østers, at Messen kunde leve deraf i flere Dage, og saaledes indvinde betydelige Capitaler. Haabet beskjæmmer hverken ham, eller Nogen, men bedrog baade ham og mange Andre. Efter Midnat gik vi til Køis glade og grinende.

32 Dage

Hele Natten krydsede vi udenfor Madeira, men *Løverdags* Morgen Kl. 6 løb vi med en frisk Kuling ind og gik til Ankers paa Funchal's Rhed.

Løverdags d. 26de. Da vi vare komne til Ankers, kom Havnecapitainen og en Læge ombord, til hvem Courlænder maatte udstæde

et Certificat, at igen smitsom Sygdom fandtes ombord. Fregatten salutede derpaa Fortet med 13 Skud, hvilken Salut besvaredes fra Fortet. Kl. henad 8 kom den Danske Consul Mr. Selbye ombord og salutedes med 9 Skud. Consulen inviterede Chefen og Officiererne til at spise hos sig, saa ofte de vare iland. Da Messen er saa stor, blev det afgjort, at vi skifteviis skulde gjøre Brug af Indbydelsen. Ligesom Ankeret var kastet, kom en meget galant Dame ombord med en Pakke Papirer i Haanden, som hun uddelte mellem os til Gjennemlæsning. Det viste sig da, at Damen var Donna Felicia Rosa, velmeriteret Vadskerkone udi Staden Funchal, og særdeles vel anbefalet af alle Danske Officierer, der Tid efter anden have besøgt Madeira. En Timestid efter gik hun iland med omtrent 60 Dusin Stk. Tøi. Strax efter lagde sig paa Siden af os nogle af de saakaldte Bumbaade, der forsyne Skibene med Ferskt, Grønt, Æg, Frugter etc. Saamange Viindruer, som Drivkassen i Vedbæk frembringer i et heelt Aar, kan man her kjøbe for en Pistorin (2 M. 8 Sk.) og Frugter, som vi kun kjende af Navn, haves i stor Overflødighed og for en billig Priis, f.Ex. Bananer, Annanas, Figner etc. Om Aftenen gik jeg med Courlænder og Thulstrup i Land, for at gjøre en Visit hos Consulen og hans to Søstre, Miss Elise og Miss Catharine. Jeg gjorde mig interessant paa et stort Engelsk Flygel.

Søndagen d. 27de. Om Formiddagen var Parade og Gudstjeneste, som bivaanedes af Consulen. Efter Tjensten gik jeg i Land og besaae Byens Sæder og Skikke, spiste til Middag ombord og var atter hos Consulen om Aftenen.

Mandagen d. 28de. Purrede ud Kl. 5 forat gjøre Touren til Corallerne. Deltagere i Touren vare: Capt. Bille, Ch. Wulff, Thulstrup, Schultz, Knudsen, Krieger, Harboe, Præsten, Friis og jeg. Efter at have drukket Caffé ombord og forsynet os med en Madkurv, som slugte 4 af Capt. Mayer's bedste Høns, begave vi os iland omtrent Kl. 6, og besteg derpaa hver sin Kleppert. Hestene ere smaa, men udholdende, sikke, og hurtige, og bære med stor Lethed. Nu gik det i fuld Galop, bestandig Krieger i Spidsen, op og ned ad steile Klipper, hvor der ikke fandtes en Haandfuld Jord til at fæste Fødderne i. I Begyndelsen bliver man ganske underlig tilmode over denne Befordringsmaade, og, hvo, som er tilbøielig til at blive svimmel, gjør bedst i paa enkelte Steder at lukke Øinene og overlade Hesten selv at styre Codillen. Førerne løbe bag efter, holdende Hesten i Halen og

prikkende dem i Bagdelen med en spids Kjæp, idet de bestandigen skrige: Oho! pauvre Cabello! — Man tilbagelægger omtrent 2 $\frac{1}{2}$ danske Miil paa denne Maade, indtil man endeligen udmattet og gjennemvaad ankomme til de saakaldte Coraller, det vil sige, den største Spids af Øen, imellem 5 og 6000 Fod over Vandets Overflade. Overalt, hvor Klippen danner Plateau'er eller Dale, findes rige Viinplantager, der frembringe den berømte Viin fra Sydsiden. Gud maa forresten vide, hvem der bliver riig ved disse Viinhauger; thi en saadan Samling af usle og pialtede Mennesker skal man vist have ondt ved at finde andetsteds. Paa Toppen af Klippen fortærede vi vor medbragte Frokost og delikaterede en Hyrde (d.e.: en Gjedehund) med Banan. Medens de Andre gjorde en Afstikker til et i en Dal beliggende Kapel, gjorde jeg efter et Løfte til L. en lille botanisk Excursion, forat samle sjeldne Planter, af hvilke her forresten ikke findes mange, hvorimod man her træffe Hortensia, Fuchsia, Nereum, Oleander og Heliotroper vildtvoxende som store Træer og Buske. For at spare min Hest, der af Udmattelse blødte over hele Kroppen, gik jeg omtrent $\frac{1}{2}$ Miil paa Hjemveien, hvorover jeg selv nær var styrtet af Mathed. Rundt omkring paa Klipperne findes deilige Kilder med fortræffeligt og iiskoldt Vand, der var os til stor Vederquægelse. Omtrent Kl. 3 ankom hele Karavanen med sorte Skjorter og Buxer, istedetfor de hvide, hvormed vi vare tagne ud, aldeles svækket og forsulten ombord i Fregatten. Efter at jeg vel var bleven klædt af og havde taget mig et koldt Bad, og nu med Ulveappetit tænkte paa Middagsmaden og den derpaa følgende Siesta, kom der Bud fra Chefen, at han ønskede, at jeg skulde følge med ham til Consulen og spise. Farvel Hvile! Jeg maatte nu til at gjøre et pragtfuldt Toilette og maatte holde mig stiv i Stadsen. Kl. 6 $\frac{1}{2}$ kom vi endelig tilbords, og over min rasende Appetit havde jeg nær forglemt at byde Misserne af den foran mig staaende Ret. Engelsk taler jeg nu uden mindste Contenance med den største Frækhed, og siger endogsaa undertiden ret pæne Ting paa Engelsk. Flg. min Tale til Miss Elise, som jeg herved vil opbevare til de seneste Slægter: I am very unhappy to not could speak English with You, Miss Selbye, but I have heard, that Your are a friend of Music, and if You Please, I will tell You my sentiments at Music! Talen forekommer mig at være ganske net, om den end ikke i enhver Henseende er rigtig med Hensyn til Sproget. Commandeuren er en svær Courmaiker til Miss Elise og spiller fri Mand paa det Bestemteste i Land.

18
Tirsdag d. 29de. Var hele Dagen ombord paa Vagt.

Onsdag d. 30te. Om Formiddagen ombord. Om Aftenen alene i Land hos Konsulen.

Octobr. 1. Torsdag Formiddag i Land med Courlænder og Thulstrup og besøgte for anden Gang Klosteret, hvor jeg købte adskillige Blomster til gode Veninder i Kjøbenhavn. Der er for Øieblikket kun faa Nonner, som næsten alle ere meget gamle og særlige. Derefter besaae jeg en Kirke, hvor en Mand laae paa lit de parade, hvilket ikke generede Regimentsmusikken i at holde Prøve sammesteds paa nogle Marscher etc. Om Aftenen vare samtlige Officierer inviterede til en stor Rout hos Konsulen, hvortil ogsaa nogle Engelske Damer vare inviterede, hvilke Alle med Undtagelse af en lille sød Kone, Misses Parker, vare temmeligt stygge. Samme lille Søde spillede og sang ret smukt, og forundrede sig meget over mine Phantasie-stykker, som hun antog for nyeste Kompositioner af Thalberg & Comp. Forresten er sligt et Engelsk Selskab meget Kjedsommeligt og formelt, ligesom ogsaa Levemaaden er meget knap for Danske Aftenspisere. Nogle af vore Constabler vare med i Land, hvilke til stor Fornøjelse for Damerne sang Danske Nationalsange.

Fredag d. 2. Oct. Efter at have indtaget for over 5000 Kr. Madeira-viin, gik vi om Eftermiddagen Kl. 4 under Seil.

Løverdag d. 3. Intet Nyt.

Søndag d. 4. Om Formiddagen Parade og Gudstjeneste, under hvilken de Fleste sov, formedelst Varmen og Prædikenens Kjedsommelighed. Eftermiddag fik vi Palma i Sigte.

Mandag d. 5. Med næsten stille Veir passerede vi imellem Palma og Gomera. Picco paa Teneriffe saaes i stor Afstand, men kun utydeligt, formedelst de mange Skyer. De canariske Øer ere aldeles af samme Formation som Madeira og Porto Santo, og der er vel neppe nogen Tvivl om, at de ere opstaaede ved samme Naturrevolution. De canariske Øer ere forresten meget høiere, og næsten Halvdelen af dem ere for det Meste indhyllet af Skyer. De synes at være mere bevoxede med Træer end Madeira, som oprindeligen skal have været en Skov, hvoraf den har faaet sit Navn, der betyder en Skov.

Tirsdag d. 6. Idag ligger vi udenfor Fend. Varmen begynder at blive trykkende og generer mig i høj Grad, baade Dag og Nat. Efter Solens Nedgang (Kl. 6) begynder Climaet først at blive nogenlunde behageligt, og fra denne Tid og indtil Midnat ere største Delen af Officiererne samlede i en Slags Klub paa Dækket. Krøyer har, da vi kom i Nærheden af de Canariske Øer, klædt sig ud som en Canarie-fugl med gule Buxer og Trøje. Siden vi kom i Varmen er Spisetiden om Middagen forandret til Kl. 4, og Aftenspisningen er aldeles bortfaldet.

Onsdag d. 28de. Omtrent Kl. 10 Formiddags *passerede vi Linien.* De Lystigheder, som sædvanligen finde Sted paa Skibene i denne Anledning, bleve ikke tilladte her ombord, da Løjerne blandt en saa stor Masse af Mennesker let kunne udarte sig til Tøileløshed. Da det imidlertid tillige var Enkedronningens og Carolines Geburtsdag, tilstedtes Folkene en dobbelt Portion Madeiraviin til at gjøre sig lystig med. Efter adskillige Dandsen og Legen paa Bakken, begav hele Mandskabet sig parviis marscherende op paa Skandsen agter om Spillet, idet de afsang "Kong Christian stod ved høien Mast". Efter Sangen udbragtes et "Længe leve" for Chefen, der takkede paa sin sædvanlige hjertelige og chevallereske Maade, for Capt. Bille og alle Fregattens Officiere, hvorpaa disse svarede med et Hurra for Mandskabet. Om Formiddagen havde vi klart Skib, ved hvilken Leilighed for første Gang brugtes Ladning i Kanonerne. Mandskabet udviste ved denne Leilighed saa megen Raskhed og Præcision, at Chefen lod alle Folkene pibe op efter Exercitsen og takkede dem for den Flid, de havde gjort dem, ligesom ogsaa Capt. Bille fik en særskildt Compliment, fordi han i saa kort Tid har forstaaet at organisere Mandskabet saa vel. Herefter udbragtes et Hurra for Kongen.

Torsdagen d. 29de. Intet passeret.

Fredagen d. 30te. Intet.

Løverdag d. 31te. Vi have i nogle Dage havt en frisk Kuling, saa at vi snart kunne haabe at naae Bahiam der for det første er vore Ønskers Maal. Den Vandranton, paa hvilken vi i nogle Dage have været satte, er derfor atter ophørt. Forresten vilde jeg ønske, at vi fik Ranton paa Alting; thi man kunde da haabe at faae Noget af

Alt, hvorimod under nærværende Omstændigheder nogle Enkelte, som dertil have Talent og Uforsømmethed nok, gjøre sig tilgode paa de Andres Bekostning.

Søndagen d. 1ste Novbr. Idag var Prædiken og Altergang, hvortil især Soldaterne havde indfundet sig i stor Mængde. Det Asiatiske Compagnie har foræret Fregatten en Kalk og en Oblatdaase, som ved denne Leilighed for første Gang afbenyttedes. Coursen blev i Dag forandret til mere vestlig, og vi styre nu lige mod Bahia. Om Middagen spiste jeg hos Commandeuren, og om Aftenen fik jeg mig en lille Boston, som tilbagekaldte mig vore Søndagsbostoner i Kronprindsessegade. Jeg vil haabe, at Partiet dér befinde sig i bedste Velgaaende, og er complet.

Mandagen d. 2den Novbr. Idag er det atter stilnet af, saa at vort Haab om snart at naae Bahia let kan glippe. Med dette stille Veir indfinder sig atter den trykkende Hede og Mismodet, især da vore færske Provisioner ere aldeles fortærede, vort Smør fordærvet og vor Messeforstander et Fæ, der forhaabentlig, naar hans 3 Maaneder ere udløbne, vil blive afsat. Imidlertid er Messens økonomiske Natur allerede saa derangeret fra Begyndelsen af, at den ikke mere staaer til at redde, især, hvis Touren, hvilket der nu er alle Udsigter til, ikke vil vare længere end til næste Efteraar. Det hedder sig nu, at Commandeuren har besluttet, at vort Ophold i Bahia kun skal vare 4 á 5 Dage, i Rio Janeiro 8 Dage, og at Montevideo aldeles skal forbigaaes indtil Tilbageveien.

Tirsdag d. 3. Novbr. I Morges Kl. 9 vare vi omtrent 45 Miil fra Bahia, og, da vi løbe en Fart af mellem 5 á 6 Miil i Vagten, er der grundet Haab om at faae Amerika i Sigte senest i Morgen tidlig; i denne Anledning er her et saadant Sjou med at gjøre reent og pudse, at Skibet for lutter Renlighed seer ud som en Svinestie. Ved Himlens specielle Varetægt undgik jeg i Dag at blive slaaet ihjel, idet en Bajonet faldt ikke en Haarsbred fra mit gamle Hoved fra Batteriet ned i Messen, hvor jeg netop stod under Lugen.

Onsdag d. 4. Novbr. Da jeg i Morges kom paa Dækket, vare alle Kiggerter rettede mod Brasiliens Kyster, der viste sig for os i en Afstand af omtrent 2½ Miil. Kl. 9 præiedes en Baad, for at faae Underretning om Kysten. Da den kom nærmere viste det sig at

være en Flaade af sammensurrede Bambusrør, der var bemanded med 3 Plantagenegere, som vare ude paa Fiskeri for deres Herre og aldeles ikke vidste nogen Beskeed med Kysten, og ikke engang kendte Bahia af Navn. Da der igaar Aftes blev raabt Land fra Mersæt, gik jeg op i Foremers forat været En af de Første, der fik Brasilien at see; men Touren var saa strabasios, og jeg blev saa svimmel ved at see ned paa Dækket, at jeg lovede mig selv, ikke oftere at gjøre den Tour for Fornøielse, hvorimod den gav mig en klar Forestilling om, hvormeget en Søemand maa udstaae, og hvor stor en Grad af Kraft og Behændighed, han maa udvikle i haardt Veir. Til Straf for min Nysgjerrighed maatte jeg naturligviis betale Brændeviin til Topsgasterne. — Langs Kysten vise sig Plantager og Landsbyer, omgivne af hele Skove af Cocuspalmer. En stor Mængde Fiskerbaade, der gjorde Jagt efter en stor Fisk, have vist sig rundt om Fregatten. Om Eftermiddagen Kl. 5½ gik vi til Ankers paa Bahia Rhed. En Officier fra det Brasilianske Vagtskib kom ombord forat complimenterer os, og til Gjengæld gik Lieutenant M. Suenson ombord i Corvetten. En Mængde Komissionairer, som tilbøde sig at forsyne Fregatten med dens Fornødenheder under dens Ophold her, kom ombord. Chefen havde fra Hambroe Konditioner og Anbefalinger til en Engelsk Kjøbmand Wilson, der har alle Fregattens Affairer, og de Andre maatte derfor trække sig tilbage med lange Næser. Ingen gik i land.

Torsdag d. 5. Novbr. Om Formiddagen gik Courlænder og Friis begge i Land, og jeg maatte derfor blive ombord. Den Danske Consul Hr. John Ayres og den Engelske Consul Mr. Porter, til hvem vi havde Anbefalinger fra Selbye, kom begge ombord. Hr. Ayres, der havde Ord for at være en stor Drukkendidrik, skal i den senere Tid have forbedret sig meget, og ansees for at være en af de flinkeste fremmede Consuler i Bahia, naar han gider være over det; imidlertid forekom det mig rigtignok som om han havde en Smule Lirium, da han kom ombord; men han paastod, at han var bleven søsyg. Kl. 12 gaves Salut af 15 Skud for Fortet, hvilket af dette besvaredes med 16 Skud. Om Eftermiddagen gik jeg i Land med en Deel af Officiererne. Saa smuk som Byen saae ud fra Søen af, saa hæslig og skidden er den, naar man kommer ind i den. Overalt seer man endnu Spor af Ødelæggelsen, der hjemsøgte Byen ved de Kouleurtes Opstand for 3 Aar siden; i hver Gade findes afbrændte Bygninger og Ruiner, og endnu har man ikke tænkt paa at raade Bod paa Skaden.

Byen bestaar egentlig af to Dele; den nederste langs Stranden er beboet af Kjøbmænd og Kræmmere, der have deres Boutiquer her, men hvis egentlige Boliger ere i den øverste Deel af Staden, der ligger paa en svær Høide over den anden. Det er meget besværligt at komme fra den nederste Deel op til den øverste, og det falder Ingen af de nogenlunde velhavende Brasilianere ind at gaae denne Vei, hvorimod at lade dem bære i Bærestole af Negere. Man behøver blot at raabe "Cadera"! og man er strax omringet af Negere med deres Cadera'er eller Bærestole, som for en Patai ($\frac{1}{2}$ -4 Sk.) bærer En til den øverste Deel af Byen. I denne findes vel større og elegantere Bygninger, end i den nederste Deel, men Manglen paa Reenlighedssands stikker allevegne igjennem. Det var blevet os sagt, at de smukke Damer spadserede om Aftenen i Maaneskin, og vi gjorde os derfor den Uleilighed at gaae en meget lang og besværlig Vei til Spadseretouren, der var meget smuk, men uden Damer. Paa Gaden seer man næsten ikke Andre end Negere og Negerinder, der just ikke ere af de smukkeste eller reenligste. Det er i denne Tid Fest for en eller anden Helgen, og der er derfor hver Aften Stads i Kirkerne. Vi vare inde i een, der var pragtfuld. En ung Munk prædikede ganske ypperligt, saavidt jeg kunde forstaae af hans Gestus, men Kirkemusiken var yderst slet. Naar Præsten et Øieblik pauserede, blev der brændt Raketter af udenfor Kirken, ligesom der ogsaa brændte store Blus midt paa Gaden. Da Damerne forlode Kirken, vare vi saa galante at følge nogle af dem hjem, hvorudover de ingenlunde bleve fortrydelige, hvorimod nogle BrasilianskeCavallerer satte meget brøsigte Ansigter op, og vi ansaae det for raadeligst at trække os tilbage itide, førend de fik puttet et Par Tommer koldt Jern ind i Rygstykkerne paa os. Efterat have besøgt det Franske Hotel og en ligeoverfor Hotellet boende Fransk Modiste, i hvilken de fleste af Officiererne ere betydeligt skudte, begave vi os atter ombord Kl. 10.

Fredag d. 6te. Om Formiddagen var Knudsen og jeg sammen i Land, men, da det regnede næsten hele Dagen, maatte vi indskrænke os til at kneipe omkring paa forskellige Kneiper og Hoteller. Om Eftermiddagen blev jeg ombord. Da vi om Aftenen sad ved vort a l'hombre Partie i Messen, kom Dr. Fürst spadserende ind til stor Overraskelse for os Alle. Han og Saxild ere, efterat have taget Examen i Bahia, etablerede i Cachuera, der ligger omtrent 15 Miil fra Bahia. I Anledning af Landsmanden kom en lille Bolle Afbrændt

paa Bordet og Danske Kommenskringler af Sager's Fabrik, og under Samtalen om det kjære Hjem svandt Aftenen ret behageligt. Da Tappenstregen gik Kl. 9, vare vi Alle oppe paa Dækket og fulgte bag efter ligesom Drengene ved Kongens Geburtsdag. Fürst blev liggende ombord i Messen om Natten.

Løverdag d. 7de. Courlænder, Thulstrup, Wilkens, Schultz og Hensen gjorde Reisen tilbage til Cachuera med Fürst. Om Formiddagen var jeg i Land med Krøyer og Fahnøe. Efterat have gjort adskillige Indkjøb paa Torvet af Fisk og smaa Abekatte, begave vi os ud til et langt bortliggende Nonnekloster, for at Kjøbe Fjerblomster. Paa Gaden mødte vi en smuk lille Portugisisk Dreng, Josept Cabrero, som, da han hørte, at vi ønskede en Veiviser til Klosteret, tilbød sig at følge os derud, da hans Tante var Abbedisse i Klosteret. Drengen talte meget godt Fransk, hvilket var os til stor Fordeel, da ikke en Eneste af os kunde gjøre sig forstaaelig paa Portugisisk, og desuden var han os til den store Nytte, at hele vore anstrængende Tour rimeligviis villde have været forgjæves, hvis vi ikke havde havt ham med, da Klosteret var lukket, da vi ankom dertil, og han ved sit Familieskab med Abbedissen skaffede os Indgang. Alle Nonnerne vare couleurve med Undtagelse af Abbedissen og en lille nydelig Kostgjængerinde, Drengens Søster, der var i Klosteret for at opdrages. Denne lille Søsters Skjønhed kom mig ellers dyrt til at staae; thi alle de Blomster, hun bød mig, købte jeg over en lav Skoe, saa at min Regning ved Opgjørelsen beløb sig til 15 Rdl^{re}, eller $\frac{3}{4}$ Maanedes Gage. Jeg haaber imidlertid paa rigtig Erstatning for disse Penge hos mine kjøbenhavnske Veninder, der rigtignok ikke have saa fyrige Øine som de Brasilianske Skjønheder, men forresten i enhver Henseende bære Prisen for disse. Paa Veien til Klosteret vare vi inde i en Have, hvor vi bleve meget høfligen modtagne af Eiermanden, der havde smukke Blomster og smukke Døttre, der vare halvnøgne og temmelig couleurve. Vi bleve tracterede med Oranger, der bleve plukkede lige af Træerne og vare ganske fortræffelige, ligesom overhovedet Bahia er bekjendt for at have de bedste Oranger. Kl. 4 gik jeg ombord forat klæde mig paa, for at spise hos Mr. Wilson til Middag, tilligemed Knudsen og Forvalteren. Her traf vi foruden 6 á 8 Englændere den Danske Consul og en Brasiliansk Dame, der var givt med Wilson's Broder og var ret net og meget kroket. Flaskerne bleve saa hyppigt tiltalte, at Klokken blev 10 inden Taffellet blev hævet, saa at det blev for sildigt at gaee ombord med vort

eget Fartøi; vi fulgte derfor hjem med Konsulen, hvor vi endnu drak en Taar og derfra til Hotel de l'Univers, hvor vi atter drak en Taar, saa at tilsidst Taarene løb os ud af Øinene over de mange Taare. Efter mange forgjæves Forsøg lykkedes det os endeligt at faae en Neger preiet i en Baad, der lovede at sætte os ombord for 1000 Reis. Den stakkels Fyr havde nok imidlertid ikke betænkt hvad han havde paataget sig, thi der gik en frygtelig Strøm og temmelig stærk Søegang, saa at vi først efter 3 Timers Roen kom dyndvaade ombord. Den ulykkelige Neger var saa udmattet, at han næsten ikke kunde røre sig, hvorfor vi beholdt ham ombord om Natten og pleiede ham paa det bedste; jeg gav ham endogsaa mit eget Sengetæppe til at svøbe sig i, samt paa Grund af Omstændighederne en Patagon istedetfor den accorderede Millereis. Om Morgen forlod han os meget fornøiet med en lille Ladning Bisquiter.

Søndag d. 8de. og Mandag d. 9de. var jeg ombord hele Dagen, da Friis var fraværende paa en lille Excursion i Land. Mandag Middag skulde jeg have spiist hos den Engelske Consul, Mr. Porter, og om Aftenen været med ham og Kommandeuren hos en tydsk Kjøbmand, hvor der skal være smukke Damer, men Tjensten var strix. Kl. henved 8 kom Deltagerne i Touren til Cachuera tilbage, efterat have tilbragt to særdeles fornøielige Dage hos Fürst og Saxild, hvilken sidste kom med hertil og logerer ombord hos os. Hensen og Schultz havde underveis kjøbt 2 smaa Aber, som ere til megen Fornøielse i Messen, og Courlænder medbragte nogle Fugle til Udstopning, som imidlertid paa Grund af den stærke Hede mislykkedes aldeles.

Tirsdag d. 10de. Var jeg i Land om Eftermiddagen med Wilkens og saae for første Gang en Catholsk Begravelse. Chr. Wulff, der var gaaet i Visiter med Courlænder, fik ondt hos en tydsk Familie og styrtede om mod en Steentrappe, hvorved han slog sig et betydeligt Hul i Hovedet over det venstre Øie, saa at han seer ud som en complet Slagsbroder, der har faaet sig en Dragt Prygl.

Onsdagen d. 11te. Alle Fregattens Officierer vare i Dag inviterede til Bal i Bahia's Recreation og vi glædede os Alle særdeles til at see de smukke Brasilianerinder og svinge dem dygtigt rundt. Vore Forventninger bleve imidlertid skuffede paa det bestemteste, idet vi kun forefandt nogle smaa Skrubbudser af Damer, som med Undtagelse af deres kjønne og glindsende Øine og skjælnsk opkastede Over-

læbe, intet havde tilfælles med Skjønhed. Dandsen her, bestaaer kun i vore almindelige Francaiser, som gaaes paa god jævn Hofmaner. Vi prøvede paa at sætte en Waltz paa Benene, men med Undtagelse af en tydsk Dame, Mad. Gultzon, der dandsede meget godt, kunde vi kun opdrive to Brasilianerinder, der vilde valtze, men kun daarligt. Beværtningen var som hos Tutein's Fredag Aften, eller om muligt endnu ubetydeligere; blandt andre Drikkevarer, hvormed serveredes, var Chocolate, der om Natten og til Dands forekommer mig at være en temmelig absurd Drik. Locale og Belysning var derimod fortræffeligt, og Musiken saa-saa. Jeg var saa heldig, paa dette Bal at træffe min lille kjønne Veninde fra Klosteret, med hvem jeg dandsede en Contradands og snakkede Øiensprog, det eneste, vi begge forstode. De portugisiske Herrer ere pænt klædte Labanner, der ikke kunne mæle et Ord Andet end Portugisisk. Knudsen, Krøyer og jeg, der bleve sultne under Ballet, gik over i Hotel de l'Univers og spiste os en solid Aftensmad og gik ombord kl. 12¹/₂. Midt under Ballet fik Krøyer Øie paa en Kakkelak, som han forfulgte heelt op under Skjørterne paa en Dame.

Torsdag d. 12te. Om Morgen var Courlænder, Saxild, M. Suenson og jeg i Land til Frokost hos Dr. Patterson, en meget elskværdig Engelsk Læge, til hvem Courlænder havde Anbefalinger fra Dr. Krause. Han forestaaer det saakaldte Engelske Hospital og her en meget udbredt Praxis i Byen. De fremmede Læger ere de mest estimerede her, men ere tillige udsatte for slemme Chikaner af de Brasilianske Læger. Enhver, som vil etablere sig som Læge, maa først gjennem sit Lands Consul godtgjøre, at han har underkastet sig de fornødne Examina hjemme, hvorpaa han i Bahia, hvor der findes et Académie for Læger, atter maa underkaste sig en Art Examen, førend han faaer jus practicandi i Brasilien. Fürst og Saxild have først for to Maaneder siden underkastet sig denne Examen, hvis største Vanskelighed bestaaer i, at den er paa Portugisisk. Den saakaldte danske Doctor i Bahia, en Barbeer ved Navn Hagemann, har ikke underkastet sig Examen og have derfor ingen egentlig jus practicandi. Jeg har ikke givet mig meget af med ham, da baade han og hans Kone, en ægte Kjøbenhavnerinde, forekommer mig temmeligt simple. Om Formiddagen havde vi stort Selskab ombord af alle de tydske Damer i Bahia. Kommandeuren havde i denne Anledning ladet arrangere en brillant Frokost samt besørget Musik ombord, efter hvilken vi fik os et meget morsomt lille Formiddagsbal. En

Adjutant hos Præsidenten, der af denne honoris causa var sendt ombord, udmærkede sig ved sin overordentlige Appetit, der overgik Alt, hvad jeg af denne Art har seet. En af de tilstedeværende Tydskere, til hvem jeg i denne Anledning yttrede min Forundring, fandt det meget rimeligt, da Manden hele Aaret igjennem ikke faaer noget ordentligt Maaltid undtagen ved slige overordentlige Tilfælde. Blandt Andre var ogsaa en Portugisisk Redacteur tilstede, der satte hele Historien i Bladet Dagen efter. Efter henved 3 Timers Forløb forlode alle vore Gjæster os i største Tilfredshed, efterat Commandeuren først havde ladet nogle af Konstablerne vise Exercitsen med Gevæhrer, Piker og Sabler.

Fredag d. 13de. Var det min Tour at være ombord. Om Aftenen var der stort Bal for Fregattens Officierer hos en Engelsk Kjøbmand, Mr. Cumber, der har en meget smuk og elskværdig Kone.

Løverdag d. 14de. Var der Bal hos en Tydsk Kjøbmand, Hr. Gerkens, hvor vi forefandt lutter tydske Familier, hvilket for mig var en stor Behagelighed, som mindre heldig Engelskmænd. Der er blandt alle de Tydskere, med hvem vi her have gjort Bekjendtskab, kun forekommet os en eneste ugift Dame, Fräulein Hintze fra Hamburg, en Søster til Mad. Gerkens; alle de andre Damer ere unge Koner, der imidlertid næsten Alle ere ret nette og meget muntre. Commandeuren er meget charmeret i Fräulein Hintze, og forlanger derfor, at alle vi Andre ogsaa skulle være det; jeg har derfor gjort mig al mulig Umage for at blive skudt, men det er ikke lykkedes mig endnu; hvorimod jeg føler nogen Svækkelse for en ung Kone, Mad. Laue, der især i Henseende til Fødde og Væsen har meget tilfælles med Mæglersken. En Mad. Gultzow, der har en rask Figur og et dygtigt Snakketøi, gjør megen Lykke hos de Fleste af Officiererne (især Wilkens); men hun er mig altfor fræk og for let at erobre til at der skulde være nogen Fornøielse ved at bekrige hende. Hendes Mand er og har Grund til at være meget jaloux. Capt. Bille havde bestilt vort Fartøi til Kl. 12, men vi morede os saa godt, at vi først kom ombord Kl. 3 med en forøget Formue af 40 Plastre, som vi havde frataget Tydskerne i Ecarté. Da min Formue kun var høist ubetydelig, turde jeg ikke risquere Meget og vandt saaledes kun 6 Piastre for min Part.

Søndagen d. 15de. Var jeg ombord hele Dagen. Om Middagen var der Diner for os hos Kjøbmand Laue, hvor der blev dandset lidt om Aftenen, og hos den Danske Consul var Souper. M. Suenson, E. Suenson, Jacobsen og jeg vare de Eneste ombord, og morede os med at tale om vore Kjære i Hjemmet. Om Formiddagen havde vi to ualmindeligt lystige tyske Damer ombord, af hvilke den Ene for to Aar siden var gaaet ud med Krenchel, efter hvem hun spurgte med særdeles levende Interesse. Courlænder og Schultz besøgte dem om Aftenen.

Mandag d. 16de. Var jeg i Land om Formiddagen og indkjøbte adskillige Smaating, hvortil man desværre saa let forføres. Vi gjorde en lille Visit ombord i den Engelske paquet "Express", der har gjort Reisen hertil fra Falmouth paa 41 Dage. Vi haabe Alle at den har medbragt Breve til os; men vi kunne i ethvert Tilfælde først vente at faae dem i Rio, da Captainen, en Engelsk Søofficer, ikke tør aabne Postsækken før han kommer til Rio. Om Aftenen vare vi Alle til et stort Bal hos den Engelske Consul, Mr. Porter, hvor vi, foruden vore tyske Bekjendte, forefandt en udvalgt Samling af smukke Engelske og Portugisiske Damer. Denne Aften var den behageligste, jeg endnu har tilbragt, siden vi forlode Kjøbenhavn, hvilket jeg især troer, maa tilskrives vor Værts Elskværdighed. Kommandeuren har boet hos ham under vort hele Ophold i Bahia; hver Dag har han inviteret nogle af os til Middag, og ved hans Connectioner ere vi blevne bekjendte med de bedste Familier i Bahia, og endelig sætter han Kronen paa Værket ved at give os et brillant Bal; Mere kan man ikke vente af en Mand, der aldeles ingen Forpligtelse har til at gjøre det Mindste for os, medens vor egen Consul spiser os af med et kummerligt Aftenselskab, der kjedede de Faa, der deltog i det, i høiste Grad. Da vi drak hans Skaal, blev hele Haugen oplyst med Blaalys, som vare bragte iland fra Fregatten. Da vi Kl. 3 forlode ham, tog han os Alle ind i et Værelse alene og omfavnede hver især, idet han med Taarer i Øinene tog Afsked med os og bad os om at betragte hans Huus som vort Hjem, hvis Nogen af os oftere skulde komme til Bahia. Jeg er overbeviist om, at Enhver af os forlod denne fortræffelige Mand, hvis Mage som Vært jeg ikke har kjendt, med de hjerteligste Ønsker for hans Fremtids Vel. Paa Tilbageveien gav Thulstrup og jeg en Serenade til Bedste udenfor Donna (Rha) Barbaras Bolig til Ære for hendes smukke Datter, i hvem Thulstrup var forliebt til op over begge Ørene.

Tirsdag d. 17de. Kl. henved 11 kom Kommandeuren ombord, og lidt senere nogle af de tyske Herrer, som vilde tage Afskeed med os. Kl. henved 2 gik vi under Seil. Udenfor Mr. Porters Bolig fyrede vi en Kanon af til Afsked. Den Engelske Paket, som var gaaet en Timestid før os, halede vi ind Kl. 5, og, da det blev mørkt, var den aldeles ude af Sigte.

Onsdag d. 18de. I Morges Kl. 6 foretoges den første formelige Execution her ombord, idet en Constabel, som havde gjort sig skyldig i Uorden i Land, fik 27 Slag Tamp. Vi løbe en stadig Fart af imellem 9 á 10 Miil.

Torsdag d. 19de. Hele Natten og Dagen har det blæst en rebet Merseilskuling med svær Søegang, der har været os meget besværlig, da Batteriet, følgelig ogsaa mit Lukaf, bestandigt staaer fuldt af Vand, og Alt Skrøbeligt slaaes itu, blandt Andet 3 Flasker af min gode Madeiraviin, som for et Par Dage siden var uddeelt til de respective Messemedlemmer, paa Grund af at Enkelte, især de ganske unge Officiere tage for stærkt til sig. Neptunus, der lader til at være en Ven af Spirituosa, har ligeledes ituslaaet nogle af Krøyer's Glas med Dyr i Brændeviin, hvorudover der er en saadan Atmosfære i vore Lukafer, at man kan blive fuld blot ved at stikke Næsen ind ad Døren.

Fredag d. 20de. Da Messens Status nu er bleven opgjort og befunden at være i en saa ruineret Tilstand, at den allerede har optaget Betaling for 10 Maaneder, og da Capt. Meyer's Tid som Messeforstander er udløben med den 3die Maaned, fandt han for godt frivilligen at abdicere, og M. Suenson udnævntes i hans Sted til Messeforstander. Den strengeste Oeconomie vil fra i Dag af blive indført, og kun herved vil det blive muligt at undgaae at komme hjem med Gjeld; thi alt Haab om Udbytte af Messen er aldeles forsvundet. Som exempel paa Capt. Meyer's Oeconomie kan tjene, at han, medens vi laae til Ankers ved Bahia, engang tracterede os med Risengrød, hvortil var medgaaet 20 Flasker Mælk á 2 M. 8 Sk. dansk pr. Flaske, hvilken Grød altsaa stod Messen i 10 Rdl. Kl. 12 stode vi omtrent 15 Miil fra Capt. Frio og 30 Miil fra Rio. Om Aftenen passerede vi Cap. Frio, men, da der indtraadte Stille, kunde vi ikke tænke paa at løbe ind i Aften.

Løverdag d. 21de. Henad Middag begyndte det at lufte op, saa at vi omtrent Kl. 5 gik til Ankers paa Rio's Rhed, efterat have passeret den særdeles smukke og maleriske Indseiling i et deiligt Veir. Da vi vare komne til Ankers, saluterede vi Fortet med 21 Skud, hvilke af dette besvaredes, og det Engelske Admiralskib med 13 Skud, som ligeledes besvaredes fra dette. Strax efterat vi vare komne til Ankers, udbrød et heftigt Torden og Regnveir, under hvilket en Russisk Officier kom ombord fra Corvetten "Alexander" og medbragte Breve fra Kjøbenhavn til nogle af Officiererne. Desværre var der intet til mig. Vidste de Fraværende, hvilken piinlig Følelse det ved saadanne Leiligheder er for den, der gaaer tomhændet bort, vilde de ikke undlade at skrive, om det saa kun var et Par Ord. Den danske Chargé d'Affaires, Commandeur Prütz, kom ligeledes ombord med sin Søn, hvorimod Consulen, Hr. Hamann, allerede var taget ud til sit Landsted, hvor han bestandigen boer. Wilkens blev sendt ombord i den Russiske Corvette og det Engelske Admiralskib for at complimentere. Paa Rygte om, at der i Aften var fransk Comoedie, hvor Keiseren rimeligviis vilde indfinde sig, fik flere af os stor Lyst til at gaae i Land, men, da det allerede var sildigt og regnede frygteligt, gik der intet Fartøj i Land fra Fregatten, hvorimod jeg alene gik i Land med den unge Prytz og gik i fransk Comoedie. Der opførtes Tartuffe, og le mari d'une femme de Choeur, som i det Hele blev ret godt udført, og var idetmindste til stor Fornøjelse for den, der ikke har seet Comoedie i 3 á 4 Maaneder. Keiseren og begge hans Søstre vare paa Comoedie. Den første, der fylder 16 Aar den 2den Decbr. og nyligen er erklæret myndig, er af Udseende næsten et Monstrum med et stort tykt Hoved og tykke Been, som han bevæger sig paa som en gammel Mand. Den ældste Prindsesse, som er Arving til Thronen, er lidt corpulent, hvorimod den yngste, Prindsesse Francisca, er meget smuk og livlig. I Theatret saaes mange smukke Brasilianerinder, der coquetterede rundt omkring i Logerne. Den unge Prytz var saa god at tilbyde mig Logis i hans Ungkarlelogis, hvor jeg imidlertid sov som en Steen ovenpaa de mange nye Indtryk, jeg havde modtaget.

Søndagen d. 22de. Efterat have spist Frokost og passiareet lidt med Prytz og en Søn af Capt. Hess, der er paa Contoiret hos Haman, gik vi ud for i Hast at see lidt af Byen, da jeg maatte ombord igjen om Formiddagen. Desværre var Veiret kun maadeligt, saa at Indtrykket ikke var saa stærkt, som det rimeligviis under andre Omstæn-

digheder vilde have været; imidlertid er der stor Forskjel paa den og Bahia i enhver Henseende, og det Eneste, jeg endnu har mod Byen at indvende er, at Alting er uhyre dyrt (Theatret koster 2 Mil Reis). Boyen, hvori Skibene ligge til Ankers, er vistnok det Pragtfuldeste i sit Slags i den hele Verden, og en saa stor Samling af forskjellige Nationers Orlogs- og Handelsskibe vil man vanskeligt træffe noget andet Sted i Verden. Det Liv og den Virksomhed, som derved opstaar ved den bestandige Frem og Tilbagefaren af Fartøier, er yderst interessant for den, der kun er vant til at see Søelivet paa Toldboden i Kbhvn.

Kl. 11 kom den Engelske Paquet "Express" til Ankers. Et aftaklet Engelsk Orlogsskib ligger paa Rheden og er Depot for alle de Slaver, som opbringes af Engelske Skibe. Naar Skib og Ladning er conde-
 neret, bliver Slaverne overladte til den Brasilianske Regjering og ere nu forpligtede til at forrette Slavetjeneste i 10 Aar for derved at erhverve sig deres Frihed; man har imidlertid endnu aldrig hørt, at Nogen har overlevet disse 10 Aar, det vil sige; naar en anden Slave dør, hedder det sig, at det er en af de Condemnerede; saaledes er det, at den Engelske Regjering ophæve Slavehandlerne. Om Aftenen var jeg tilligemed nogle af Officiererne i det Portugisiske Theater og saae et høittravende Drama og en oriental Farce. Vi forstode naturligviis ikke et Ord af noget af Stykkerne; men brugte den Forsigtighed at lee med, naar Alle de Andre loe. Huset er meget smukt, 4 Etager høit og brillant oplyst; hvorimod Skuespillerne lade til at være temmeligt maadelige og Skuespillerinderne meget stygge. Orchestret, der omtrent tæller det samme Antal Instrumenter som vort, var ret godt, og det var mig en stor Nydelse efter saa lang Tids musikalske Faste at høre Ouverturen til Colporteur udført med megen Præcision. Orchestrets Medlemmer maae formodentlig være godt indspilte sammen, thi de spillede uden Anførsel. I Logerne saae vi mange smukke Brasilianerinder, der lee, naar man seer paa dem. Mandfolkene, især de Brasilianske Løver, ere temmeligt flau, og overdrive i høi Grad deres Stræben efter Europæisk, især Fransk, Fashion; iøvrigt have de gode Klæder og smukke Støvler, men see svækkede og gustne ud. Efter Theatret spiste vi til Aften i Hotel Pharoux, hvor vi traf en vakker ung Engelsk Officier, Mr. Barns, som kostede os 2 Flasker Champagne for Fregattens Æres Skyld, og kom særdeles fornøiede ombord Kl. 12 $\frac{1}{2}$.

Mandag d. 23de. Var jeg i Land med Thulstrup, Krieger og Harboe. Den unge Prytz var saa god til at føre os ud til Den offentlige Hauge, der efter Reisebeskrivelserne skal være særdeles stilig, men er meget simpel og forfalden i enhver Henseende. Vi ere Alle indførte som Medlemmer i den Tydske Klub, Germania, hvor man kan gaae hen at læse Aviser og Journaler, eller spille sig et Partie Billard efter Behag. Efter at have spist ombord, gik jeg atter i Land om Eftermiddagen med Krieger og Harboe, for efter Indbydelse at tage ud til Commandeur Prytz. Da det var et farligt Regnveir og der er en meget land Vei til Bota foga, hvor Commandeuren boer, maatte vi tage Vogn for at komme derud, hvilket her er meget dyrt. Den hyppigste Art Vogne her er en Art Kabrioletter til to Personer, som trækkes af 2 Muler, af hvilke Kudsken rider paa den ene. Denne befordringsmaade er ret behagelig og meget hurtig. Hos Prytz, ligesom ogsaa hos Hamann's er jeg godt kjendt af Renomé, og jeg kunde ogsaa erindre at have seet Betzy Prytz i Kjøbenhavn. Hun spurgte med megen Interesse om Harriet Gotschalk, men var forfærdelig vred over ikke at have faaet Brev fra Hende. Commandeurinden, der tidligere har været Gouvernante hos Frits Reventlov, er mindre heldig, skjøndt meget affabel og tilbøielig til at modtage Cour af unge Herrer. Det morede mig særdeles at faae en jevn lille Fruentimmersludder af den Art, vi ere vante til hjemme, med Frøken Prytz, der er en ret kjøn og meget munter lille Skjelmstmester. Kl. 10 kjørte vi tilbage i et morderligt Regnveir, og jeg for min Part med en nederdrægtig Kolik, der, da jeg paa Udfarten til Fregatten blev drivvaad, udartede til en formelig Cholera, forbunden med Feber, der først forlod mig henad Morgenstunden. Rimeligviis maa Grunden hertil søges i de Brasilianske Østers, af hvilke jeg havde fortæret en Deel om Formiddagen.

Tirsdag d. 24de. Vi havde i Dag en Deel Visiter af Engelske Officerer ombord, hvilke Alle vare særdeles fornøjede med Skibet og vore Indretninger ombord. Formedelst min vedvarende daarlige Mave var jeg ombord hele Dagen og skrev til Sager, forat fortælle ham, at Fru Hamann har faaet sig en Søn. Formedelst den fatale Stank som Krøyer's Naturfiskerie foraarsager i Skibet, har han faaet consilium abscendi og skal fra i Dag af boe i Land; han bliver i den Tid udskreven af Messen, hvorimod der tilstaaes ham Diæter efter indgiven Regning. Skrev til Sager.

Onsdag d. 25de. Ankom Efterretninger fra Buenos Ayres, at Blokadens var hævet d. 21. Octbr, Den Engelske Paket, der blot ventede paa denne Efterretning, afgaaer derfor i Morgen til Europa, og jeg har med den skrevet til Mægleren. I Formiddags indkom en Amerikansk Corvette, der saluterede det Engelske Admiralskib, men ikke Fæstningen. Strax efter indkom den Danske Brig, Freya, tilhørende Ørum og Wulff, til hvis Captain vi havde Breve hjemme fra. Om Aftenen var der et stort Subscriptionsbal, det saakaldte Catétebal, hvortil samtlige officierer vare inviterede; deels formedelst min daarlige Mave og deels paa Grund af zerruttede Vermögungsumstænde besluttede jeg viseligen at blive ombord, saameget mere som den Prøve af Brasilianske Baller, som vi havde faaet i Bahia, ikke var synderlig tilfredsstillende. Henad Morgenstunden kom de Andre tilbage, Wilkens som sædvanlig med en solid Gevinst, de Øvrige med tomme Lommer.

Torsdag d. 26de. Om Formiddagen var jeg i Land med Præsten, hvem den tyske Præst, Dr. Neumann, havde lovet at vise Bibliotheket og Musæet. Bibliotheket har sin oprindelse fra Johan d. 6te, hvis Haandbibliothek har lagt Grunden til det nuværende Bibliothek. Da Don Pedro flygtede fra Brasilien, saae han mere paa Penge end paa Bøger og lod saaledes Bibliotheket blive. Senere har det flere Gange været Gjenstanden for Acclamationer fra det Portugisiske Hof, hvilke imidlertid ikke ere blevne regarderet. Bibliotheket bestaaer af henved 80.000 Bind og skal være temmelig beslaaet med forskjellige Udgaver af Biblen og Kirkefædrene, hvorimod det i andre Henseender er høist miserabelt. Som Exempel paa, hvor ligegyldigt det bliver bestyret, kan tjene, at det eier de første 6 Bind af Flora Danica, men at Ingen har anelse om at Værket er fortsat. Vi bleve forestillede for Bibliothekets Chef, Januario, der tillige skal være den første Prædikant i Brasilien. Han forærede os Hver et Adgangskort til en stor litterair Høitidelighed i Morgen, hvor Keiseren og hele Hoffet vil være tilstede. Musæet er af liden Betydenhed, (gode mineraler), men ret godt conserveret, og staaer hver Torsdag aabent for Alle og Enhver. Om Morgenens vare alle de Danske Captainer, som ligge her med deres Skibe, (circa 30) tilsagte at møde hos Chefen. Resultatet af dette Møde blev den Beslutning at anløbe Buenos Ayres strax. Om Aftenen vare vi til Bal hos den Engelske Minister, Mr. Ousley, der føre et særdeles stort og glimrende Huus. Her var en Forsamling af Alle de fremmede Officierer og en

Mængde smukke Englænderinder og Brasilianerinder, blandt hvilke Misses Pinto især udmærkede sig; jeg for min Part har aldrig seet et i enhver Henseende saa fuldendt smukt Fruentimmer. Damerne her i Rio ere overhovedet af en ganske anden Caliber end dem, vi have seet i Bahia; og, skjøndt her i det Hele taget ikke findes saa mange smukke Damer som i Khvn., maa man tilstaae, at de, der ere smukke her, langt overgaae de smukkeste af vore; de delige sorte Øine og nydelige smaa Fødder, ere Fortrin, som sjældent findes hos os. Aldeles forliebt krøb jeg Kl. 3 til Køis og drømte om Misses Pinto.

Fredag d. 27de. Efterat have spist i Land i Hotel Pharoux, gik jeg og Friis i Selskab med den tydske Præst, Dr. Neumann, hen til det Keiserlige Palais, forat overvære Det Geografisk-Historiske Selskabs høitidelige Forhandlinger. Vi bleve anviste Plads i den forreste Række ved Siden af Corps Diplomatique. Kl. 5 kom Keiseren med begge sine Søstre og Suite, og rækkede, idet han langsomt vraltede igjennem Mængden, Haanden ud til hvem der vilde kysse den. Det Samme gjorde Prindsesserne, og, da Francisca kom forbi mig, ønskede jeg saare for et Øieblik at være en Brsilianer, forat kunne kysse hendes lille søde Haand, der med Begjærlighed grebes af Alle. Nu begyndte de forskjellige Foredrag, og imellem hvert udførtes et Stykke af en Symphonie i et tilstødende Værelse. Efterat dette havde varet i over 2 Timer, var der endnu to Foredrag tilbage, men det blev Keiseren for stivt, og han hævdede derpaa Forsamlingen til stor Glæde for os, som ikke forstode et Ord af hvad der blev talt, hvorved vi forresten efter Sigende ikke skulde have tabt Stort. Om Formiddagen havde vi Besøg af den Engelske Admiral, Sir King, der inviterede Kommandeuren og Næstcommanderende til Middag hos sig, lige som vi ogsaa hele Formiddagen igjennem havde Besøg af Amerikanske og Engelske Officierer. De i Rio i stor Mængde bosatte Tydskere besøge os hyppigen ombord, og det er mig da altid en privat Fornøjelse at høre Præsten tale Tydsk. Som Exempel paa hans Talenter i denne Retning kan tjene, at han oversætter: "Jeg spadserer helst" med: "Ich spaziere allerliebste"!!

Løverdag d. 28de. I Morges gjorde jeg med Thulstrup en Roetour til Bota foga, og frokosterede hos Prytz. Touren er, hvis det ikke var saa utaaleligt heedt, en af de smukkeste, man kan tænke sig; men Betzy (Svedsken) bliver mig lidt for kaad, og Fruen er yderst

ubehagelig. De sørgeligste Følger af denne Visit var, at vi bleve inviterede til Middag i Morgen, hvilket vi ikke godt kunde afslaae. I Formiddags maatte vi give 3 Saluter, 1 for den Amerikanske Corvet, og 1 for den Brasilianske Fregat, som Svar paa Salutter for Commandeuren, der besøgte disse to Skibe, og 1 for den franske Minister, der besøgte os. Kl. 4 $\frac{1}{2}$ var Commandeuren og Officiererne sagt til at møde til Cour hos Keiseren. Commandeuren fandt sig ikke beføiet til at medtage Alle, men udvalgte de 6 smukkeste, nemlig foruden Bille, E. Suenson, Thulstrup, Schultz, Wilkens, Krieger og Courlænder. Keiseren mælede ikke et Ord til dem, og hele Audiencen bestod i Tilladelse til at bukke for Hans Majestæt.

Søndag d. 29de. Om Morgen havde vi Besøg af den Russiske Minister, og hen paa Formiddagen kom alle de i Rio værende Danske, Norske og Svenske ombord forat bivaane Gudstjenesten. Blandt de ankomne Sømænd fra de Danske Coffardiskibe bemærkede jeg til min store Overraskelse min gode Ven Faber, der er Styrmand i Briggen Fortuna, og den lille Johan Thorsøe, der farer som en Slags Volonteur i en Dansk Brig. Fru og Frøken Prytz, Mad. Rønne der farer med sin Mand, og to franske Damer, der ere gifte i Rio, vare ligeledes ombord til Tjensten, men morede dem, som jeg formoder, bedst efter denne, da vi artige Unglinge viste dem omkring i Skibet og forklarede dem alle vore Herligheder. Commandeuren gav en lille Frokost til Bedste og gjorde sig lækker for den lille nette Mad. Rønne ved at forære hende 12 Flasker Dansk Øl, som her er en stor Raritet. Om Middagen spiste jeg tilligemed Commandeuren og nogle af Officiererne hos Prytz, der, som han kaldte det, ved den skummende Champagne udbragte adskillige fædrelandske og patriotiske Skaaler. Om Aftenen kom nogle flere Officierer med Omnibus'en og til vor store Glæde de to Misser Northon, to Englænderinder, som almindeligen antages for at være nogle af de smukkeste Piger i Rio. Deres Moder er Forfatterinde til nogle Noveller og er Enke efter en Admiral. Hendes Historie er ret romantisk. Hun var nemlig i England forlovet med et ungt Menneske, der gik til Ostindien for at gjøre sin Lykke. Da han havde erhvervet sig en Formue, ønskede han at gifte sig og forlangte Kjeresten til sig. Ombord i det Skib, som bragte hende til Indien, var hendes senere Mand, Hr. Northon, som forliebede sig i hende og giftede hende ombord. Ved Ankomsten til Indien var Kjeresten heldigvis død, og havde indsat hende til Arving af hele sin Formue. For disse Penge

kjøbte Hr. Northon et Skib og Ladning forat gaae til Europa, men paa Reisen leed han Skibbrud, og mistede Alt, og kom derpaa efter forskjellige Eventyr til Brasilien, hvor han døde som Admiral. Den ældste Datter er født paa Havet og hedder Marina, den anden, hvem jeg især elsker, er født i Indien og hedder Indiana. Krieger og jeg lærte dem at dandse Hamburger Skotsk, hvilket gjorde dem megen Fornøielse. Hele Natten drømte jeg Indiansk.

Mandag d. 30te. Courlænder, Knudsen og jeg gjorde idag en lille Tour med Dampskibet til Praja Grande, der ligger lige over for Rio, til hvilken herfra haves en glimrende Udsigt. I det saakaldte franske Hotel spiste vi en yderst kummerlig Middagsmad og gik om Eftermiddagen tilbage til Rio, hvor vi soldede omkring til Kl. 10. Fregatten havde i Dag Besøg af den Engelske Minister. Vi besøgte om Aftenen en brillant decoreret Kirke, hvor en Neger sang en stor Italiensk Arie med Triller og Roulader, medens hundrede Raketter stege til Veirs udenfor.

Tirsdag d. 1ste December. Var jeg hele Dagen ombord.

Onsdag d. 2den. Imorges Kl. 5 vækkedes jeg ved Dundren af Kanonskud fra Forterne og de paa Rheden liggende Brasilianske Orlogsskibe, der forkyndte, at Keiserens Fødselsdag begyndte. Kl. 8 heisede vi alle Flage, ligesom samtlige paa Rheden liggende Orlogsskibe. Da vi kom i Land Kl. 10 vrimlede alle de blomsterbestrøede Gader af festlig klædte Folk, og alle Vinduer i de, med alleslags brogede Tæpper draperede Huse vare opfyldte med smukke Brasilianerinder i deres bedste Pynt. Ved en saadan Leilighed faaer man først at see, hvor mange smukke Damer, der findes i Rio, da de ellers sjældent lader sig see. Hos den Danske Skibsclarerer, Hr. Nyper, hvis Huus ligger særdeles fordelagtigt for at see Keiserens Indtog, der fandt Sted med stor Pragt og under et uhyre Tilløb af Mennesker, saae jeg hele Stadsen fortræffeligt. Demæst var jeg inde i det Keiserlige Hofkapel, hvor der i Anledning af Dagen afholdtes et stort Te Deum, som bivaanedes af Keiseren og hele Hoffet. Den Musik, som i denne Anledning opførtes, egnede sig mere til Dandse end til Kirkemusik; skjøndt den forresten ikke var ilde. Her hørte jeg for første Gang Castrater synge, hvilket forekom mig meget ubehageligt. Efterat Messen var tilendebragt, var der stor Parade af nogle faa Linietropper og hele Nationalgarden paa Slotspladsen, som endtes med en 3 Gange

gjentaget Salut og Hurraraab for Keiseren, Prindsesserne og Constitutionen. Det Brasilianske Militair er i en yderst kummerlig Forfatning og slet disciplineret, saa at man endogsaa saae Soldaterne ryge Tobak medens de paraderede for Keiseren. Efter Paraden var der Cour, til hvilken alle de fremmede Officierer vere tilsagte. Blandt vore mødte, som sædvanligt, de smukke. Om Aftenen var der Comœdie i det Brasilianske Theater, hvor der er endnu større Rift om Billetter end hos os ved lignende Leiligheder; en Loge, der høist rummer 6 Personer, betaltes med 100 til 150 Milreis. Under saadanne Omstændigheder holdt man sig hjemme. Hele Byen var illumineret om Aftenen og Natten, og fra de talrige Æresporte, paa hvilke levende Engle svævede omkring, lød bestandig Musik, det vil sige, næsten alene den Brasilianske Hymne, der er componeret af Don Pedro d. 11te. Gaderne vare aldeledes opfyldte med Damer og Herrer indtil langt efter Midnat.

Torsdag d. 3die og Fredag d. 4de vedbleve Lystighederne og Illuminationen om Natten.

Fredag d. 4de. Om Formiddagen kjørte Wilkens og jeg med Omnibus ud for at besøge Fru Hamann, der efter de Brasilianske Damer priselige Exempel, allerede efter 8 Dages Forløb er aldeles rask igjen. Vi fandt i hende en meget elskværdig lille Kone, og det gjør mig kun ondt, at vi først have lært hende at kjende Dagen før vor Afreise; jeg skal imidlertid søge Erstatning, naar vi anden Gang komme til Rio. Om Middagen spiste Prytz's hele Familie og Hamann ombord hos Chefen. Efter Bordet var der et næsten uanstændigt Commerce med Damerne paa Dækket, hvorover kun ganske unge Mennesker kunne more sig. Commandeurindens Hale, der var kommen i Uorden, gav Anledning til megen Griin, og vor Commandeur paastod, at det var *Smørland*. Jeg tilbragte en meget lystig Aften i Land. (Spanierinder).

Løverdag d. 5te. I Morges Kl. 4 vækkedes jeg med det Tordenbudskab, at jeg skulde purres ud, da det ene Anker skulde lettes, og mit Lukaf ved slige Leiligheder bliver taget ned. Uagtet jeg først var kommet til Køis Kl. 1, hjalp der intet Vrøvl, og jeg maatte heraus. Om Formiddagen havde vi adskillige Afskedsvisiter, og Kl. henved 2 lettede vi det andet Anker og gik under Seil med næsten ingen Vind, hvorimod vi strax udenfor Havnen fik en frisk Brise, der kjørte

os afsted med en 10 Miils Fart.

Søndag d. 6te. Heden, der i de sidste Dage af vort Ophold i Rio, begyndte at blive utaalelig, har formodentlig været Aarsag i, at en stor Deel af vore Officierer og Mandskab i disse Dage har været angrebet af en temmelig betydelig Cholera, der varer i flere Dage. Temperaturen er saa mærkelig forandret siden vi atter ere komne til Søes, at vi Alle have maattet iføre os varmere Klæder og ligge med Tæppe om Natten. I Rio fortalte man mig, at Aarsagen til de hyppige Abdominaltilfælde, som især hjemsøge de Fremmede, som oftest have deres Grund i den overdreven Vanddrikken, hvortil man saa let fristes i den voldsomme Hede. Ogsaa de lette Franske Vine ere paa Grund af deres Syrlighed i Almindelighed skadelige, hvorimod de Portugisiske Vine og Madeira ere at anbefale.

Mandag d. 7de. Messens sørgelige Forfatning gjør, at vi leve yderst jammerligt. Efter de nøiagtigste Calculer maae vi indtil Udgangen af August Maaned næste Aar leve af 3 Rdl om Dagen, forat komme til Dato med vore Indtægter, da vi allerede have forbrugt for 10 Maaneder, istedetfor at vi ved en fornuftig Oeconomie fra Begyndelsen af kunde have havt 27 Rdl daglig. Idag slagtede vi det sidste Minde om Kjøbenhavn, en af Sult halvdød Kalv, der efter den tidligere Oeconomie skulde have levet til Cap Horn. Allerede nu koster hvert af dens Kjød omtrent 1 Piaster.

Tirsdag d. 8de. I Morges tonede vi Flag for en Dansk Brig, der styrede samme Cours, som vi.

Onsdag d. 9de. Skjøndt det endnu er mellem 18 og 19 Graders Varme, gaae vi dog Alle omkring og fryse, fordi vi nu i længere Tid have været vante til 22 á 24°. Naar Danske Folk i Rio fortalte mig, at de frøs om Vinteren, naar der kun er 16 á 18°s Varme, loe jeg ad dem og ansaae dem for affecterede, men jeg har nu selv faaet Troen i Hænderne paa, i hvor kort Tid Heden formaaer at forvænne den nordiske Natur. Den evindelige og kjedsommelige Rullen og Knagen i Skibet, der ligger i vore Fregatters forkeerte Bygningsmaade, og som tager sin Begyndelse saasnart der indfinder sig den mindste Bevægelse i Søen, er nu atter begyndt, og gjøre i Forbindelse med hyppige Trakasserier, Opholdet her ombord temmeligt ubehageligt.

Torsdag d. 10de. Havde for første Gang klart Skib om Natten.

Fredag d. 11te. Kl. henved 10 Formiddag fik vi Land i Sigte, i hvilken Anledning jeg skrev til Simonsen. Ved Solens Nedgang gik vi til Ankers lidt ovenfor Isle de Florez, hvor der brænder et Fyrtaarn, da Indseilingen til Montevideo formedelst de mange Grunde er temmelig farlig.

Løvedag d. 12te. Kl. henved 7 om Morgen en lettende vi atter, og gik Kl. henved 12 til Ankers paa Montevideo's Rhed, naturligviis, som sædvanligt, $\frac{1}{2}$ Miil længere ude end noget andet Skib. Hele den Franske Flaade, som har blokeret Buenos Ayres, ligger endnu paa Rheden, tilligemed en Deel Engelske, Nordamerikanske og Brasilianske Orlogsskibe. Strax efterat vi vare komne til Ankers, fik vi Complimenteringsbesøg fra de Franske, Engelske og Amerikanske Krigsskibe, og E. Suenson gik i Land forat forespørge sig paa Fortet, om en Salut vilde blive besvaret. Han kom ombord med den Besked, at Fortet vilde være bereedt til at svare Saluten Kl. 5 Eftermiddag. Formodentlig maatte de først sende Bud efter Krudt og gjøre Kanonerne istand, og, da Saluten endeligen gaves, varede det idetmindste 1 Minut mellem hvert af de 21 Skud, saa at det synes rimeligt, at Fortet kun har havt 2 Kanoner i brugbar Stand. Derefter salutedes den Franske Admiral, Dupotéte, med 13 Skud, som besvaredes af ham.

Søndag d. 13de. Gik jeg i Land uden at have en eneste Dansk eller Uruguaisk Skilling i Lommen; men da Krøyer, som altid er godt beslaaet, heldigviis var Inhaber af $\frac{1}{2}$ Doublon, var han skikkelig nok til at dele den med mig ad interim. Naturligviis ilede jeg strax ind i en aabentstaaende Kirke, ikke saameget fordi jeg følte nogen andægtig Trang hos mig, som snarere for om muligt at see nogle Banda orientalske Skjønheder.

Damerne i Montevideo overgaae alle dem, jeg hidtil har seet i Skjønhed og Coquetterie; men det gaar her, som i hele Syd Amerika, at man sjældent faaer dem at see uden netop i Kirkerne og om Aftenen, naar det begynder at blive mørkt, da de spadserer og gaar i Boutiquerne. Om Dagen seer man dem kun af og til i Vinduerne, der alle ere forsynede med Jernstænger, saaat det bliver umuligt, selv for den dristigste Elsker, naar han ikke er Smed, at komme til sin Elskede ad denne Vei. Derimod ere slige Eventyr særdeles be-

gunstigede ved Husenes Bygningsmaade, da de alle have flade Tage, der tjene til Spadserengange for Damerne, og det er ikke forbundet med den allermindste Vanskelighed at gaae fra det ene Tag til det andet. Denne Tagenes Form har desuden den praktiske Nytte, at Regnvandet opfanges i dem, da Byen, uagtet den er beliggende ved en Flod, har Mangel paa Vand, der fra Tagene gennem Render ledes ned i murede Brønde. Husene, der sjældent er mere end een Etage høie, ere aldeles indrettede paa Østerlandsk Viis, idet de i Midten indeslutte een eller flere firkantede Gaarde, der hyppigen ere arrangerede som smaa Haver med en rund muret Steenbrønd i Midten. Byen har en temmelig betydelig Cathedralkirke, der rigtig nok udvendigen er noget forfalden, skjøndt den ikke engang er aldeles færdig, men indvendig er ret smuk og rummelig, og tæller ikke mindre end 13 Altere. Lidt forbi Kirken kommer man til Frugttorvet, hvor man finder alle Europæiske Frugter ved Siden af de tropiske og en Masse af Strudsæg, der her bruges som Hønseæg hos os. Om Middagen spiste jeg ved table d'hôte i Dampskibshotellet for 1 Piastre. Efter Bordet gik vi en Tour udenfor Byen, hvor der er et Folkeliv, som har meget tilfælles med det, vi hos os om Søndagen finde paa Vesterbroe. Commandeuren og alle Officiererne vare i fuld Uniform inde paa en Dandsebod, forat see de Baskiske Dandse. Her ecisterer nemlig en heel Colonie af Basker, der have vedligeholdt alle deres oprindelige Skikke og Sædvaner, og udmærke sig ved det ordentlige og stræbsomme Liv, de føre her. (Jacobsen havde hørt noget herom, men forstaaet, at det var en Vadskecolonie, der levede af at vadske for Folk). Commandeuren gjorde megen Opsigt paa Dandseboden og blev først antaget for at være den Franske Konge og siden den Franske Admiral. Forresten er der ingen Fordeel ved at blive anseet for Fransk Officier nu, da disse efter at Freden er bleven afsluttet, ere meget forhadte her, hvorimod de nu ere yndede i Buenos Ayres. Overalt seer man Caricaturer over den Franske Admiral Mascut og Præsidenten i Republiken Uruguai, Ribeira, der forresten nu ikke mere tager sig af Regjeringen, der ganske er overladt til Vicepræsidenten, Perez, der er en aldeles simpel Landmand. Militairet i Uruguai er det frygteligste, jeg endnu har seet, og hverken Fodfolk eller Rytterie har Skoe paa Benene, hvorimod det sidste aldrig undlader at møde med uhyre Spore paa de bare Been. Forresten vil man vanskeligen noget Sted i Verden træffe bedre Ryttere, end her, og en Gaucho er som sammengroet med sin Hest.

Enhver ride her i Galop, uden at tage Hensyn til Hesten, der ikke er i nogen Priis her. Styrter en Hest, lader Eiermanden den ligge, tager Saddeltøiet med sig og fanger sig en anden Hest. Derfor seer man overalt paa Veiene Skeletter af Heste ligge rundt omkring.

Da vi om Aftenen skulde gaae ombord, kom Lieutn. Knudsen med den Melding, at han ansaae det for meget vanskeligt at komme ombord formedelst den stærke Søegang. Kommandeuren besluttede sig derfor til at blive iland om Natten, og da jeg ikke er Søemand af Profession og følgelig ikke saa nogen Grund til at exponere mit Liv uden Nødvendighed, tog jeg ogsaa gjerne mod den til Dansk Consul destinerede Hr. Thode's Tilbud, og blev i Land tilligemed Chr. Wulff. Om Aftenen vare vi paa Comoedie og saa et særdeles rørende Spansk Drama, hvori de halve Personer bleve myrdede, og en Farce, der for os, der ikke forstode et Ord af Dialogen, var ligesaa morsomt som Tragoedien. Theatret er meget simpelt, kun lidt bedre end Price's Theater hos os, og var kun sparsomt besøgt. I anden Etage maae for Sædelighedens Skyld kun Damer komme. Vi sad ved Siden af Ministerens Døttre, der vare meget coquette baade med Øine og Hals. Vi svarede kun med første Slags, da vi havde stive Halsbind paa.

Mandag d. 14de. Om Formiddagen besøgte Wulff og jeg en Dansk Maler, Hr. Carlsen, der er etableret her og tjener mange Penge ved at male Portraiter. Han er gift med Jfr. Bache fra Helsingør. Efterat have spist og drukket godt hos Hr. Thode, gjorde vi en lille Kjøretour en Miils Vei ud i Landet til en Art Herregaard, hvor der findes en meget smuk, skjøndt lidt forfalden Hauge. Krøyer samlede her en heel Lomme fuld af Snegle, der naturligviis vare blevne til Marmelade inden vi kom Hjem. Landet er med Undtagelse af den ubetydelige Bakke, Montevideo, der har givet Byen Navn, ganske fladt og ret frugtbart. Alle Marker ere indhegnede med Cactus og Aloe, der her opnaae en Størrelse, hvorom vi intet Begreb har hjemme. Paa Veien møde man hyppigen Bondepiger til Hest, den almindelige Befordringsmaade hertilands og store Fragtkerrer, trukne af Stude, hvoraf her er en saa stor Overflødigheid, at man kun giver een Piaster for 50 Pund Oxekjød. Alle andre Artikler ere paa Grund af den store Overflødigheid paa Penge, meget dyre. (Saaledes maa f.Ex. Hr. Thode betale 150 Patagons om Maaneden i Huusleie af et meget lille Huus). Da vi Kl. 9 gik ombord med Travaillesuppen kom vi paa Grund mod en Steen, og kunde først blive flot igen, efterat Mandskabet

var sprunget i Vandet, forat lette Fartøiet. Efter denne Begivenhed bleve vi naturligviis modtagne med et suurt Ansigt af Næstcommanderende, da vi kom ombord samt smaat Vrøvl, som vi ikke regardedede og snarligen forglemte i Morphei Arme.

Tirsdag d. 15de. Var jeg ombord hele Dagen. Præsten og Friis vare fulgte med Forvalteren i Land med Barkassen, forat hente en Stud, men formedelst den stærke Blæst og Strøm maatte de, efter i 5 á 6 Timer at have gjort forgjæves Forsøg paa at naae ombord, opgive det, og kom ganske drivende vaade og forsultne ombord i en Dansk Bark, hvor de tilbragte Natten.

Onsdag d. 16de. Formedelst ringe Formuesomstændigheder og slet Veir blev jeg atter i Dag ombord. I Dag ankom endelig den længe ventede Stud, men i slagtet Tilstand. Krieger, der havde været inde at hente den med Barkassen, beskriver Slagteriet som meget interessant. Etablissementet er saa stort, at de dagligen slagter mellem 2 á 300 Stude om Dagen. For hele Studen med Undtagelse af Huden (circa 400 Pund Kjød) betalte vi 4 Patagons. (Hos os vilde Prisen være 50 á 60 Rdl.). Vor gode Ven Thode er foreløbigen bleven udnævnt til Dansk Konsul i Montevideo, og Handelstractaten med Republiquen Uruguai er afsluttet efter Ønske.

Torsdag d. 17de. Om Formiddagen fik vi to levende Stude ombord, der i en ynkelig Tilstand bleve hissede ombord ved Hornene. Til ligemed Studene kom Mr. Page, Lodsens, der er saa dyr som 100 Stude, da han skal have 350 Piastre forat føre os de 30 Miil frem og tilbage, foruden 5 Piastre om Dagen for hver Dag, han er ombord.

Fredag d. 18de. Om Morgenens Kl. 3 lettede vi Anker og seilede hele Dagen igjennem med circa 10 Miils Fart, saa at Lodsens henad Eftermiddagen lod mindske Seil. Følgen heraf blev naturligviis, at vi, da det blev mørkt, endnu vare 3 Miil fra Buenos Ayres, og at vi paa Grund af Mørket maatte gaae til Ankers. Det er curiøst nok at seile i en Flod uden at kunne see Land paa nogen af Siderne. Den stærke udadgaaende Strøm har gjort vor stærke Fart illusorisk, saa at vi i Virkeligheden kun have løbet 6 á 7 Miils Fart.

Løverdag d. 19de. Kl. 5 lettede vi Anker, for at løbe nærmere op til Byen, men efter en halv Times forløb skrallede Vinden, og vi maatte

atter gaae til Ankers. Kl. 7 $\frac{1}{2}$ lettede vi atter; men endnu før Ankeret var heelt oppe, maatte det atter kastes. Disse evindelige Letninger ere til megen Uleilighed for mig, da mit Lukaf bliver revet ned for hver Gang.

Endelig lettede vi atter før 3die og sidste Gang, Kl. 5 Eftermiddag, og kom atter til Ankers Kl. 6, lidt over 2 Miil fra Buenos Ayres paa 3 Favne Vand. E. Suenson og Hr. Hansen vare allerede gaaede i Land med Sluppen fra vor første Ankerplads og kom atter tilbage henimod Aften, begge meget enchanterede over den Modtagelse, de i deres respective Erinder havde mødt. Suenson havde været hos Vicepræsidenten for at complimentere, og Hansen har faaet et Engagement hos et Engelsk Huus, dog saaledes at han foreløbigen kun er antaget paa 3 Maaneders Prøve med 40 Piastre om Maaneden foruden Alting frit i Huset. Om Aftenen tracterede han Alle dem, som havde været høflig imod ham ombord, blandt hvilke jeg eller ikke var, med Champagne.

Søndag d. 20de. Formedelst den store Afstand, hvori Fregatten ligger fra Land, er der truffet den Bestemmelse, at der kun gaaer Fartøi ind hver anden Dag, og at saaledes de, som gaae i Land, maae blive der i to Nætter. Denne indretning er god nok, hviis den ikke gik saa meget ud over vore slet spækkede Punge, da vi nu maae betale baade Logie og Kost, som vi ellers have frit ombord. Da det var ganske stille, maatte vi roe hele Veien iland, og brugte saaledes henvend 4 Timer til at tilbagelægge Veien. Formedelst det lave Land, er det ikke muligt at lægge lige til Land med Baadene, hvorfor man bliver afhentet 5 á 600 Alen fra Land i store Vogne, hvori man staaende bliver kjørt i Land. Vognen, der seer ud som vedstaaende Tegning, er aaben bagtil og bliver med Bagdelen kjørt op til Baaden, saa at man beqvemt kan springe op i den fra Baaden af. Paa Strandbredden bleve vi modtagne af en Deel Danske Capitainer og Fuldmægtigen hos Hr. Klick, der er den designerede Danske Konsul her. Efterat have gjort et Besøg hos denne, gik vi hen og leidede et Værelse med 4 Senge i det Amerikanske Hotel, gjorde derpaa nogle Visiter hos nogle Tydkere og gik derpaa efter Invitation hen til Hr. Klick forat spise til Middag. Ved vor Indtrædelse i Stuen bleve vi modtagne af et Par Øine af Commandeuren, der bragte os til strax at gjøre omkring og marschere af. Værten blev naturligviis meget forundret over denne Opførsel og gik efter os forat holde os tilbage; men vi sagde ham reent ud, at vi ikke havde Lyst til at spise med tvære

Ansigtet, og vare ikke til at bevæge til at blive. Senere erfarede vi, at Commandeuren havde antaget os for Snyltegjæster og derfor sat Ansigtet op, hvilket han senere fortrød, da han fik Tingenes rette Sammenhæng at vide. Sagen er egentlig den, at den gode Commandeur med al Skikkelighed er meget forfængelig og kun protegere de saakaldte smukke Folk her ombord, der ved enhver Leilighed trækkes frem som sjældne Dyr; hvorimod enkelte andre, der netop høre til de flinkeste Officierer ombord, f.Ex. Knudsen, ved enhver Leilighed bliver tilsidesat. Vi, det vil sige, Hensen, Jacobsen, Krøyer og jeg, gik derfor tilbage til vort Hotel for at spise for vore faa Skillinger, og jeg troer, at Maden smagte os bedre i Bevidstheden af vor Uafhængighed, end dem, som gjøre sig til Spytslikkere for en Portion Mad, eller dem, som give sig af med at invitere Gjæster paa andre Folks Regning. Kl. 6 kom den forhen omtalte Comis tilbage for at afhente os til en Spadseregang, hvor vi saae en stor Mængde deilige Fruentimmer, paa hvilke Buenos Ayres har stor Overflødighed. Tydskeren foreslog os derpaa at gjøre et Besøg hos Rosa's Søster, der efter Sigende skulde være en meget elskværdig gammel Dame, der har smukke Døttre. Dette Forslag forekom os Alle høist besynderligt, da vi ikke havde mindste Anbefaling eller Sligt til denne Dame og heller ikke vare istand til engang at gjøre os forstaaelige for hende, da hun ikke taler Andet end Spansk. Han forsikrede os imidlertid, at hun vilde optage vort Besøg meget gunstigt, og tilbød sig ved denne Leilighed at være vor Tolk, ligesom han ogsaa fortalte os, at det her var almindelig Skik og Brug at gjøre Bekjendtskaber uden videre, hvor man saae en smuk Pige. Under disse Omstændigheder gave vi efter og fulgte med. Ved vor Indtrædelse i Stuen forefandt vi en halv Snes unge Damer, der sade i en Kreds og hørte paa en anden ung Pige, der spillede Klaveer. Efterat vi vare forestillede for Moderen, der gjennem vor Tolk med megen Artighed gjengjældte vore Complimenter, gjorde Pigebørnene Plads til os imellem sig og begyndte at pjatte Spansk til os, ledsaget af levende Minespil. Vi svarede dem gjennem Tolken og overøste dem med Smigerier for deres Skjønhed og Ynde, som ingenlunde vare ufortjente og lod til at behage dem meget. Den ene af Døttrene ved Navn Maxima behagede mig meget, og da hun omtrent kunde tale ligesaa meget Engelsk som jeg, underholdt jeg mig meget med hende, og, skal jeg dømme efter Latteren og Grinene fra begge Sider, var Samtalen ret artig. Fruentimmer af den Art som de herværende har jeg endnu ikke nogetsteds truffet paa, og, naar man har talt med

en ung Dame her i 5 Minutter er man allerede avanceret videre end man i Kbhvn. vilde være kommet i 5 Aar. Efterat endnu nogle Damer havde spillet paa Claveer, spurgte man os, om Ingen af os kunde spille, og da jeg bejaede dette Spørgsmaal, maatte jeg spille for dem, hvilket lod til at behage dem Alle meget. Til Slutningen dandsede vi Contradandse og langsomme Valtze, og lærte Damerne at dandse Galopade og Hamburger Skotsk, som morede dem meget, hvorefter de til Gengæld dandsede Spanske Menuetter og Cachucha for os. Da vi endelig gik, blev vi paa det indstændigste anmodede om at komme igen, og min Veninde Maxima forærede mig en rød Nellike, som prangede ved hendes Alabaster Barm. Herfra gik vi paa Comoedie (Kl. 10 $\frac{1}{2}$), hvor vi saae sidste Act af en Tragedie og en ravgal Farce. Ogsaa her saae vi en Mængde smukke Damer, og ligesom i Montevideo var anden Etage kun besat med Damer. Hvad der her morede os meget var den Omstændighed, at selve Skuespillerne i Costume maae bære det røde Baand i Knaphullet, hvorpaa staaer Rosa's Brystbillede med Inscription: Rosas, Independenzia o Muerto! Herrerne bære ligeledes et rødt Baand om Hatten med denne Inscription, og Damerne bære et rødt Baand i Haaret. Ikkun Fremmede ere fritagne for at bære et saadant Baand, men enhver Indfødt maa bære det, hvis han ikke vil ansees for en Unitarios, eller med andre Ord, hvis han vil være sikker paa sit Liv. Rosas hersker aldeles som uindskrænket Despot, og Enhver, som er saa uheldig at paadrage sig hans Mistanke, eller Enhver, hvis Penge, han har Brug for, bliver uden videre myrdet paa hans Befaling. Lavaille, Rosas Modstander, der førend Blokadens Ophævelse blev understøttet med Penge af Franskmændene, har netop i disse Dage lidt et stort Nederlag, og to fra ham erobrede Fahner ere blevne bragte til Byen. Da han ingen Penge har mere, er hans Rolle udentvivl nu udspillet. Rosas lade sig aldrig see; om Dagen sover han og arbejder om Natten meget flittigt. Hans Magt grunde sig især paa den Indflydelse, han har blandt Gauchoerne, fra hvem han selv nedstammer og hvis Dragt han endnu sædvanlige bærer. Disse Karle, der endnu leve i et saadant Barbarie, at de bruge levende Faar til Brændsel, ere naturligviis villige Haandlangere for en Tyran, og endnu for faa Maaneder siden blev Myrderiet drevet paa offentlige Pladser con amore, idet man paa Slagtofferne forsøgte de forskjelligste Methoder at myrde paa. Som Beviis paa, hvor uindskrænket Rosas regjerer, kan det tjene, at Repræsentantkammeret for kort Tid siden har decreteret: "at Alt hvad Rosas hidtil har gjort, eller i Fremtiden vil gjøre, er

godt gjort”.

Efter Comoedien gik vi hjem, hvor vi pokulerede med Capt. Wilson og Midshipman Perry, nogle Amerikanske Officierer, til Kl. 4 om Morgenen, ved hvilken Leilighed jeg udbragte adskillige pene Toaster paa Engelsk. Comis'en blev saa fuld, at han maatte blive liggende paa en Sopha om Natten.

Mandag d. 21de. Kl. 5 $\frac{1}{2}$ bleve vi allerede vækkede af Hr. Balauff! Klicks Compagnon, som efter Aftale kom forat afhente os til en Ridetour. Jacobsen og jeg var strax paa Benene, men først efter en god halv Times Anstrængelser lykkedes det os at faae Hensen vaagen. Endelig kom vi da til Hest og rede ud forat see de store Slagterier og dermed forbunden Kjød og Hudesalterier. Dette Etablissement er ret interessant, men meget ækelt at see. Studene staae drevne sammen, 5 á 600 i et stort Fold. Naar en skal slagtes bliver den først mærket af en Gaucho, som rider omkring mellem hele Massen; derpaa bliver Lasso'en kastet over Hovedet paa den, og den trækkes nu hen mod den Pæl, hvor Senerne paa Bagbenene bliver overskaarne, idet den stanger mod Pælen. Dette foraarsager naturligviis, at den falder paa Bagdelen, og nu stikkes den i Nakken af en anden Gaucho og falder strax død ned paa en Art Vogn, der øieblikkeligen bliver slæbt bort af en Hest paa en lille Jernbane. Derpaa bliver Hovedet og Klovene skaarne af den, Huden flaaet af, og Kjødet skjæres af i lange smalle Stykke, som efterat have ligget nogen Tid i Salt, blive hængt op og tørrede og i den Tilstand forsendt (især til Havannah). Huden bliver nu nøiagtigen rensat for Fedt etc., bliver derpaa lagt i Salt og tørret. Knoglerne og Gerippet, hvorpaa endnu hænger saameget Kjød, at en fattig Familie vilde kunne leve glimrende deraf i flere Dage, bliver derpaa slæbt bort af en anden Hest til en Art Hule, hvor det bliver liggende som gefundenes Fressen for Millioner af Rovfugle. Man omgaaes her saa letsindigen med værdifulde Gjenstande, at man ikke engang gjør sig den Uleilighed at tage Tungerne ud af Hovederne. At dette Etablissement udbreder en høist ubehagelig Atmosphære, er begribeligt, og jeg for min Deel fik en saadan Aversion for Oxekjød, at det ikke var mig muligt at faae en Bid ned af en meget delikat Beufsteeg, som ventede os ved vor Tilbagekomst. Efterat have taget en god Siesta og spist til Middag ved table d'hote i vort Hotel, gik jeg en Tour med en gammel tysk Kjøbmand (Hr. Patzker), der kjendte hele den Preussiske Deel af min Familie, og soldede om Aftenen med de Amerikanske Offi-

Tirsdag d. 22de. Efterat have klaret vor Regning i Hotellet, der for 3 beløb sig til 321 Dollars, (Papiir) gik vi ombord med Travaillen, det vil sige, efter at have krydset i 7 Timer, kom vi endelig ombord, ganske drivende vaade og sultne som Ravne.

Onsdag d. 23de. Om Morgen blæste det en formelig Orkan, der her kaldes Pamperas og skal være eiendommelig for Platafloden, saa at intet Fartøi kunde gaae i Land om Morgen.

Torsdag d. 24de. Min Juleaften maatte jeg for første Gang i mit Liv tilbringe saa langt fra Alt, hvad der er mig kjær, og jeg kan ikke nægte, at jeg blev lidt benauet, da det lakkede ad den Tid, da Dørene hjemme blive aabnede for Juletræt, og da Folk samle sig i Foreningen til Comoedie. Gud veed, om Nogen har skjænket den Fraværende en venlig Tanke?!

Da Chefen, som tilligemed sin Adjutant og Secretair boer i Land, forlod Skibet, lovede han Mandskabet en glad Dag, Jule Aften, fritog dem for alt Extraarbeide og Exercits i hele Ugen mellem Juul og Nytaar, og udstædede en Generalpardon for alle Syndere. Den glade Dag bestod i, at Mandskabet til Middag fik Grød med Rosiner i, til Aften Oxesteeg, Madeiraviin og $\frac{1}{2}$ Pot Punsch, samt tilladelse til at dandse og more sig efter Behag. Adskillige Farcer med drøie Sømandsvittigheder bleve opførte. Af Officiererne vare der kun faa ombord, og disse havde paa min Opfordring i Messen arrangeret et lille Julebord med gjensidige Presenter, forsynede med Vers, hvoraf de fleste vare af min Fabrik. Kl. 10 var Lystigheden forbi overalt.

Fredag d. 25de. Da Præsten er i Land, forat gifte en Dansk Captain med en Passageer, han har bragt med herover, kan vi ingen Gudstjeneste faae ombord, uagtet vi celebrere en af vore største Helligdage. Kun meget faa Officierer vare ombord, og Dagen blev derfor tilbragt i Stilhed med Tankerne henvendt paa det kjære Hjem.

Løverdag d. 26de. Var Gudstjeneste ombord. Begge de andre Læger, saavelsom største Delen af Officiererne vedblive at være i Land. Da vor fælles Plageaand, Næstcommanderende og Capt. Meyer ligeledes have bekvemmet sig til at tilbringe nogle Dage i Land, har vi en ønskelig Fred og Enighed ombord under M. Suenson's Commando. Om Eftermiddagen drikke vi vor Caffé og ryge vor Cigar paa Skandsen, som ellers er et helligt Sted, og om Aftenen faae vi os gjerne en lille venskabelig a l'hombre.

Søndag d. 27de. Om Morgen Kl. 5 gik jeg i Land, hvortil vi kom Kl. henved $7\frac{1}{2}$, og traf de af Officiererne, som vare i Land, endnu i Morphej Arme i det Amerikanske Hotel. Vi aflagde derpaa vor pligtskyldige Visit hos Commandeuren, der her overalt kaldes "Baronen"; rimeligviis, fordi han møde i Selskaber i civil Dragt med trekantet Hat, saaledes som man sædvanligen seer Baroner paa Theatret. Baronen laae henstrakt som en tyrkisk Pascha paa en Ottoman, rygende sin Pibe og modtog os med et naadigt Nik, medens den tilstedeværende Adjutant og Major Domus henvendte nogle venlige Ord til os. Da vi kom tilbage til Hotellet, vare de høie Herrer Gud skee Lov ifærd med at afgjøre deres Regninger, forat gaae ombord. Capt. Meyer, der Dagen iforveien havde gjort en Kjøretour til Leiren med Courlænder, var meget ulykkelig over den i denne Anledning indløbne Regning, der beløb sig til $12\frac{1}{2}$ haarde Piastre. Efterat have spist Frokost, gik Knudsen og jeg i Kirke forat see Rosas' Datter, Manuelitta, der hver Formiddag Kl. 11 besøge Messen; men vi kom desværre for sildigt, hvorimod vi til Erstatning saae mange andre smukke Damer og fik Leilighed til at beundre den store og smukke Cathedralkirke. Om Middagen spiste Courlænder og jeg alene hos Hr. Ballauf, hvis Rinskviin smagte os fortræffeligt. Efterat have gjort en lille Spadseretour gik vi med Baronen og Suite til en Aftenvisite hos Hr. Riclos, der er en af de fornemste Deputerede og en intim Ven af Rosas. Desværre traf vi ingen unge Venner her, og, efterat have kjedet os dygtigt en Timestid, gik vi i Theatret, hvor vi ligeledes kjedede os i den Grad, at vi kun kunde udholde at see 2 Akter.

Mandag d. 28de. Om Formiddagen besøgte jeg tilligemed Courlænder nogle Apotheker, forat gjøre Indkjøb til Skibet, og senere det store Hospital, der er aldeles forfaldent og i enhver Henseende slet arrangeret og betjent. Der optages kun Mandfolk, og der er kun mandlige Betjente. Om Aftenen besøgte jeg tilligemed Jacobsen og Hr. Tiedge, Enken efter den forrige Gouverneur i Buenos Ayres, General Dorego, der blev fangen og skudt af Lavalle for nogle Aar siden. Jacobsen har allerede været Husven her i nogle Dage og er aldeles skudt i den ene af Døttrene, Seniorita Isabella, hvorimod jeg præfererer den anden Søster, Sen. Angelica, der er en forskønnet Ud gave af Clara Falbe. Begge Pigebørnene saavelsom Moderen ere meget muntre og elskværdige, og uagtet vore Kundskaber i det Spanske Sprog, som er det eneste, der tales, ere meget ubetydelige,

gaaer dog Conversationen meget levende ved Hjælp af Øine, Hænder, Minespil og en spansk Parleur, som ligger til Afbenyttelse. Min Musik kommer mig her, som næsten overalt, ypperligt til Gode. Som sædvanligen maatte vi til Slutningen dandse Contradandse og langsomme Valtze, hvorimod Mama ikke vilde tillade Gallop. Efterat have modtaget hver sin Blomst, gik vi hjem i fulde Flammer kl. 12.

Tirsdag d. 29de. Efter Indbydelse af Baronen skulde Manuelitta i Dag have besøgt Fregatten med en Deel andre Damer; men, da det blæste meget stærkt, maatte Touren opsættes. Jeg gik ombord med en heel Ladning Posteier, Kyllinger, Kalkuner etc., etc. til Festen.

Onsdag d. 30te. Den vedvarende Storm i Nat og i Morges gav just ikke gode Forhaabninger med Hensyn paa Festiviteten ombord; imidlertid stilnede det af hen ad Middag, og vi saae det franske Dampskib, der skulde bringe Damerne ombord i Fregatten, at ryge. Nu sattes Alt i Bevægelse for at arrangere Varerne. Thulstrup var Caffeskjænker paa Skandsen, og hver af de andre Officierer havde sin bestemte Forretning, saaledes var det Schönheyder betroet at have Opsynet med dem, som vadskede Tallerkener op; mit Lukaf var udseet til Spisekammer, og min Køie var opfyldt med Kager og Syltetøier. Endelig Kl. henvod 3 kom Dampskibet paa Siden af Fregatten, hvis Fartøier nu bragte Gjesterne, circa 30 Damer og ligesaa mange Herrer, ombord. De mest udmærkede blandt Gjesterne vare Rosas' Datter Manuelitta, hans Søn og dennes Kone, Madam Arana, Vicegouverneurens Kone og Generalerne Guido og Diez. Manuelitta har for Øieblikket megen Indflydelse paa Regjeringen og bliver næsten æret ligesaa høit som Rosas selv, og, da denne Sidste sjældent lader sig see, er det Manuelitta, man henvender sig til, naar man vil have Noget sat igjennem. Det var derfor meget politisk af Commandeuren at foranstalte denne Fest for hende, der smigrer hendes Forfængelighed, ligesom allerede hele Ambassaden, der jo anerkjender den Argentinske Republik, har været Rosas særdeles behagelig. Af Ydre er Manuelitta ikke smuk, men hendes Ansigt er ret interessant, især har hun meget talende Øine og en god stærk Figur. Hendes Dands er meget graciøs og i at ride skal hun ikke have sin Lige i Buenos Ayres. Hvorledes egentlig hendes Karakterer er, vil vanskeligen kunne afgjøres, da hun af det ene Partie

beskyldes for alle mulige Laster, medens det andet hæver hende til Skyerne. At der i ethvert Tilfælde ikke er meget quindeligt ved hende, er vist, og hendes Kydskhed roses just ikke af Alle. Negrene i Buenos Ayres have udnævnt hende til deres Dronning. Broderen, den unge Rosas, har aldeles ingen Indflydelse, og er kun Oberst i Armeen. De Damer, som Manuelitta bragte med i sin Suite, vare paa ganske enkelte Undtagelser nær, langt fra at være smukke, og heri see man atter et Beviis paa hendes kloge Politik. Herrene vare samtlige ærkefoederale Børster, der drak sig fulde ved Bordet og raabte Død og Forbandelse over alle Unitarer. Blandt dem var en nuværende Minister, der er begyndt som Gurgelabschneider og derved har gjort sin Lykke. Hans Kone, der til stor Forargelse for de bedre af Damerne, ogsaa var ombord, har været offentlig Fruentimmer. Kort at fortælle, det hele Selskab var i Grunden kun en Samling af Røvere og Schoefelister, hvis Tilstædeværelse og gode Behandling kun kan undskyldes af politiske Grunde. Den Eneste, som interesserede mig, var en stakkels ung Kone paa 15 Aar, der var frugtsommeligt og befandt sig ilde ligefra hun kom til hun gik. Efter at have spist og drukket tæt, samt forlystet sig med Dands, forlod Selskabet atter Fregatten Kl. 7 under Salut af 15 Skud, og ledsaget af adskillige af vore forliebte og fulde Officierer, der sjældent see et Skjort uden at gjøre sig til Nar. Hvad der morede mig meget ved hele Stadsen, var det, at Præsten var totalitær drukken.

Torsdag d. 31te. Aarets sidste Dag tilbragte jeg ligesom Juleaften ombord. Kl. 8 her, det vil sige, da Klokken var 12 i Kbhvn., tømte vi et Glas med de hjerteligste Ønsker om et Glædeligt Nytaar for alle vore kjære derhjemme, og bedre kunde vi ikke ende det gamle Aar.

[illegible]

1840
 1841
 1842
 1843
 1844
 1845
 1846
 1847
 1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900
 1901
 1902
 1903
 1904
 1905
 1906
 1907
 1908
 1909
 1910
 1911
 1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294

Let Author send Bureau direct.

Freddag d. 1ste Januar. Det nye Aar begyndte meget behageligt for mig, idet jeg blev purret ud og mit Lukaf revet ned Kl. 5, fordi Capt. Meyer, der i disse Dage er Høistcommanderende ombord, ikke gjerne lader nogen Leilighed gaac forbi til at gjøre sig vigtig, og lod Ankeret lette uden mindste Nødvendighed, hvorfor det ogsaa et Par Timer efter maatte gjøres om igjen. Om Formiddagen var Parade og Guds-tjeneste.

Løverdag d. 2den. Om Morgen Kl. 5 lettede vi atter forat gaac over til den anden Side af Floden til Colonia. Da vi henad Kl. 2 vare omtrent 4 Kabellængder fjernede fra det Sted, hvor vi skulde gaac til Ankers, stødte vi med temmelig Voldsomhed paa Grund, hvor vi bleve staaende mellem nogle Stene. I denne Anledning blev naturligviis atter mit stakkels Lukaf aldeles ødelagt og opfyldt med Kanoner, da alt tungt blev bragt agter forat lette Forenden. Da imidlertid just Ebben samtidig indtraadte, blev Fregatten, uagtet alle anvendte Bestræbelser, staaende. Om Eftermiddagen gik jeg med en Deel af Officiererne og nogle Matroser fra Roskilde, der ere bekjendte som gode Skytter, i Land forat besee en nærliggende lille Øe og skyde Duer, hvoraf her findes en Mængde. Øen, hvis Navn er Hortos, er aldeles ubeboet og bevokset med tæt Underkrat. Den er kun $\frac{1}{2}$ Fjerdingvei i Omkreds, har en yndig Vegetation, og er Opholdsstedet for en Mængde Duer, af hvilke vi skjøde 28. Kl. 10 blev Fregatten atter flot. Da jeg ikke kunde afbenytte mit Lukaf i Nat, sov jeg i Chefens egen seng i hans Kahyt.

Søndag d. 3die. Om Morgen vækkedes jeg Kl. 6, da Capt. Bille, der ikke forsømmer nogen Leilighed til at spille Chef, naar denne ikke er ombord, skulde drikke sin Caffé og ryge sin Cigar i Kahytten. Da jeg efter Frokosten talte med Messeforstanderen paa Batteriet om noget Messen angaaende, kom Capt. Bille til og overfusede mig betydeligt med Grovheder, fordi jeg havde den slemme Vane at tale med om Ting, som ikke kom mig ved. Da jeg imidlertid var og er af den uforgribelige Mening, at jeg og ethvert Messemedlem har Ret til at tale med om Messens Affairer, og da jeg i ethvert

tilfælde førte en privat Samtale med Suenson, hvori Ingen ukaldet har Ret til at blande sig, stak jeg indenlunde op for ham i nogen Henseende, men forsvarede min Ret, indtil han *befalede* mig at tie stille, hvorudover herskede stor Forundring mellem Officierer og Mandskab, der ere vante til at nedsluge alle Grovheder uden at knye. De fleste af Officiererne vare af den Mening, at jeg burde klage til Chefen, hvilket jeg imidlertid nødig vil gjøre for dennes Skyld, saalænge det er muligt at faae Opreisning paa anden Maade.

Mandag d. 4de. Da Hidsigheden i Dag havde sat sig Noget baade hos mig og Captainen, gik jeg ind til ham i Kahytten, forat tale roligt om Sagen. Imod Forventning traf jeg ham ganske spagfærdig, og efterat jeg havde sagt ham min Mening om hans Opførsel ganske ligefrem, endtes Historien med, at han erklærede, at det Passerede gjorde ham meget ondt, og at han gav mig sit Ord paa, at sligt ikke skulde arrivere tiere. Hermed maatte jeg naturligviis være fuldkommen tilfreds. De af Officiererne, som havde være i Land i Colonia, kom tilbage med den Efterretning, at Byen var en forfalden Rede, som ikke var værd at besøge.

Tirsdag d. 5te. En Expedition af Jægere gik i Morges i Land paa Fastlandet og medbragte en Mængde Fugle. Krøyer opdagede Knoklene af et uddødt colossalt Dyr, som han ansaa for en meget interessant Fangst.

Onsdag d. 6te. Om Morgenens Kl. 4 gik jeg i Land paa Fastlandet med en Deel Jægere og Fiskere. Da jeg ikke er nogen stor Skytte, var jeg saa fornuftig at lade Gevæhret blive hjemme, hvorimod jeg gjorde en god Fangst af Sommerfugle og Insecter. Schultz skjød en Struds.

Torsdag d. 7de. Om Morgenens lettede vi atter Anker og kom Kl. henved 12 atter til Ankers ved Buenos Ayres. Capt. Bille gik selv i Land, forat meddele Commandeuren Efterretning om for ufrivillige Landgang, og denne tog sig det temmelig let, hvorimod E. Suenson tog det meget fortrydeligt op, naturligviis i den Formening, at sligt ikke vilde kunne have passeret, hvis han havde været ombord med sin Kløgt.

Fredag d. 8de. Da Capt. Meyer i Dag var Høistcommanderende, maatte han naturligviis gjøre sig vigtig med Noget, hvorfor Ankeret blev halet op, og mit Lukaf revet ned.

Løverdag d. 9de. Min 31te Geburtsdag, var for mig den uinteressanteste, jeg endnu har oplevet, og det er derfor ikke Umagen værd at spille et Ord paa den.

Søndag d. 10de. Var Parade, Gudstjeneste og a l'hombre.

Mandag d. 11te. Paa Grund af mine daarlige Formuesomstændigheder havde jeg besluttet, slet ikke mere at gaae i Land i Buenos Ayres, men da Kommandeuren flere Gange havde ladet mig vide, at han havde lovet mig bort i Byen til musikalske Damer, og da det endnu seer langvarigt ud med vort Ophold her, gik jeg i Land i Morges Kl. 4. Ved min Ankomst til det Amerikanske Hotel fandt jeg hele Huset i Oprør formedelst et Spetakel, der havde været mellem Værten, Mr. Patzker og Mr. Holl, hvilket endte sig med, at de to sidste bleve kastet paa Døren af Politiet. Om Formiddagen gjorde jeg en Visit med Jacobsen hos hans Kjereste. Hans Forliebelse truer med at blive alvorlig, og ombord har han i 3 Dage være beskæftiget med at tegne sit Portrait til Senorita Isabella, uden at det er lykkedes ham at træffe andet end den ene Epavlette. Om Aftenen var Courlænder og jeg hos Mr. Frank (en oprindelig Tydsker, der har giftet sig her, og hvis Døttre ere Veninder af Manuelitta), hvis ældste Datter, Sophie, af en Buenisk Ayrisk Dame at være er meget musikalsk, det vil sige, spiller med temelig Færdighed, men uden mindste Smag eller Foredrag. Hendes Ufortrødenhed var tilsidst nærvæd at fortryde mig, og vi maatte til Kl. over 12 døie Thalbergske og Hertzske Variationer, som for største Delen bleve spillet ved Siden af Klaveret. Da vi kom hjem til Hotellet, sad som sædvanligt de Amerikanske Officierer og Midshipmen ved Flasken, men, da jeg trængte til Hvile, gik jeg til Køis forat snakke med Morpheus, hvem jeg imidlertid ikke var saa heldig at træffe hjemme hele Natten, da de omtalte Amerikanere gjorde en saadan Skandale, og tilsidst nær havde stukket hele Huset i Brand, at det var en reen Umulighed at faae et Øie lukket. Det var vanskeligt at træffe mere uopdragne Personer og Folk, som have mindre Agtelse for andres Rettigheder end Amerikanske Midshipmen, og, dersom deres Opførsel er en Følge af deres lovpriste Frihed, maa man bede Himlen bevare sig for den.

Tirsdag d. 12te. Formiddagen tilbragte jeg for en stor Deel med en meget interessant Samtale med Morpheus. Om Aftenen mødte hele Kompagniet en masse hos Jacobsens Kjereste, hvorhen jeg ogsaa begav mig efterat have drukket The hos Hr. Nelson Hartvig, der er gift med en Søster til Fru Adolph Tutein. Baade Manden og Konen ere temmelig ubehagelige Personer, og jeg skyndte mig derfor saameget som muligt med at komme bort og offere mig ganske til Senoritas Isabella og Angelica. Jacobsen var ikke rigtigt á son aise formedelst Tilstædeværelsen af de mange Cuurmagere, blandt hvilke Don Andres (Thulstrup) som sædvanligt udmærkede sig med sine ufortrødne Bestræbelser. Don Nicolas (M. Suenson) holdt sig meest til Moderen, og Senor Medico (ego) sværmer meest for Angelica, der i Aften som Tegn paa sin Hovedpine, havde et Rosenblad i hver Tinding. Som sædvanligt blev der dandset, hvori de spanske Damer ere utrættelige, samt pratet Spansk over en lav Skoe.

Onsdag d. 13de. Da der ikke var nogen Leilighed ombord i Dag, maatte jeg blive i Land, uagtet jeg har mere end nok af Buenos Ayres. Vel ere Aftenerne, som man kan tilbringe i elskværdige Familier, ret behagelige; men, for at nyde et Par Timers Fornøjelse, maa man kjede sig den hele Dag igjennem, da Sommerheden i denne Tid næsten gjør det umuligt at røre sig af Stedet om Dagen, ligesom heller ikke Omegnen tilbyde det allermindste Interessante. Om Aftenen, naar det bliver mørkt, begynde det først at blive levende paa Gaderne, og man seer da Damerne i stor Mængde at gaae i Boutiquerne. Man vil paastaae, at Grunden hertil, foruden i den større Kjølighed om Aftenen, ogsaa maa søges i den Omstændighed, at de Buenos Ayriske Dammers Skjønhed er af den Art, der helst maa sees ved Lys, for ikke at tale om at Mørket begunstiger alleslags Intriguer, hvortil Damerne her ere oplagte i høj Grad. Efter meget varme Dage er det meget almindeligt, at Damerne, naar det bliver mørkt, bade sig i Floden, hvor de vade ud i vide Kjoler. I Aften var der en stor Soirée hos Hr. Zimmermann, en af de rigeste Kjøbmænd i Byen; men, da jeg af Erfaring veed, at slige Selskaber her tillands ere meget kjedsommelige, blev jeg viseligen hjemme. Courlænder kom halvdød af Kjedsomhed hjem efterat have været der en halv Time. Courlænder's lange Ophold i Land har, hvad jeg længe har ventet, endelig bragt det dertil, at han af Næstcommanderende har faaet Ordre til at gaae Ombord. Den fornemme Kammerjunker Bille har paa Grund af sin Gjærrighed nedværdiget sig til at logere

med Præsten hos Hattemager Hein. Jeg gad vist, om han atter vil byde Hattemageren Logis hos sig, hvis han engang skulde komme til Kjøbenhavn?!

Torsdag d. 14de. Kl. 12 gik jeg, som jeg haaber, for sidste Gang ombord fra Buenos Ayres. Paa Veien anløb vi en paa Yder-Rheden liggende Dansk Brig, hvis 2den Styrmand havde gjort sig opsætsig mod Captainen. Capt. Bille tilkjendte ham den Straf, at han blev taget bort fra Skibet og forsat ombord paa Fregatten, forat lære Lydighed, hvorimod vor 3die Styrmand, Buch, efter eget Ønske, tog Tjeneste paa Briggen (Forrester).

Fredag. De, som i Dag kom ombord fra Land af, medbragte den Efterretning, at alle Montevideo-Bladene vare fulde af Raillerier over den Fest, der er givet her ombord for Manuelitta.

Lørdag d. 16de. Idag er det akkurat 4 Uger siden, vi kastede Anker ved Buenos Ayres, og endnu hedder det sig, at vi ikke ville kunne komme bort i de første 14 Dage.

Søndag d. 17de. Var Gudstjeneste, hvorfra jeg absenterede mig efter Krøyers Exempel.

Mandag og Tirsdag d. 19de. Var bestandig ombord, og agter ikke at gaae mere i Land formedelst Fattigdom. Skrev til L.

Onsdag d. 20de. Var jeg større end Alexander.

Torsdag d. 21de. Næsten hele Mandskabet har i den senere Tid lidt af en temmelig voldsom Cholera, der formodentlig har sin Grund i Vandet af den forbandede Platastrøm, der vistnok er et af de ubehageligste Steder, hvor et Skib kan ligge for Anker. Da jeg i nogle Dage har været den eneste Læge ombord, har jeg foretaget nogle hensigtsmæssige Forandringer med Vandtønden, hvorved Bundfaldet faaer Tid til at sætte sig, og har givet hele Mandskabet Ers.amara i Brændeviinen.

Medens vi laae til Ankers ved Colonia havde jeg Leilighed til at see Anvendelsen af Gauchoernes berømte Vaaben, Bolas og Lasso. Bolas bestaaer af et Reeb, i hvis ender 3 Kugler ere fastgjorte i følgende Form. Naar den skal bruges, fattes den i den øverste Kugle,

svinges først nogle Gange over Hovedet, og kastes derpaa med en rivende Fart hen omkring Bagbenene paa den Oxe eller Hest, man vil fange. Naar Dyret saaledes er bragt til at staae, kastes Lasso'en, der er en af Oxehud forfærdiget Slynge, omkring Halen eller Hornene paa det, og i samme Øieblik standser Gaucho'ens Hest, (thi uden denne kan man ikke tænke sig en Gaucho og alle disse beskrevne Manuevrer udføres i strakt Galop) som dertil er dresseret, stemmer alle 4 Been fast mod Jorden og lægger sig over til den modsatte Side, forat modstaae det Stød, som det fangede Dyrs Modstand foraarsager. Naar det fangede Dyr mærker Modstanden, følger det gjerne roligt med, bestandigen fastholdte med den, i Rytternes Sadel fastgjorte, Lasso. Alt det Militaire, der kun bestaaer af Rytterie, er kun bevæbnet med Bolas, Lasso og en Kniv, hvormed de gjøre Ende paa det fangede Slagtoffers Liv.

Fredag d. 22de. Igaar var der stor Stads i Byen, som om Aftenen var illumineret i Anledning af den store Seir over Lavalles, om hvilken der i disse Dage er kommen Efterretning.

Løvedag d. 23de. Affairene i Byen ere nu tilendebragte, og Kommandeuren har havt en Audients hos Rosas, hvem han beskriver som en meget munter og jovial Mand. Hr. Klik er bleven anerkjendt som Dansk Konsul, og i denne Anledning gav han *Søndag d. 24de* et stort Middagsgilde for Fregatten, hvortil imidlertid kun faa indfandt sig.

Mandag d. 25de. Om Eftermiddagen kom Kommandeuren ombord, hvorpaa vi strax lettede, og avancerede omtrent 6 Miil, da vi paa Grund af Mørket atter maatte ankre.

Tirsdag d. 26de. Om Natten ankrede vi atter, og *Onsdag d. 27de* gik vi henad Middag til Ankers paa Montevideos Rhed. Idet vi passeret det franske Admiralskib, lod Commandeuren Folkenen gaae paa Rælingen forat raabe Hurrah, hvilket ikke besvaredes fra Admiralskibet, hvorimod en Officeer kom ombord forat complimentere os.

Torsdag d. 28de. Knudsen og jeg vare om Formiddagen i Land for at fylde Sand, ved hvilken Leilighed vi stjal 2 Hoveder på Kjerkegaarden. Commandeuren og Capt. Bille gik i Land forat spise hos

Thode, ved hvilken Leilighed Bille, formodentlig i Fuldskab, lovede en Hr. Saratea at han kunde gaac med Fregatten som Passageer til Valparaiso. Da denne Efterretning kom ombord, modsatte adskillige af Messens Medlemmer sig denne egenmægtige Fremgangsmaade, hvorpaa Spørgsmaalet blev sat under Afstemning og faldt igjennem til stor Ærgelse for Vedkommende, der mere og mere begynder at faae den almindelige Mening imod sig.

Fredag d. 29de. Gik jeg i Land om Morgenens med Claveret, som vi har solgt til Lodsens for 150 Piastre. Om Formiddagen var jeg og en Deel af Officiererne ombord i den unge Godefroy's Skib, som er blevet bygget til hans private Brug, og i enhver Henseende vistnok er et af de smukkeste og bedst indrettede Koffardiskibe, der existerer. Efterat have indtaget en dygtig Frokost, gik vi atter i Land og spiste om Middagen hos Thode og Dreier, hvor vi atter traf sammen med vor Landsmandinde, Mad. Rønne. Efter Bordet gjorde vi en Kjøretour paa Landet, og om Aftenen besøgte jeg den danske Portraitmaler, Hr. Carlsen, der i vor Fraværelse har faaet en ret net Cousine, en Jfr. Bagge fra Helsingør, i Huset, hvilken tidligere har været i Huset hos Nelson Hartvig i Buenos Ayres, men er løben derfra paa Grund af Madammens Mishandlinger. Hr. Prom lader til at gjøre Cour der for Alvor.

Løvedag d. 30te. Om Formiddagen kom Thode, Dreier og min gamle Skolekammerat Raupach ombord, og Thode, der nu er anerkjendt af den Uruguaiske Regjering, fik til sin store Fornøjelse sin Salut som Konsul. Dreier og Raupach spiste hos os i Messen og gik om Aftenen i Land med en Deel af Officiererne, der soldede til Kl. 2½. Tjensten holdt mig desværre ombord. Jeg har i Dag modtaget to Presenter af stor Værdie, nemlig af Raupach 12 Flasker Baiersk Øl, og af Dreier 4 Dusin Flasker Ale, af hvilke jeg forærede Secretairen 12 Flasker og Præsten 4.

Søndag Middag d. 31te gik vi under Seil, men kom ikke længere end til Isle de Florez, hvor vi atter paa Grund af Mørket maatte gaac til Ankers.

Mandag d. 1ste Februar fortsatte vi vor Cours med gunstig Vind. Om Aftenen havde vi en lille Storm, der var os meget ubehagelig paa Grund af det uvante i Sagen, og jeg har adskillige mistænkt for Søesygge.

Tirsdag d. 2den. Idag viser sig atter vore gamle Kammerater, Springerne og Delphinerne, og vi kunne nu Gudskelov spytte i friskt salt Vand. Præsten er blevet et andet Menneske, siden han kan faae sig sit Glas Saltvand hver Aften.

Onsdag d. 3die. Det vedbliver at være særdeles behageligt Veir, og Skibet ligger saa roligt, som om det laae for Anker. Om Eftermiddagen blev det aldeles stille, hvilket vedvare *Torsdag d. 4de*, indtil det om Natten atter blæste op med en frisk Kuling af Nord, saa at vi sejle 9 Miil i Vagten. De hyppige Choleratilfælde blandt Mandskabet er stærkt i aftagende, og Sundhedstilstanden er god.

Fredag d. 5te. Afholdtes Auction over en Deel Efterladen i Skabe tilhørende Matros Krøier, der faldt overbord i Atlanterhavet, og Jan Jansen, der absenterede sig i Buenos Ayres. Søfolkenes sædvanlige Letsindighed i Pengesager viste sig ogsaa her, idet der blev betalt den tredobbelte Værdie for alting. Jeg købte for 10 M. 4 Sk. en gammel Skjorte, som jeg forærede min Oppasser Niels Christensen. Dagen førend vor Afgang fra Montevideo, absenterede sig ligeledes en Matros ved Navn Sengeløv, der forresten var anseet for en særdeles flink og ordentlig Matros, men, som paa Grund af urimelig Behandling og Næstcommanderendes behagelige Manerer, flere Gange havde yttret, at han ikke kunde holde det ud ombord. Han forsvandt om Natten, og det har ikke været muligt at opdage, paa hvad Maade, han har absenteret sig. Desertion har hidtil været en næsten ukjendt Ting i den Danske Marine, og, det er derfor dobbelt sandsynligt, at det er Behanflingen, der er Skyld i disse Desertioner, som vel heller ikke ville blive de sidste.

Løvedag d. 6te. Idag have de første Albatrosser ladet sig see, men af en mindre Art. Vore Forsøg paa at angle en, ere hidtil løbne uheldigt af.

Søndag d. 7de. Veiret vedbliver at være roligt og behageligt, skjøndt Kulden begynder at blive følelig, ikke, fordi den i og for sig er betydelig, men fordi vi endnu for 8 Dage siden havde saa stærk Hede, at man ikke kunde taale at ligge med nogen Slags Bedækning om Natten. Vinden narrer os dagligen, idet den henad Aften sædvanligen bliver god og om Morgenen atter skraller. Præsten holdt en rar, kort Prædiken.

Mandag d. 8de. Henad Eftermiddag fik vi Salvacherne, nogle smaa Øer Norden for Falklands Øerne, i Sigte.

Tirsdag d. 9de. Vinden er os i Dag atter gunstig, og vi løbe stadigt 11 a 12 Miiles Fart i rigtig Cours. M. Suenson, hvis Tid som Messeforstander er udløbet, fremlagde Messens særdeles forbedrede Regnskab og bekendtgjorde sin Beslutning at abdicere; men efter et eenstemmigt Ønske af alle Messens Medlemmer lod han sig bevæge til atter at modtage Posten.

Onsdag d. 10de. I Nat er det atter blevet stille, uagtet den Smule Vind, der er, vedbliver at være os gunstig. Vi have i Dag seet adskillige Hvaler, men desværre i en saa stor Afstand, at vi kun kunne skjelne Vandsøilen tydelig. Hvo, som har seet en saadan Straale, vil ikke tvivle om, at der virkeligen udkastes Vand, omendogsaa en Deel af Søilen dannes af Dyrets Aande.

Torsdag d. 11te. I Morges var Straatenland i Sigte, omend i stor Afstand, og passerede det østlige Punkt af dette, Cap St. Juan.

Fredag d. 12te. Passerede vi Cap Horn, idet vi bestandigt beholdt godt Veir. I dene Anledning drak vi om Aftenen et Glas Punsch i Messen, og ønskede os til Lykke med vort hidtil havte Held.

Lørdag d. 13de. Det viste sig atter ved denne Leilighed, at man aldrig skal hovre for tidligt, da det i Dag er sat op med en hæftig Storm af Vest, der for Øieblikket tilintetgjør vore dristigste Forhaabninger om en heldig Omseiling af Cap Horn.

Søndag d. 14de. og Mandag d. 15de vedbliver Stormen at rase saa at Fregatten kun er istand til at føre Storm-Stagseil og klodsrebede Mersseil. Skibet, der i Magsveir er en udmærket Seiler, er slet skikket til at arbeide mod Storm og høi Sø, og, naar man hertil lægger, at vi kun have 3 á 4 Graders Varmer, og at Skuden er utæt overalt, er det let at indsee, at Opholdet her ombord i denne Tid maa være yderst ubehageligt. Mit Lukaf, der i Varmen paa Grund af sin Kjølighed har sine Fordele, er i dette Veir ikke til at være i, da det bestandigt er fuldt af Vand, og Vinden piber mig lige ind i Køien; jeg fristes derfor hundrede Gange om Dagen til at synge M. Suenson's Vise, hvis Omqvæd er: "Nei, Ingen kan troe, og Ingen kan vide,

hvad Ondt en Søemand ofte maa lide; men har du først harvet, hvad Søemand har pløiet, saa faaer du at vide, hvad Søemand har døiet." Ogsaa er jeg meget tilbøielig til at give ham Ret, naar han siger, at det er den største Galskab, man kan begaae, at betro sig til Havet, naar man ikke behøver det, og kan saaledes frikjende mig selv for Galskab i denne Henseende.

Den 15de Februar vare vi paa den største, sydlige Bredde, nemlig 60°.

Tirsdag d. 16de. Uagtet Stormen vedbliver, endogsaa med forøget Hastighed, er den dog nu favorablere for os, saa vi ere istand til at holde vor Cours Nord Vest efter paa Grund af den stærke østlige Drift. Sligeragen var i Dag saa stærk, at der kun med stor Vanskelighed kunde holdes Ild paa Kabyssen, saa at vi nær vare gaaede Glip af vor varme Middagsmad, hvortil man netop trænge i høi Grad i dette Veir og i dette Klima.

Onsdag d. 17de. Idag er det atter begyndt at stilne af, men det vedbliver at være koldt.

Torsdag d. 18de. Capt. Bille, der aldrig lader nogen Leilighed gaae forbi, hvor han kan vise sin Myndighed, har i Gaar, ligesom flere Gange i den senere Tid, til Gjengjæld faaet sig nogle alvorlige Rivere af Chefen, hvilke ere ham velundte.

Fredag d. 19de. Idag kan vi antage at have fuldendt Omseilingen af Cap Horn, der saaledes er tilendebragt i circa 8 Dage, altsaa hverken særdeles heldigt eller meget uheldigt.

Lørdag d. 20de. Vi have nu passeret Indseilingen til Magelhaens Strædet, og kunne fra i Dag af, da vi træde ind i det stille Hav, vente at faae mere Magsveir og med Guds Hjælp lidt mere Varme. Det stille Hav har imidlertid ikke den samme beroligende Virkning paa alle Gemytterne her ombord, og der har i den senere Tid været flere, foruroligende Optrin mellem Chefen og Næstcommanderende, der, som det synes, ikke holde særdeles meget af hinanden. Ogsaa med den sindige og rolige M. Suenson havde Chefen forleden en lille Rencontre, idet han vilde formene Suenson at gaa paa Skandsen til Luvart, naar han selv var paa Dækket, hvilket imidlertid S. med

sin sædvanlige Rolighed paastod som sin Ret qua Vagthavende. Vistnok er det, at Chefen har det saa ubehageligt og kjedsommeligt her ombord, at man ikke kan undre sig over, om Galden engang imellem løber over paa ham, skjøndt han selv, som i det omtalte Tilfælde med Suenson, fortryder sin Hidsighed bagefter.

Søndag d. 21de. Idag var det Kommandeurens Geburtsdag; men, da han netop i denne Tid har lagt sig ud baade med Næstcommanderende og Messeforstanderen, blev der ingen Notits taget af den.

Mandag d. 22de. Idag begynder Varmen atter at indfinde sig, og man seer hele Dagen store Flokke Forfrosne, som tõe sig op i Soelskinnet. Skjøndt vi bestandigen ere ledsagede af Albatrosser, har det dog endnu ikke været muligt at fange nogen levende. Men da der henad Aften satte sig en Flok ganske tæt ved Skibet, blev vor bedste Skytte, Roeskilderen, Jens Jensen, commanderet op med sin Bøsse. Uagtet flere Kugler faldt midt i Flokken, lode Albatrosserne sig dog ikke anfægte det mindste, og Kuglerne skulle ogsaa træffe meget akkurat, naar de skulle kunne trænge igjennem det med meget tætte Duun besatte Corpus. Da Alt andet ikke hjalp, og vi nu eengang vare blevne hidsige paa Jagten, blev en Kanon ladet med Skraasæk, og Thulstrup trykkede nu af paa Flokken. Det hjalp, og 2 bleve paa Stedet, hvilke strax bleve afhentede i Styrbords Jolle, da det var blikstille. Det er rimeligviis første Gang at der er bleven skudt Fugle med Canoner. Det ene af Offrene var desværre aldeles ubrugeligt, da Hovedet var aldeles massacreret, men det andet var i ypperlig Stand og er overladt Krøyer, der uden selv at røre sig for det, kommer forbandet let til alle sine Samlinger.

Tirsdag d. 23de. Idag er M. Suenson uafsladelig beskjæftiget med udstoppelsen af den skudte Albatros og er meget vanskelig at komme nær paa Grund af Fidt og naturkyndig Vigtighed. Havet her bære med Rette Navn af "det Stille", thi man seer næppe en Kruse paa Vandet.

Onsdag d. 24de. Idag regner det uafsladeligt, men vi gjøre en stadig Fart af 9 á 10 Miil.

Torsdag d. 25de. I Anledning af at flere af de yngre Officierer i den senere Tid ikke kunne leve uden deres a l'hombre Partie om Aftenen,

er der i Dag udkommet en Ordre fra Næstcommanderende, som indskrænker Kortspillet til Tiden fra 8-10 om Aftenen.

Fredag d. 26de. Intet passeret. $37^{\circ}54\frac{1}{2}'\text{SB. } 75^{\circ}44'\text{VL.}$

Lørdag d. 27de. Vi have nu i flere Dage havt en Fart af 10 Miil i Gjennemsnit og stode efter Bestikket kun 15 Miil fra Valparaiso Kl. 10. Alle Seilene bleve derfor bjærgede, og vi laae om Natten bi for revede Mersseil for ikke at komme Landet for nær i Mørke, hvilket forarsagede en voldsom Slingerage.

Søndag d. 28de. Det har vist sig, at Bestikket paa Grund af Uhrenes unøiagtighed ikke har været aldeles rigtigt, og vi have saaledes først faaet Land i Sigte Kl. lidt over 10. Vi maatte krydse os ind i Valparaiso Bugten, og Kl. henved 2 gik vi til Ankers imellem det Engelske Admiralskib og en Engelsk Corvette, temmelig nær ved Land. Efter henved en Times Forløb ankrede en Fransk Fregat agten for os. Fortet saluteredes med 21 Skud, og den Engelske Admiral, Ross, med 13 Skud. Vor Consul, Hr. Poulsen, som kom ombord, saluteredes ligeledes med 11 Skud. Det er et besynderligt Træf, at Consulens Kone her havde samme Skjæbne som Haman's i Rio Janeiro, nemlig at hun paa vor Ankomstdag har faaet sig en Datter. En ung Tydsker, Hr. Ludwig, der er paa Conptoir hos den Kjøbmand, til hvem Commandeuren er accrediteret, kom ombord om Eftermiddagen og fulgte en Deel af os i Land. Efterat have gjort en lang Spadseretour gennem Almedalen til en net lille offentlig Hauge, gik vi hen i Circus, hvor et Kunstberiderselskab gav Forestilling for propfuldt Huus. De tilstædeværende Damer, der efter Sigende rigtignok ikke skulle høre til den fineste Slags, udmærkede sig hverken ved Skjønhed eller Elegance. Vi traf ligeledes paa Toldboden en Dansk Mand, en Hr. Meunichen, der viste sig meget forekommende imod os. Hvad jeg ved dette korte Besøg har seet af Staden har ikke været til Fordeel for denne; de fleste Huse ere smaa og uanseelige og for største Delen opførte af Træ paa Grund af de hyppige Jordskjælv, som Egnen er udsat for. Bygningsmaaden er ganske forskjellig fra den, vi hidtil have seet i Amerika, og har noget tilfældeds med den Norske Bygningsmaneer. Byen er dels anlagt paa den smalle Strimmel Land, som levnes mellem Bjergene og Søen, og dels paa nogle af Bjerghøiderne selv. De fleste Europæere bor i den høie Deel af Byen, men Kjøbmændene have deres Contoirer

i den lavere Deel. Alt hvad der henhører til Politi og den offentlige Orden skal være i en fortræffelig Stand, og man seer overalt Vægtene og Politisoldater, som ere ansvarlige for de Tyverier og Indbrud der skeer, hvorimod de paa den anden Side have Ret til at mulctere enhver Huuseier, der ikke holde sin Dør tillaaet om Natten. Offentlige Forlystelser, som Theatre etc., findes her aldeles ikke. Alle Folk undre sig meget over vor heldige Reise fra Montevideo, og, hvis vi ikke havde medbragt Breve derfra, vilde man næppe troe os.

Mandag d. 1ste Marts. Om Formiddagen blev jeg ombord og gik om Eftermiddagen i Land med en Deel af Officiererne. Paa Broen modtog en Hr. Meunichen os, og efterat have gjort en smuk Spadseretour langs med Søen, gik vi op i den tyske Klub, som tæller circa 40 Medlemmer, der møder sig sammen om Aftenen med Musik, Læsning og Conversation; Kortspil er tilladt, men drives kun meget lidt og lavt. Jeg gjorde her Bekjendtskab med adskillige vakre, unge Tydskere, der her saa langt fra Hjemmet, for en stor Deel have aflagt det Vildtydske.

Tirsdag d. 2den. Præsten og jeg gik om Morgenens i Land forat samle Conchylier langs med Stranden. Vi gjorde er ret godt Udbytte, skjøndt vi, som vi siden hørte, havde vendt os til de gale Steder i denne Henseende. Om Eftermiddagen gik vi ligeledes i Land og spadseerte en Tour, og om Aftenen gjorde jeg med Hr. Ludwig adskillige ret interessante Besøg hos smukke Senioritas, med hvem jeg prater Spansk paa Kraft. Under disse Besøg forløb Tiden saa hurtigt, at jeg forsømte den rette Tid til at gaae ombord, hvorfor jeg maatte drive omkring paa Broen til Kl. henved 1, da jeg endelig fik en Hamburger Baad til at sætte mig ombord. Der var i Aften en Tortulia hos den Engelske Admiral, hvortil som sædvanligt kun de smukke Officierer vare inviterede af Chefen. Vor Landsmand Carl Nissen har aldeles ikke ladet sig see ombord, og da man har sagt os, at han har erklæret, at han ikke er Dansk og ikke vil have Noget med de Danske at bestille, har vi naturligviis ikke fundet os beføiede til at tage nogensomhelst Notits af ham.

Onsdag d. 3die. Jeg blev om Formiddagen ombord, forat skrive til Waldemar med den Engelske Corvette "Electra", som afgik til England efter et 3 Aars Ophold her. Om Eftermiddagen gik jeg i

Land, spadserede en Tour og var om Aftenen med Meunichen ude at høre Musiken, som hver Onsdag og Løverdag Aften spiller paa Gaderne. Der var ved denne Leilighed en stor Mængde saavel quindelig som mandlig Pøbel paa Gaderne. Vi gjorde derefter Besøg hos nogle nye Senioritas (x), hvor vi traf Knudsen og Courlænder, og endte i den tydske Klub, hvor jeg spillede 4hændigt i en Timestid.

Torsdag d. 4de. Idag er Commandeuren med sin Stab, bestaaende af E. Suenson, Chr. Wulff og Courlænder, afreist til St. Jago. Inden han gik fra Borde, holdt han en af de saa meget yndede, rørende Taler og foretog adskillige Forfremmelser blandt Mandskabet. Derefter gik jeg i Land med Schultz, Hensen, Præsten og Krøyer forat samle Conchylier ved Stranden. Da Krøyer, som kjendte Veien, var gaaet i Forveien, gik vi andre feil opad en meget steil og smal Vei. Præsten, der strax mærkede Uraad, vendte hurtigt om; men jeg, der vilde gjøre mig rask, fulgte med de Andre. Men min Raskhed var nært kommet mig dyrt til at staae; thi, da jeg, uvant med at klatre, blev tilbage for de andre og nu saae, at jeg var overladt til mig selv, blev jeg paa een Gang svimmel ved at see ned og fik en saadan Skræk i Kroppen, at det ikke var mig muligt at flytte Fødderne, der dirrede under mig. Jeg havde nu ikke Andet at gjøre end at klamre mig fast til Klippen og give mig til at skrike paa de Andre, som alt vare langt borte. Jeg havde allerede opgivet alt Haab om Frelse, da Kræfterne begyndte at forlade mig!, da Hensen paa mit Raab kom til og med et kraftigt Tag fik mig op over Skrænten. Han forsikrede mig siden, at min Stilling havde været meget mislig, og at han blev alvorlig bange, da han saae mig hænge som en Fugl paa Klippen. Efter ustandne Besværligheder lønnedes vi ved en riig Fangst af Conchylier og andre Rariteter. Kl. 12 afreiste "Electra" under Hurraraab fra de forskjellige Krigsskibe. Et Engelsk Dampskib buxerede det ud af Havnen.

Fredag d. 5te. tilbragte jeg hele Dagen ombord med at ordne og rense de fundne Conchylier. Mangelen paa smaa Æsker til at gemme dem i er meget følelig, og jeg har for 10 usle Papieræsker maatte betale 1 Piaster.

Løverdag d. 6te. Efter Frokosten gik jeg med Krøyer og Præsten, ledsaget af Hyller og Carl Hansen, ud paa Conchylieljagt. Vi styrede vor Kaas modsat den Vei, hvor vi havde samlet de forrige Dage,

og lønnedes med en ret god Høst. Præsten blev meget opbragt paa Krøyer, fordi denne vilde handle med en kjøn Pige, som han først var kommen i Handel med. Først Kl. henved 3 kom vi ganske udmattede til Broen, forat gaae ombord. Medens jeg laae i Vandet og rodede efter Conchylier, gik to unge Damer efter Landets Mode i Vandet lige ved Siden af mig uden at genere sig i mindste Maade; rigtignok har de en Kjole paa, naar de gaar ud og anvende nogle smaa Forsigtighedsregler ved Af- og Paaklædningen, men dog ikke i den Grad, at jo Nysgjerrige kunne see et og Andet af de Ting, som ellers skjules for profane Blikke. Ved saadanne Leiligheder følger sædvanligen en Tjener eller en af Familien med, forat beskytte Damerne for aabenbare Fornærmelser og for tillige at være behjælpelig, og for en saadan Person lader det til, at meget Lidet er forborgent. Forresten er det her Tilfældet, som overalt i Sydamerika, at man kun sjældent seer Damerne paa Gaden, uagtet det deilige og ingenlunde trykkende Klima aldeles ingen Hindringer lægger i Veien i denne Henseende. Om Eftermiddagen gik jeg atter i Land og besøgte i Selskab med 6 Andre, blandt hvilke Capt. Bille og en Engelsk Marineofficer, min Veninde Seniorita Carolina. Mama skjændte paa mig, fordi jeg ikke havde været der saalænge, uagtet hun havde seet mig gaae forbi flere Gange, og jeg undskyldte mig med, at jeg formedelst min Ukyndighed i lingva Castilana kun var istand til at føre en maadelig Conversation og derfor ikke var kommen alene. Mutter mente, at man kunde tale para los ocos, hvilket Sprog jeg gjerne taler med den smukke 15aarige Carolina. Alle Officererne vare stærkt forliebte, og Bille paastod at have kjendt Mama i Lima for 20 Aar siden, idet han forsikkrede at kunne kjende hende paa Øinene, der endnu bære Spor af fordums Ild. Seniorita sang og spillede paa Guitar for os, og Thulstrup gav ligeledes kjæle Sager til Bedste; Selv Capt. Bille gav sig til at quæde, og Seniorita forsikkrede, at det var muy lindo & muy agradabile. — Derefter gik vi ud for at høre paa Musiken og besee Folkeforlystelserne, hvorpaa vi med Hr. Ludwig og Consulatsecretairen, Hr. Garbe, besøgte diverse Senioritas, hvor jeg befandt mig saa vel, at jeg blev agterud seilet og maatte gaae ombord med et Fransk Orlogsfartøi.

Søndag d. 7de. Om Formiddagen havde vi Vaabenparade og Guds-tjeneste. Jeg tilbragte atter hele Dagen med at rense mit sidste Fund af Conchylier. Til Middag var Consulen hos os, og efter Bordet inviterede Bille os til at drikke Caffé og ryge Cigarer i Chefens Kahyt,

dog med det udtrykkelige Tilføiende, at Enhver selv maatte medbringe Cigarer. Hr. Meunichen er i Dag afreist med et Peruviansk Skib til Lima. I Aften er alle Officiererne med Undtagelse af Thulstrup og jeg, som begge have Vagt, i Land forat gaae paa Dandsebød og see spanske Dandse; M. Suenson er Anfører for Torskerne, da han kjender Rumlen fra tidligere Dage.

Mandag d. 8de. Consulen havde i Dag inviteret 7 af Officiererne til et Middagsselskab, og ifølge Næstcommanderendes Ordre mødte i denne Anledning Bille, M. Suenson, Thulstrup, Wilkens, Schultz, Krieger og jeg. Da Konsulinden endnu er sengeliggende, maatte Selskabet afholdes i en lille Hauge, som ligger ret nydeligt udenfor Byen. Da vi aldeles vare under uns og stak jevnt til Varerne, morede vi os ret godt. Aftenen tilbragte vi som sædvanligt, deels i Klubben, dels hos diverse Senioritas. En Deputation fra den tyske Klub var i Formiddags ombord hos os, forat invitere os Alle til et saakaldet Pikenik paa Søndag Morgen Kl. 9. Billes Gjerrighed og Bestialitet stak her som sædvanlig igjennem, idet han ovenikøbet forlangte fri Hest, hvilket da ogsaa blev ham lovet, skjøndt Vedkommende vistnok have gjort sig deres egne Tanker derved. Jeg er for Øieblikket i samme ulykkelige Situation som Historiemaler Høyer, da mit Lukaf er nedtaget formedelst Kalfatring, Maling — og Gud veed Hvad. Hele Skibet seer ud som en Svinestie, og det er ikke muligt at røre sig uden at blive oversmurt med Beeg eller Farve.

Tirsdag d. 9de. Var ombord om Formiddagen, og spillede en lille Whist i Klubben om Aftenen.

Onsdag d. 10de. Schultz og jeg gik i Morges med vore respective Oppassere en forskrækkelig lang og besværlig Tour over Klipperne forat samle Conchylier, men vore Anstrengelser førte kun til et maadeligt Resultat. Om Aftenen spillede jeg en lille a l'hombre i Klubben, og besøgte dernæst med Hr. Ludwig, Consulatsecretairen, Thulstrup og Knudsen, min Veninde Seniorita Joanita, hvor der var en lille Samling af Damer, der spillede Guitar, sang og dandsede Zalmacuégua, en Dands, der er meget yndet her.

Torsdag d. 11te. Imorges indkom den Amerikanske Fregat, "Constitution" paa 48 Kanoner med en død Chef ombord. Flagene paa de respective Orlogsmænd her i Havnen bleve strax hissede paa halv

Stang, og det Amerikanske Flag vist paa Fortoppen. Naturligviis var der en Deel Quaklerier inden vore Flage kom i Orden. Saavel den Engelske som Franske Fregat sendte Complimenterings Officiere ombord, tilligemed deres Travailler og Barkasser forat hjælpe til at bugserer Amerikaneren ind, eftersom der var indtraadt Vindstille. Efter priselig Skik turde Thulstrup, der havde Vagt, ikke risquere at gjøre Noget paa egen Haand, og, da Næstcommanderende netop var i Land, blev vi tilbage ogsaa i denne Henseende, og kunde først sende vore Fartøier, da Amerikaneren næsten var kommen til Ankers. Overalt, hvor der skal bruges den mindste Smule Conduite, prostituere vi os, og Enhver, der blot er det mindste Patriot, faa daglig Leilighed til at ærgre sig sort her ombord. Naturligviis behandlede Thu. ham ganske kort og afmaalt høfligt.

Fredag d. 12te. Om Morgen Kl. henved 8 indkom en Chilenisk Fregat paa 46 Kanoner, der er bygget i Frankrig og commanderet af en Englænder. Efter Indbydelse af den Amerikanske Capitain bleve Thulstrup, Wilkens, Schultz, Krieger, Præsten og jeg tilsagte til at give Møde ved Liigprocessionen en Galla med Flor om Armen. (Beiläufig gesagt koster en Alen Flor $1\frac{1}{2}$ Piaster). Kl. 11 satte Processionen, der bestod af over 500 Mennesker, sig i Bevægelse med den Amerikanske Musik i Spidsen. Liget var i Forveien i al Stilhed bragt ud til Kirkegaarden, hvor Præsten fra den Engelske Fregat læste nogle Bønner over det. Efter Salut af de Amerikanske og Engelske Marinere begav Togtet sig tilbage med lystig Musik ligesom hos os. Ved Begravelsen talte jeg for første Gang med Carl Nissen, der kom særdeles venlig hen til mig og forsikkrede, at han strax havde kjendt mig igjen. Forresten tiltalte han mig først paa Engelsk, hvilket Sprog jeg af flere Grunde ikke vilde tale med ham; uagtet han gjorde sig Umage for at radbrække det Danske, lykkedes det ham dog ikke aldeles, da han taler fuldkomment feilfrit Dansk. Da vi gik tilbage, var Præsten mildt sagt i Vinden, da han var bange for at blive stenet af Pøbelen, fordi han gik i Uniform. Man har imidlertid her for stor Respect for Fremmede til at Nogen skulde vove at fornærme En, der hører til et fremmed Krigsskib.

Løverdag d. 13de. tilbragte jeg som sædvanlig Aftenen hos vore Tydske Venner med flere Slags 4hændig og 4mændig Spil. (NB. ret vittigt).

Søndag d. 14de. Kl. henved 9 gik de fleste af os i Land, ganz weiss angezogen, wie die Unschuld, og med Poncho's over, forat tiltræde Pickeniks-Touren. I mit Lod faldt en stædig, gammel Rosinante, der kun ved de føleligste Beviser paa min bestemte Villie, "at ville med de Andre", lod sig bevæge til at bevæge sig selv fra Stædet; jeg kunde saaledes hele Dagen betragte mig som et Locomotiv, eller idetmindste som et Motiv for Hesten til at move sig de loco. Veien gik bestandig over smalle og ubequemme, men tillige deilige og romantiske Bjerghøider, og, havde jeg end lide Grund til at rose mit Kreaturs Hurtighed, havde jeg dog paa den anden Side al Grund til at være fornøiet med dens Forsigtighed, uden hvilken jeg havde svævet i en dødelig Angst paa hele Touren. Vist er det, at jeg ikke for nogen Priis vilde ride kun paa halvt saa slem en Vei paa en af vore Danske Heste; med de Chileniske Heste ere saa sikke og udholdende som Esler, uden at være saa langsomme som disse, og, naar man kun ikke vil give sig altfor meget af med at regjere dem, kan man være ganske rolig. Efter henved 2½ Times Ridt ankom vi til vort Bestemelsessted, en smuk, græsrig Dal, hvor lidt efter lidt hele Selskabet, henved 40 Personer, samlede sig. En Dug blev udbredt over Græsset, og rundt om denne leirede man sig paa de uldne Dækkener, hvormed hver Hest er forsynet, hvorover man udbredte sin Poncho. Blandt Deltagerne var ogsaa Hr. Nissen, der lader til at ville gjøre sin tidligere Dumhed god igjen. En Mængde Skaaler udbragtes paa Tydsk og Dansk, og Drukkenskab var betydelig i Tiltagende, da heldigviis Spinaten var forbi. Ved Capt. Billes Skaal arriverede den Skandale, at nogle af de yngre Officierer ikke vilde drikke den med, hvilke forhaabentlig dog ikke bemærkedes af de Fremmede. Tilbagetouren var i Grunden slet beregnet for drukne Folk, da den bestandig gik over uveisomme Stier og udtørrede Flodsege. Wilkens faldt 4 Gange af underveis, og eengang laae 4 Fyre oven paa hinanden i en Grøft. Heldigviis kom dog ingen til Skade, uagtet de galloperede som gale Mennesker op og ned af Bjergskrænterne, og Kl. 6 ankom vi Alle i ønskeligt Velgaaende, men snavsede som Sviin til Valparaiso. Vi gik derpaa ombord forat klæde os om, hvorpaa vi atter gik ind i Klubben, hvor vi tømmede adskillige Boller Punsch under Sang og Jubel. Paa denne Tour gjorde jeg Bekjendtskab med en Broder til vor Konsul, der eier en stor Landeiendom, 9 á 10 Miil herfra. Han er en lystig, halvgammel Bruder, som af alle Tydskerne kun kaldes for "Onkel". Desværre reiser han netop i disse Dage til Conception, og vi kunne saaledes

ikke have Leilighed til at gjøre ham et Besøg, der vistnok vilde have været ret interessant for os. Et andet ret morsomt Bekjendtskab har jeg gjort med en Polak, ved Navn Potempsky, der efterat have gjort Frihedskrigen med og prøvet forskjellige Fata i næsten alle Verdens Riger og Lande, endelig er strandet som Institution i Valparaiso. Han var rent tosset ved Pickeniken og endte med at staae paa Hovedet paa Knudsen's Næse som derudover er nærved at gaae i cet med Munden.

Mandag d. 15de. Da der i længere Tid var foregaaet adskilligt Svinerie paa Banierne, blev der i Nat sat en Mand paa Luur, forat opdage, hvo der var den Skyldige. En af Matroserne, Jens Jensen, blev greben paa fersk Gerning, og, som en Følge deraf lovet en god Portion Prygl Dagen efter. Kl. 4 $\frac{1}{2}$ stod Manden op, klædte sig fuldkomment paa og gik op paa Batteriet, hvorfra man kort efter hørte et Plump i Vandet, der imidlertid af Skildvagten antoges forat være forarsaget ved at Kokken kastede en Pøs ud. Da der blev purret ud, blev Jens Jensens Køie hængende, og han selv savnedes; hans Kammerader, der vidste, at han var en udmærket Svømmer, troede, at han var deserteret ved at svømme til et af Skibene paa Rheden. Da Smeden lidt efter skulde i Land, savnedes hans Ambolt, ligesom ogsaa det Toug, hvormed Bougporten er fastgjort, var borttaget. Det var altsaa høist sandsynligt, at han har bundet Ambolten til sig, og er sprunget overbord. Der blev strax sat Fartøi ud forat fiske efter Liget, og Folkene fik ogsaa fat i et svært Legeme, som rimeligviis har været corpus delicti, eftersom den Savnedes Hue, mærket med hans Nummer, derved kom frem paa Overfladen af Vandet; men, da Folkene nødig vilde finde Liget, sagde en af dem, at det var Ankerkjettingen, hvori de havde fat, og skjøndt der ingen Tvivl er om, at det virkeligen var det døde Legeme, da de ikke havde været istand til at hæve Kjettingen $\frac{1}{2}$ Tomme. Om Middagen spiste Onkel Paulsen hos os ombord. Da det begyndte at blive mørkt, saae vi i en Afstand af circa 10 Miil en hæftig Ild i Land, der løb langs med Bjergryggen. Vi vare Alle enige om, at det var en Vulkan og gjorde allerede Aftale om at gjøre en Tour derhen, forat besee Eruptionen i Nærheden. Enhver af os udtømte sig i lærde Gisninger om, hvor Krateret egentligen var, da vi kun kunde see Lavastrømmen, og vi vare midt inde i en lærd Afhandling om Vulkaner i Sydamerika, da vi fra Land fik Underretning om, at Vulkanen var en brændende Skov, der var tændt an forat fordrive nogle Løver, der havde ladet sig see i Nærheden af Quillotta. Aah!

Tirsdag d. 16de. Formiddag var jeg med Krøyer paa Conchyliefangst. Lige tæt ved Siden af os vare 3 unge Damer i Vandet og generte sig saa lidt for os, at de endogsaa loe og spøgede med os, idet de stænkede os over med Vand. Henad Aften lode to Hvaler sig see lige tæt ved Siden af Skibet; vi sendte øieblikkeligen et Fartøi ombord i en Hvalfanger, som netop lavede udenfor Havnen, forat tage Forfriskninger ind; men det var allerede mørkt, og der blev Intet af Jagten. Kl. henved 9 indkom en Fransk Orlogsbrig "Tylade", der kom fra Europa efter en lang Reise.

Onsdag d. 17de. Formiddag Kl. 2 afgik den Franske Orlogsfregat "Thetis" til Callao. Eftermiddag Kl. 5 afgik alle vore Fartøier i Land forat hente vore tyske Venner, for hvem der var arrangeret en lille Fete ombord. Efterat Fartøierne først havde seilet en Tour omkring i Havnen, kom Gjesterne ombord og besaae først Skibet etc. Kl. 8 gik vi til Bords og sausede til Kl. henved 11. Capt. Bille morede med den Sang, som han aldrig undlader at synge, naar han har drukket mere end eet Glas Viin, nemlig "De Røde Roser og de Øine blaa" etc., hvorpaa han satte Kronen paa Morskaben ved at jodle. Blandt Gjæsterne var en morsom lille Hollænder, Hr. van Kempen, der satte Liv i et lille Fillialselskab, der havde etableret sig i Chefens agterste Kahyt. Forresten var som sædvanligt Constablerne tilsagte til at synge patriotiske Viser, hvilken Vitz vi desværre næppe nogen-sinde blive kjede af at prostituere os med. Da Selskabet gik fra Borde, bleve nogle Blinkfyr afbrændte fra Ræerne.

Torsdag d. 18de. Efter Indbydelse af Commandeuren afreiste idag til almindelig Glæde for Alle Capt. Bille, ledsaget af Krieger til St. Jago. Vi have nu Udsigt til under M. Suenson's Commando at tilbringe nogle ret behagelige Dage; uheldigviis var Reisen nær gaaet overstyr, idet Capitainen ved Frokosten ved at skrælle en Fersken skar sig saa betydeligt i den venstre Tommelfinger, at han besvimede gjentagne Gange; heldigviis var Skrækken større end den virkelige Fare, saa at Reisen kunde gaee for sig henad Middag. Den forandrede Chef viste sig strax i forandrede Anskuelser, idet nemlig en Matros fik en lille Lussing, fordi han havde kastet en Fisk overbord, som var fanget til Naturforskeren; Capt. Bille vilde have takket Matrosen ovenikjøbet. Den Chileniske Commodore gjorde Visit ombord hos os og saluteredes med 11 Skud, hvilke ikke besvaredes. Da han kort i Forveien under lignende Omstændigheder havde svaret en Ameri-

kansk Salut, maatte vi antage Mangelen paa Salut for en Fornærmelse. Lieutenant Suenson gik derfor ombord i den Franske Brig forat anmode Chefen om at gaae ombord i Chileneren, forat forlange en Erklæring i denne Anledning. Erklæringen faldt ganske simpelt ud derhen, at Chefen ikke havde fundet sig foranlediget til at besvare Saluten, fordi den kun havde gjaldt hans Person, og at den vilde blive besvaret, naar vor Chef besøgte ham; at Amerikanerens Salut var bleven besvaret havde sin Grund deri, at denne allerede i Forveien under lignende Omstændigheder havde repliceret den chilenske Salut. Om Eftermiddagen holdt Suenson en Tale, hvori han gjorde Mandskabet bekendt med sin bestemte Villie, at Alt skulde gaae i god Orden, og at der i modsat Fald vilde vanke Stryg; hvis Nogen i denne Anledning skulde have Lyst til at drukne sig eller sligt, stod det dem frit for, og der skulde blive leveret dem Ballastjern, Strikker, etc., hvis de ønskede det. Præsten korsede sig over denne Opmuntring til Selvmord, men Talen gjorde god Virkning paa Vedkommende. Om Aftenen fik jeg mig en lille a l'hombre i Klubben med D'hrr. Muchale, Muller og Knudsen.

Fredag d. 19de. Beskæftigede mig hele Dagen med min Conchyliesamling, der allerede har naaet en betydelig Størrelse.

Lørdag d. 20de. Om Formiddagen gjorde jeg med nogle af Officiererne en Tour opad Bjergene til en Hauge med Keglebane, hvor vi spillede diverse Partier Kugler, men bleve meget allarmede, da vi maatte betale 1 Piaster for Timen; Secretairen, der for første Gang havde vovet sig saa høit tilveirs, og vilde delikate sig med et Glas Mælk, satte et ynkeligt Ansigt op, da han for denne Fornøielse maatte betale 2 Realer, eller circa 44 Sk. Dansk. Jeg har i den tyske Klub gjordt Bekjendtskab med en ret curios Preuser ved Navn Weirach, der, skjøndt han kun er 21 Aar gammel, allerede har gjort meget med i Verden. Sidst har han været Officierer i St. Cruze's Tjeneste, blev fanget og skulde skydes, men slap ud af Fængselet og flygtede til Valparaiso, hvor han ernærer sig som en Art Commissionair. Gjennem ham har jeg gjort Bekjendtskab med to meget smukke Senioritas fra St. Jago, og jeg er allerede dødelig forliebt i den ene, som hedder Pepa Gonzalves. Jeg besøgte dem to Gange i Dag, og var nær kommet for sildigt til Fartøiet, som var ifærd med at sætte af, da jeg kom styrtende aandeløs ned paa Broen. Om Middagen spenderede jeg en Flaske Portviin paa Præstens Skaal i Hvedstrup.

Søndag d. 21de. Da det var min Tour at blive ombord i Dag, havde jeg anmodet min nye Kjæreste om at komme ud at besøge mig paa Fregatten, hvilket hun ogsaa lovede med Bestemthed. Jeg havde i den Anledning arrangeret en nydelig Lunch med Frugter af alle Slags, men Skatten udeblev til min store Fortrydelse. Istedetfor den Rette kom en af Valparaiso's Skjønheder, Sen. Panchitta, ombord til stor Fornøjelse for de ombordværende Officierer, men hendes Nærværelse var kun en ringe Erstatning for den længselsfulde gamle Ørn, der atter begynder at blusse op med Ungdommens Flamme. Alligevel giver jeg 10 chilenske Skjønheders Gunst bort for et eneste venligt Øiekast af en Dansk ditto, at sige, naar det er den rette.

Mandag d. 22de. Idag har jeg for første Gang seet vor Consuls Kone, der nu er saa vidt restitueret, at hun kan modtage Besøg. Flere af Officiererne vare indbudne der til om Aftenen, men da de Fleste af D'hrr. holde mere af at gaae til Klubs og i Kneiper, var jeg den eneste, som indfandt sig. Da jeg gik hjem, besøgte jeg endnu med Garbe min Kjæreste, Pepa, og kom først ombord Kl. 12 $\frac{1}{2}$.

Tirsdag d. 23de. Til Ingens Glæde er Capt. Bille atter arriveret tilbage fra St. Jago, og har medbragt den Efterretning, at det endnu er uvist, hvor langt Commandeurens Ophold i St. Jago endnu vil trække ud. Da Consulen er af den Mening, at det vil være nødvendigt ogsaa at besøge Quajaquil, er der ingen Rimelighed for at vi ville komme hjem i Aar, hvilket dog er godt i den Henseende, at man muligviis kan indvinde de store Pengetag, som det lange Ophold i Buenos Ayres og her, hvor alting maa opveies med Guld, har forarsaget os.

Onsdag d. 24de. Jeg har faaet mig en Patient i Land blandt Tydskerne, en Hr. Waardmann, som jeg i Dag besøgte. Hvis det ikke gaaer her, som sædvanligt, at unge Mennesker aldrig betale deres Doctor, er det et meget heldigt Træf for mig i mine betrængte Omstændigheder.

Torsdag d. 25de. Idag er det Helligdag i Land, nemlig Mariæ Bebudelsesdag, hvorfor alle Forretninger ere standsede. Flere af Officiererne vare til Middag hos Consulen, og D'hrr. Garbe og Ludwig spiste hos os i Messen. Om Aftenen gik vi i Land og gjorde Visiter og Musik i Klubben.

Fredag d. 26de. Capt. Bille har i Dag faaet Brev fra St. Jago, hvori meldes, at Kommandeuren vil indtræffe hertil i Morgen Formiddag, og at han agter at seile paa Mandag. Konsulen anseer det imidlertid for en Umulighed at komme saa hurtigt afsted, og vil desuden gjerne have sin lille Datter døbt af Præsten før vor Afreise. Med en Engelsk Brig har flere af Officiererne i Dag faaet Breve fra Kbhvn., men, som sædvanligt var der intet til mig. Om Morgen kl. 5 $\frac{1}{2}$ var Krøyer og jeg allerede i Land forat søge Conchylier. Da Fangsten gik allerbedst, blev jeg forstyrret af nogle smukke, unge Damer, der kom forat bade sig. Som en galant Kavalier vilde jeg naturligviis ikke genere og bortfjernede mig derfor iilsomt med en fiin Compliment. Senere erfarede jeg af Krieger, at Damerne vare General Blanco's Døttre, og at de vare meget henrykkede over mit Galanterie, som Damerne her ikke lade til at være vante til.

Lørdag d. 27de. Om Middagen spiste jeg hos Consulen, hvor vi tilbragte en meget fornøiet Dag. Kl. 4 kom Commandeuren med sin Stab ombord. Courlænder har været saa heldig at gjøre Bekjendtskab med den Preussiske Dr. Sigeth, der kom ud med Dr. Meyen med det Preussiske Skib "Princessin Louise". Dr. Sigeth er practiserende Læge i St. Jago og eier desforuden adskillige Sølvminer, der indbringe betydeligt. Han har en meget betydelig Samling af naturhistoriske Gjenstande, og har foræret Courlænder en heel Kasse fuld af udstoppede Fugle, tilligemed en levende Guanaca, som imidlertid ikke er kommet med hertil. Vedkommende havde naturligviis moeret sig brillant, og hver af de 4 Herrer have kostet 6 Patagons daglig i 3 Uger.

Søndag d. 28de. Var jeg hele Dagen ombord.

Mandag d. 29de. Idag blev Consulens lille Datter døbt af vor Præst, og Commandeuren stod Fadder, hvorfor Datteren fik Navnet Christine. Om Aftenen gjorde vi Visite og gjorde Bekjendtskab med Damefadderen, en meget smuk Italienerinde, Mad. Flindt. Da det var bestemt, at vil skulde gaae i Morgen tidlig, var der et lille, men meget morsomt Saufcomment i tyske Klub, og vi kom først ombord Kl. henved 2, nogle ziemlich benebelte. Da vi kom ombord, bleve vi desværre modtagne med den ubehagelige Efterretning, at Oppasseren, Jens Møller, der i 3 Uger har været stærkt angrebet af Dysenterie, var død om Aftenen. Tømmermændene vare allerede i fuldt

Arbejde med at gjøre en Kiste, og, da man efter Krigsartiklerne, naar det kan lade sig gjøre, skal begrave de Afdøde i Land, blev vor Afreise opsat til Onsdag.

Tirsdag d. 30te. Kommandeuren har i Dag afslaaet Courlænders Forlangende om at obducere Jens Møller paa Grund af, at han ikke gerne vil støde an mod Folkenes Følelser. Om Aftenen besøgte jeg den smukke Mad. Flindt, hvis Mand er et Skrog, der allerede var gaaet i Seng Kl. 7. Senere var der for anden Gang Afskeedscommerce i Klubben, hvor der holdtes forskjellige mere og mindre gode Taler.

Onsdag d. 31te. Om Morgen Kl. 4 gik Begravelsen for sig. Knudsen, der som Ordonantsofficieer ledsagede Liget, kom i Brouiouille med Præsten, der ved alle Leiligheder fører sig op som en arrogant og ubehagelig Personage. Der vankede saa solide Grovheder fra Knudsen's Side, at Præsten styrtede ud i Messen og raabte: "Capt. Bille! jeg skeer Overlast"! Præsten har naturligviis i denne Henseende været til Nar hele Dagen. Kl. 2 gik vi under Seil, og, efterat have været nær ved at gaae paa Land et Par Gange, slap vi endelig ved Hjælp af en heldig Brise ud af Valparaiso Bugten. Vi have en Passaageer, en Hr. Bello ombord i Chefens Kahyt.

Den nærværende Præsident i Chile, General Prieto, gjorde sig selv til Præsident i Spidsen for Armeen, men blev siden efter 5 Aars Forløb atter valgt for de næste 5 Aar. Naar En har været valgt to Gange, og altsaa har været Præsident i 10 Aar, kan han ikke vælges mere; Prietos Tid er derfor ude om et Par Maaneder. Der existere for Øieblikket 3 forskjellige politiske Partier i Landet, som hvert vil have sin præsident; imidlertid har Prietos Svoger, Joaquin Jocornal det største Partie for sig, og vil sandsynligviis blive valgt mest ved Geistlighedens Indflydelse, af hvilken saavel Prieto som han, skulde være aldeles afhængige. Baade Prieto og Jocornal skulle være store Simples, og den Første er tillige bekjendt for sin Gjerrighed. I Henseende til indre Orden er Chile nok en af de bedst arrangerede af alle de Sydamerikanske Republiker, og saavel Politiet, som andre offentlige Autoriteter skulle være meget samvittighedsfulde i Opfyldelsen af deres Pligter, ligesom ogsaa Forretningsgangen her er meget hurtig og expedit. Imidlertid er Staten endnu meget langt tilbage, og, uagtet Politiets Aarvaagenhed, gaer man ikke engang sikkert om Natten paa Valparaisos Gader. Medens vi have været her, ere omtrent 40 Fanger brudte ud af Fængslet, og 22 af dem bleve

øjeblikkeligen nedskudte af Vagten, og med Undtagelse af 4 ere de øvrige senere blevne paagrebne. Disse 4 opholde sig notorisk i Valparaiso, men begunstigede ved det klippefulde Terrain, der tilbyde mange Skjulesteder, har det hidtil ikke været muligt at paagripe dem. Under Commandeurens Ophold i St. Jago passerede det ligeledes, at en Mand fandtes myrdet i sin Boutik, og i selve Præsidentens Huus skeedte Indbrud om Natten. Forbryderne bruges sædvanligt til Veiarbejde, og udenfor Arbeidstiden indesperres de i store Vogne med Gitter for, hvori omtrent en halv Snees Stykker kunne rummes. Alle Statsindtægterne bestaae egentlig kun i Toldafgifterne, der er meget betydelige og indkræves med stor Paapasselighed; tillige gives Tiende af Landeiendommenes Produkter, hvilke indkræves med megen Humanitet, som oftest alene efter Eiernes eget Angivende, hvorimod alle andre Afgifter af faste Eiendomme bortfalde. Handelen i Valparaiso er temmelig betydelig, uagtet Udførselsartiklerne indskrænke sig til Kobbererts, Bomuld og Huder. Derimod indføres alle mulige andre Artikler, dels fra Europa og dels fra China og Ostindien. udførselstold eksisterer ikke, men, da Indførselstolden er meget høi, ere Alle fremmede Artikler uhyre dyre i Chile, og de aller almindeligste Artikler maae næsten veies op med Penge. Landmilitairet er i god Stand, og er det bedst munderede og bevæbnede af det Militaire, jeg hidtil har seet udenfor Europa. Søemagten bestaaer af en smuk Fregat, "Chile", der er bygget i Bordeaux, en Corvette og 8 mindre Skibe, og er kun i en daarlig Stand. da Landet ikke engang kan levere Officierer til Skibene. Forresten er det ogsaa en Daarskab at holde en Flaade for Chile, da Landet hverken har Resourcer til at underholde den, eller har nogen Brug for den. Landet har en stor Overflødighed paa al Slags Frugt, der hidbringes til Valparaiso fra Quillotta. Ferskner, Abrikoser, Druer, Meloner og deslige findes i uhyre Masser paa Frugttorvet og sælges for en stor Ubetydelighed.

Torsdag d. 1ste April. I Gaar Aftes havde jeg Besøg i mit Lukaf af den lille Karronade, der staaer paa Batteriet, hvilken ubuden Gjæst, foranlediget ved Slingeragen, tabte Balancen og anrettede en frygtelig Ravage mellem Flasker og Glas. Passagen er ligeledes søesyg. Uagtet vi have plat Seilads, gaar det kun smaat med Seiladsen.

Fredag d. 2den April. Da M. Suenson har erklæret, at han ikke længere vil fungere som Messeforstander, blev der, efter mangehaande foregaaende Vrøvlerier og Debatter, foretaget Valg paa en nye messeforstander. M. Suenson meente, at man burde følge Ancienniteten, da han var bleven tvunget til at overtage Messen ifølge denne, og at følgelig E. Suenson uden videre maatte overtage Messen, hvorimod Capt. Bille indvendte, at E. Suenson's hyppige Fraværelse, naar han maatte reise bort med Commandeuren, vilde være til Hinder for hans Virksomhed som Messeforstander. Uagtet M. Suensons idelige Protestationer blev der skredet til Valg med Stemmesedler, ifølge hvilke Thulstrup blev valgt til Messeforstander med 15 Stemmer mod 6, som tilfaldt E. Suenson. Om Aftenen havde vi i Anledning af d. 2den April en lille Compotation, der var meget kjedsommelig.

Løverdag d. 3die. Jeg har endnu bestandigt fuldt op at bestille med at rense og ordne min Conchyliesamling, og det vil endnu tage lang Tid op, inden dette Arbejde vil blive fuldendt, da det fordrer uafbrudt Flid og megen Taalmodighed. Seiladsen gaaer rask frem, bestandigt plat for Vinden, og vi have allerede tilbagelagt over Halvdelen til Callao.

Søndag d. 4de. Idag var Parade og Gudstjeneste.

Mandag d. 5te og Tirsdag d. 6te. Intet passeret.

Onsdag d. 7de. Paa Hundevagten i Nat, som besørgeades af M. Suenson, bemærkedes i en Afstand af omtrent $1\frac{1}{2}$ Fjerdingsvei fra Skibet et stærkt Blus, ved hvis Skin man tydeligen saae Seilene af et Skib. Da man formodede, at det var et brændende Skib, blev Fregattens Cours forandret i Retningen af Blusset; men, da dette næsten i samme Øieblik aldeles forsvandt, blev der atter styret rigtig Cours. Da Capt. Bille i Morges erfarede dette, reprimanderede han Suenson fordi han ikke havde meldt ham det Passerede, hvilket denne ikke havde fundet sig foranlediget til, da det ikke angik Skibet selv, og følgelig en Melding til Chefen maatte ansees for tilstrækkelig. Dette foranledigede Bille til paa egen Haand at indføre en Ordre i Ordreprotokollen, hvori Officiererne paalægges at melde Næstcommanderende, hvad Særdeles der maatte passere paa deres respective Vagter. Suenson erklærede, at han ikke fandt sig beføiet til at parere

en Ordre, der ikke var udstedt af Commandeuren og klagede til denne, der, efter et hæftigt Rencontre med Bille paalaae denne at udslutte den indførte Ordre igjen.

Torsdag d. 8de. Vi vare i Morges kun et Par Miil fra Callao, men formedelst den stærke Taage var det ikke muligt at løbe ind. Kl. henved 2, da Taagen fordeelte sig, fik vi Land i Sigte, men det var nu blevet næsten stille. Henad Aften friskede det atter op, og vi krydsede nu ind i Mørke, veiledede ved Lanterneerne paa Toppen af de paa Rheden liggende fremmede Orlogsmænd, og kom henved Kl. 9 til Ankers, naturligviis, som sædvanligt, et godt Stykke udenfor alle andre Skibe. Af fremmede Orlogsmænd ligger her for Øieblikket, den Amerikanske Fregat, "Constitution", en Amerikansk Corvette og Skonnert, og en Fransk Corvette. Den Franske Fregat "Thetis" og den Engelske Fregat "Acteon" ere for Øieblikket fraværende og ligge ved Islay forat observere, da her i Nærheden for Øieblikket forefalde Batailler mellem den nuværende Præsident, Gamara, og General Vibanco, som har bragt en Revolution istand.

Fredag d. 9de. I Formiddags gik jeg i Land forat bese Byen og Egnen, og jeg skyndte mig med at springe ud af Fartøiet, forat være den første, der betraadte Peruansk Grund. Paa Gaderne mødte os almindelig Stilhed, da det var Langfredag, paa hvilken ikke engang en Vogn maa lade sig see; selv Skibene paa Rheden yttrede deres Sorg ved at ligge med Ræerne brasede i Kryds og Piik, og paa et Spansk Skib saae man Judas hængende under Bugsprytten, hvor han 3 Gange om Dagen blive forfærdelig afbanket og derpaa druknet. Hos os mærkedes kun Festdagen derved, at Hornblæserne ikke maatte spille deres sædvanlige Signaler ved Messens Maaltider.

Byen Callao er kun lille og ubetydelig, men Fæstningsværkerne og Molen ere nye, og elegante. Omegnen seer ret frisk og munter ud, men er desværre kun lidet skikket til Spadseregang, fordi Grunden er moset. Ved Havnen findes et ret godt, fransk Hotel, der kun har den samme Feil som Alt Andet her, at Priserne ere uforskammet høie. Her ligger et Dansk Skib fra Sønderborg, "Dania", Capt. Bendixen, som i Morges gaae til Valparaiso, med hvilket jeg skrev til min gode Ven, van Kempen.

Løverdag d. 10de. Idag gaves Saluten for Fortet, der besvaredes af dette. Jeg gik i Land i Morges, forat bestille Vogn til Lima, hvilket

er vanskeligt at erholde i disse Dage paa Grund af Paasken. Endelig fik jeg en Wienervogn for 5 Piastre, da alle Pladserne i Diligencen vare optagne. Kl. 4 $\frac{1}{2}$ gik Wilkens, Hensen og jeg fra Borde, og, efter først at have sat vor fordums Krankenwächter Hans ombord i det Danske Skib "Dania", til hvem han er overladt, gik vi i Land og satte os strax i vort Kjøretøi, der med Lynets Fart bragte os til Peru's Hovedstad. Veien til Lima er en udmærket god, macadamiseret Chaussée, og Egnen er ret smuk, og, naar man undtager Bjergene i Baggrunden, ret hjemlig. Da vi ikke havde nogen Kundskab om Hotellerne i Lima, overlode vi det til Skjæbnen i Skikkelse af vor Kudsk at føre os hvorhen den vilde, og vi fik denne Gang god Grund til at udbryde med Coliche! Naa, Skjæbne! det skal du rigtignok have mange Tak for, Skjæbne! thi Kudsken førte os til det afskyeligste Svinehul, hvori jeg hidtil har logeret i mit Liv, skjøndt det udefra saae ganske anstændigt ud. Da imidlertid alle andre Værtshuse vare opfyldte, og, da desuden vor Pung ikke tillod os at logere som Prindser, toge vi tiltakke med Hotel "Copula", som det hedder, hvor vi hver erholdt et Værelse, eller Hul, for respective 6 Realer daglig. Vi havde truffet det særdeles heldigt med just at ankomme til Lima denne Aften, der efter den stille Uge, er ligesom en Art Carnevalsaften, og paa det store Torv, der var ligesom oversaaet med Boutiquer og Fidtekneiper, vrimlede der af Folk til langt ud paa Natten, og vi fik saaledes Leilighed til at beundre det ganske originale Folkeliv i al sin Glorie; hist var en aaben Boutique, hvor Herrer og Damer nød deres Fresco, (d.e. Limonade med Iis); her var en Art Telt, hvor en Neger var i fuld Activitet med at stege og brase forskjellige Sorter Kjød, Fugle, Fisk, Tunger, Pølser og Gud veed Hvad, som udsolgtes til de talrige Kunder, der til hver Portion fik en Dosis Salat, som samme Neger anrettede med Fingrene; her var et Etablissement af Blomster, her et andet af Frugter, kort sagt, alle mulige Artikler kunde her erholdes, kun ikke til de billigste Priser. Vi bleve hvert Øieblik anholdte af Lotser, som tilbød os deres Tjeneste, hvilken vi imidlertid ikke behøvede.

Søndag d. 11te. Da vi i Morges i dybeste Negligée samledes paa Balconen udenfor vore Værelser, udbrød vi alle i en Treklang af Forbandelser over vort skrækkelige Nattelogie; Wilkens og Hensen vare halvt opspiste af Lopper og Væggeluus, hvorimod jeg dog var sluppet nogenlunde derfra i denne Henseende. Kl. 8 gik vi ud for at bese Kirkerne, hvor vi ventede at see en talrig Forsamling paa

første Paaskedag. I denne Henseende bleve vore Forventninger dog skuffede, hvorimod Kirkene selv ere meget pragtfulde, uagtet de for største Delen var berøvede deres Kostbarheder og Prydelser. Nogle smaa Abbeder fik strax fat paa os, forat vise os Kirkens Stads, og, da vi ved Bortgangen hilse med mange Taksigelser, kom de frem med en Tallerken og bade om et Par Skilling, hvorpaa vi holdt inde med Komplimenterne og trak Pungene frem. Vi gik dernæst hen til en tydsk Kjøbmand Lembcke, til hvem jeg havde et Anbefalingsbrev fra Valparaiso, og fra ham til den designerede Konsul Bergmann, hvis ene Søn vi allerede kjendte fra Valparaiso. Vi bleve forestillede for Bergmanns Kone, der er en Argentinerinde, men de to smukke Døttre vare desværre endnu ikke pyntede. Formedelst den trykkende Hede og den slette Steenbroe vare vi Kl. henved 2 saa echaufferede, at vi maatte gaae hjem; men, da vi dog ikke havde Lyst til at sove, satte vi os til at spille a l'hombre et Par Timer paa Formiddagen. Vor Middagsmad, som vi indtog paa vort Værtshuus, var frygtelig slet, eller med eet Ord Spansk. Kl. 5 ankom den overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister, Commandeur Wulff med Adjutant og adjungerede Brodersøn til Byen, og, da vi vare i Selskab med en saa streng Militair som Wilkens, maatte vi naturligviis strax gjøre vor Opvarthning. Vi traf Ambassaden spisende, og efter faa venlige Ord fik vi vor Dimission. Vi gjorde derefter en Spadseretour paa Alameda'en, hvor vi traf adskillige smukke Damer til Fods og Vogns. Om Aftenen vare vi efter Indbydelse hos Lembcke, der har en smuk lille Spanierinde til Kone, der kun har den ene Feil, som hun deler med næsten alle sine Landsmændinder, at hun kun kan tale Spansk. I Stue-Etagen i det samme Huus, hvor Lembcke boer, logerer en borgerlig Peruviansk Familie, hvor vi hørte Musiken til Zaniacuega spille. Da vi Alle vare meget begjærlige efter at see denne Dands udført ordentligt, toge vi os den Frihed at gaae ned i Familien, hvor vi bleve modtagne med megen Forekommenhed, og alle de spanske Dandse bleve udførte for os til vor store Fornøielse. Den berømte Zaniacuega, en Dands, der dandses paa ethvert Bal i de bedste Familier, er meget original, men vilde hos os blive anseet for yderst uanstændig. Beskrivelsen forbigaas. Hos Lembcke gjorde vi Bekjendtskab med to andre Tydskere, D'herr. Severin og Schwartz, begge to vakkre og forekommende Personer. Kl. 11 gik vi hjem og indtog paa Veien et Glas Fresco paa Torvet, hvoraf Præsten havde Mavepine hele Natten.

Mandag d. 12te. Da jeg kom op i Morges, traf jeg Wilkens og Præsten i stor Fortvivelse, fordi de ikke havde kunnet sove om Natten. Tilsidst vare de i Desperation staaet op og havde givet sig til at spille a l'hombre en deux til Kl. 5 om Morgenen.

Kl. 9 gik jeg hen i Cathedralkirken forat høre Messe, og her traf jeg Kommandeuren og Staben, til hvem Krieger havde sluttet sig. Efter Aftale gik vi derpaa hen til Lembcke, der havde lovet at vise os nogle af Byens Mærkværdigheder. Først gik vi til Klosteret St. Francisco, der er det største og rigeste Kloster i Sydamerika. Det er bygget aldeles i Form af en Firkant, og hver Side af Quadraten har en Længde af 125 Varas, eller 375 Danske Fod. (Varas — 3 Fod). Det har før talt 3 á 400 Munke, nu findes der kun 40 á 50. Dette Kloster, af hvis Orden den nuværende Erkebiskop i Lima er udgaaet, har en aarlig Indtægt af 200.000 Piastre, og Prioeren har for sin Part 40.000 aarlig. Bygningen er pragtfuld, men har lidt noget derved, at Kirken, der engang er afbrændt, senere er bleven opbygget for Almisser i en mindre pragtfuld og mere moderne Stil. Indvendig seer den ud som en Dames Boudoir og er opfyldt med Snurrepibier, hvoriblandt fortjener at nævnes flere Bure med levende Kanarie-fugle. Dernæst gik vi forat besee Universitetet, som i sin Tid maa have været en stormægtig Anstalt, der nu, som Alt Andet, er forfaldet og ophævet. I den forreste, fiirkantede Gaard ere de forskjellige Videnskaber, som her have havt Lærestole, afbildede med Tankesprog paa Væggen, nemlig: Theologia, Medicina, Anatomia, Mathesis, Poesis & Minuca, Pictura & Perspectiva, Architectura militaris, Agricultura, Ars Nautica, Grammatica, Religio, Astronomia, Physica, Sculptura og Jurisprudentia. Under Hygæas Billede staar: "et revocat de faucibus orci, tantum artes hujus, tantem medicamina possunt", og ved Anatomien staar: "Ne morbi solvant corpus, solvisse jucavit".

Vi besøgte dernæst et Nonnekloster i den Hensigt at købe nogle af de Smaating, som Nonnerne sædvanlige forfærdige, men vi fik Intet, og vor Fører fortalte os, at Nonnerne her vare for dovne til at bestille Noget. Jeg forsøgte at gjøre min Qualitet som Doctor gjældende forat komme ind i det Indre af Klosteret, men man forsikrede mig, at der ingen Syge var, og at man ingen Brug havde for mig. Endelig gik vi for at besee det Peruvianske Musæum, der først er stiftet forrige Aar, og rigtignok endnu er meget i sin Barndom. Localet bestaae kun af 2 smaa Sale, og heri findes: Conchylier, Mineraler, Insecter, Pattedyr, Fugle, Fisk, Misfostre, Mumier, Kunst-

sager, Malerier og en Myntsamling. Man kan altsaa let slutte sig til, at her intet fuldstændigt kan være i nogen Henseende. Myntsamlingen var mig dog til nogen Nytte, da jeg tilbød Opsynsmanden at skaffe ham Danske Mynter, hvorimod han lovede at forskaffe mig et Indianer Cranium. Hvad der for mig havde meget Interesse i dette Musæum var 4 Mumier af Indianere, som vare fundne imellem Bjergene med Hænder og Fødder sammenbundne. Man fortalte mig, at de selv havde valgt denne Dødsmaade, forat undgaae Spanernes Grusomheder. En Polak, der kalder sig St. Jago Flores, og er Forvalter eller noget lignende paa et Gods, der ligger 35 Miil inde i Landet, har gjort Bekjendtskab med os, og denne har lovet at sende mig en saadan Mumie, saasnart han kommer hjem. Naar han blot ingen Windbeutel er! (En Tegning i min Notitsbog). —

Skjøndt jeg var morderlig træt af al den megen Tradsken omkring, maatte jeg dog gaae hjem med Hr. Schwartz og spille 4hændige Beethovener i en Timestid. Om Middagen spiste Præsten og jeg hos Hr. Severin, hvor vi gjorde Bekjendtskab med en gammel Tydsker, Hr. Pfeiffer, der har været 19 Aar i Lima. Denne joviale, gamle Kavalleer inviterede os hjem til sig efter Bordet, og efterat have tracteret os med en temmelig stærk Dosis fortræffelig, gammel Rhinskviin, forestillede han os for sin Kone, en Engellænderinde og sin meget smukke Datter, der havde en paafaldende Liighed med Jfr. Petersen ved Theatret. Jeg maatte gjøre mine Kunster paa Klaveret og havde den Æra at accompagnere Seniorita til nogle halsbrækkende Italienske Arier, som hun foredrog med mere Stemme end Takt. Om Aftenen vare vi atter hos Lembcke, der havde bestilt sine Svigerinder hen. forat dandse med os, men det gik skidt, og, da vi vare udmattede af Dagens mange Anstrængelser, gik vi hjem Kl. 11 uden engang at tage Fresco paa Pladsen.

Tirsdag d. 13de. Om Morgenens da jeg kom op, var allerede Polaken paa Hensen's Kneipe, forat tjene til Cicerone. Vi gik sammen hen paa Musæet igjen, og derfra til Klosteret St. Pedro, der, skjøndt det er meget stort, dog ikke kan sammenlignes med St. Francisco. Det er stiftet 1638, og var oprindeligt et Jesuitercollegium. Vi drøsedes derpaa omkring i forskjellige Boutiquer, saae paa Alting, og købte Intet, fordi Alt er meget dyrt. Noget af det, der mest imponerer den Fremmede i Lima, er Damernes Formiddagsklædning, eller den saakaldte Seia og Manta. Der gives to Arter af Seia, den snævre, som før var den almindelige, og slutter ganske tæt til Krop-

pen, men nu paa Grund af sin Uanstændighed ikke er saa almindelig, og den vide, som nu er den almindelige, og er meget klædelig. Manta'en bedækker hele Hovedet, Halsen og Brystet, og af Ansigtet seer man kun det ene Øie. Denne Dragt er ganske eiendommelig for Lima, og findes ikke engang i Callao, der kun ligger lidet over en Miil fra Lima; den begunstiger meget Intriguer, hvortil de Lime-niske Damer ere meget oplagte, da den gjøre Vedkommende aldeles ukjendelige, og maa af denne Grund ikke bæres om Aftenen. Alle Fruentimmer, selv den usleste Negerinde, er iført hvide Silkestrømper og Atlaskes Skoe. Naar man forstaae Sproget, og har Lyst dertil, skal man kunne opleve de besynderligste Eventyr med disse Seia-klædte Damer, der i Reglen ere meget smukke. Kl. 6 Eftermiddag rullede Præsten, Wilkens, Hensen og jeg i en Kareth med 4 Heste tilbage til Callao, hvor vi traf en Deel af vore Officierer paa det Franske Hotel, og Kl. 9 gik vi Alle ombord.

Onsdag d. 14de. Idag har jeg af fuld Beskæftigelse med at rense de Conchylier, som min brave Oppasser, Jens Christensen i min Fraværelse havde samlet til mig.

Torsdag d. 15de. I Anledning af en Seir, som Presidenten har vundet over Rebellerne, er der i Dag skudt Victoria fra Fortet, og i Byen var om Aftenen stor Lystighed paa Gaden.

Fredag d. 16de. Var i Land med Krøyer paa St. Lorenzo forat samle Conchylier.

Løverdag d. 17de. Intet passeret.

Søndag d. 18de. Parade og Gudstjeneste. Indkom den Franske Fregat "Thetis", som tilligemed den Engelske Fregat "Acteon" havde været ved Isleigh forat observere Slaget mellem Præsidenten og Oprørerne.

Mandag d. 19de. Indkom Fregatten "Acteon".

Tirsdag d. 20de. Da Friis og Courlænder i længere Tid havde været i Lima, kunde jeg aldeles ikke forlade Skibet; da derfor den Første i Morges kom tilbage, besluttede jeg mig til at gjøre endnu en Tour til Lima med Capt. Meyer, M. Suenson, Krøyer og Secretairen.

Kl. 12 gik vi i Land forat tage os en privat Vogn; men det var ikke muligt at faae nogen, og vi maatte saaledes beslutte os til at vente til Kl. 4 og gaae med Diligencen. Som en Følge heraf maatte vi spise til Middag ved table d'hote i det franske Hotel, uagtet vi havde bestemt at være meget oekonomiske, og Capt. Meyer var især yderlig melankolsk over denne uventede Udgift af en Piaster for et Maaltid Mad. Ved vor Ankomst til Lima meldte vi os strax til Kommandeuren, og, da nogle af "de Smukke" under deres Ophold i Lima havde været bestandige Gjester hos Kommandeuren, havde Capt. Meyer smigret sig med det Haab at faae Alting frit i Huset, om just ingen honnet Omgang. Vi Andre forlangte kun det Sidste, men begge blev vi skuffede i høieste Grad. Vi traf Ambassaden siddende tilbords i Selskab med Oberdoctoren og Thulstrup, og bleve modtagne med de Ord: "Ih! der er jo en heel Mængde", ledsagede af "de Smukkes" Griin. Vi skyndte os derfor i største Hast ud af Døren igjen med Undtagelse af M. Suenson, for hvem der var bestilt Logie i Ambassadeurens Hotel. Da vi aldrig have gjort noget Forsøg paa at blive optagne i den diplomatiske Cirkel, og ikke have tænkt paa at forlange andet af Ambassaden end simpel Høflighed, bleve vi naturligviis meget gale i Hovedet, og lagde heller ingen Skjul paa vore Følelser i denne Henseende. Dette maa formodentlig Kommandeuren have mærket, thi Dagen efter gjorde Suenson en Slags Undskyldning, da denne Modtagelse egentlig skulde gjælde Capt. Meyer, der endnu er sygemeldt og alligevel kunde gjøre Lystreiser. Dette kan nu være ret godt, men man kunde dog vel med Billighed forlange, at en Mand i Kommandeurens Alder og Stilling skal lægge saameget Baand paa sine Følelser, at han ikke fornærmer Enhver i Flæng. Vi toge derpaa Alle hen til Hotellet "Bal di Ore", hvor vi vare saa heldige at faae to Værelser med to Senge, af hvilke Secretairen og Kapt. Meyer indtog det ene, og Krøyer og jeg det andet. Efter en halv Times Forløb kom der Bud fra Kommandeuren med Invitation til at bivaane den Italienske Opera i hans Loge. Vi gik Alle derhen undtagen Krøyer, der, som han sagde, ikke gad høre det Lirumlarum. Komm. selv gjorde sig imidlertid ikke saa gemeen selv at komme i Logen, hvorimod han bivaanede Forestillingen i den Chileniske Ministers Loge. Der opførtes "Marino Falieri" af Donizette, en Opera, der her ansees for at være fortræffelig, men efter min ringe Forstand med Undtagelse af nogle faa enkelte smukke Steder, kun kan regnes for den almindeligste Slags. Den stærke Berømmelse, vi allerede forud havde hørt om Personalet, var natur-

ligviis ogsaa i høieste Grad overdreven, og der er kun to Damer, Rossi og Pantanelli, om hvem der kan være nogen Tale; især er den sidste, som spiller Altpartierne, en udmærket god Sangerinde, saavel i Henseende til Stemme, som Skole. Under Acterne aflagde jeg Besøg i Bergmann's Loge, hvor jeg saae hans to særdeles nydelige Døttre, af hvilke den yngste mindede mig om Therese i overgiven Tilstand. Efter Theatret spadserede jeg lidt omkring med Hr. Schwartz, og, da jeg kom hjem, fandt jeg de 3 andre Herrer i dyb Samtale med Morpheus, idet de hver havde indtaget en af de 3 Senge, som fandtes i vore to Værelser og havde opbevaret en Barne-seng til mig. Efterat have gjort en utallig Mængde forgjæves Forsøg paa at arrangere mit Leie en Smule maneerligt, krøb jeg endelig selv fortvivlet i Kassen, men fik naturligviis ikke et Øie lukket, dels formedelst Sengens Korthed, dels paa Gund af en stor natlig Maneuvre af flere tusinde homoeopatiske Iglar, og dels paa Grund af det svære Artilleries evindelige Spillen paa Capt. Meyer's agterste Batterie, blandet med Kleingewehrfeuer fra Secretairens daarlige Bryster og Krøyer's snorkende Bataillonsalver.

Onsdag d. 21de. Allerede Kl. 6 purrede Capt. Meyer ud med et frygteligt Spectakel, og der var ikke Andet for end nolens volens at følge Strømmen. Efterat have gjort en lille Spadseretour, gik jeg op og spiste Frokost med Severin, hvem jeg bad om at underrette Lembcke om, at Bergmann ikke var anerkjendt som Dansk Consul af Regjeringen, paa Grund af nogle Krænkelser, han i den senere Tid som Agent for Dampskibscompagniet, havde tilføiet Præsidenten, og, at det maaske endnu kunde være Tid for L., der gjerne ønskede denne Post, at tale med Commandeuren derom. L. greb Forslaget med Begjerlighed, og vilde upaatvivlelig være bleven Consul, hvis Commandeuren ikke allerede havde gjort Aftale med en Dansk Mand, Hr. Whitte, der skal være en af de dygtigste Kjøbmænd i Lima. Med Krøyer gik jeg hen forat besøge Dr. Tschude, der efter K's Mening i Grunden kun er en Windbeutel, der ikke forstaaer Noget til Gavns. Om Middagen var jeg hos Seve-ring, og om Aftenen hos Lembcke.

Torsdag d. 22de. Kl. 6 stod jeg op for efter Aftale med Krøyer og Secretairen at gjøre en Spadseretour udenfor Byen i Naturen. Da vi havde gaaet en halv Timestid, fik Kr. ondt i Maven, og Secretairen blev træt, saa at de begge vendte om igjen. Jeg fortsatte derpaa

Touren alene, og kravlede lidt op ad de nærmeste Bjerge, hvorfra man nyede en deilig Udsigt over Lima og Callao. Kl. 11 gik vi med Dr. Tschude til Musæet. Jeg havde fra Skibet medtaget nogle Danske Penge til Inspecteuren over Musæet, som til Gjengæld forærede mig to Indianske Cranier, hvilken Skat jeg saaledes erhvervede mig for 16 Sk. Dansk. Theresita!

Fredag d. 23de. Efter at have skrevet et Brev til Polaken i Anledning af den belovede Mumie, tog jeg Kl. 9 med Diligencen tilbage til Lima, belæsset med en heel Mængde Spanske Piastre (Told paa Penge med Undtagelse af Smaapenge) til Messen. Da jeg kom ombord, erfarede jeg, at Seilmageren, der i længere Tid havde ligget syg af Typhus, i min Fraværelse baade var død og begravet. Om Aftenen deserterede Matros Bay fra Fartøiet, der var i Land for at hente Officiererne.

Løverdag d. 24de. Indkom Dampskibet fra Valparaiso, og bragte mig et Brev fra Helsingøers Møller, der nu er en betydelig Mand i Chile.

Søndag d. 25de. Havde Besøg ombord af Hr. Schwartz og adskillige andre Herrer fra Lima.

Mandag d. 26de. Affairerne i Lima ere nu tilendebragte, og Hr. Whitte er bleven anerkjendt som Dansk Konsul. Kl. 5½ Eftm. kom Commandeuren ombord, og strax efter gik jeg til Køis, da jeg i flere Dage ikke har befundet mig ret vel.

BELLONA fortsætter derefter uden væsentlige hændelser togtet. Kursen er syd og Kap Horn rundes atter den 20. maj. Den 8. juni gik man atter til ankers ved Rio de Janeiro.

Onsdag d. 9de. Juni. Kl. 5 blev jeg purret ud, da mit Lukaf skulde rives ned. Kl. henved 7 lettede vi, men maatte strax efter atter gaae til Ankers. Endelig lettede vi for sidste Gang Kl. henved 11 og kom endelig til Ro paa vor bestemte Ankerplads. Mit sidste Haab, at der maaske laae Breve til mig paa Posthuset, er nu glippet. Henad Aften gik jeg i Land, og, efter at have faaet min, til en enorm Størrelse voxede, Brutusparyk studset, besøgte jeg Dr. Lallemand, der i vor Fraværelse er bleven gift med en net, lille Hamburgerinde; Rygtet herom maa strax have naaet Fregatten; thi ved min Ankomst traf jeg allerede Courlænder og Knudsen etc. Wilkens havde ikke kunnet dye sig længere, men var i et øsende Regnveir gaaet til Botafoga, forat besøge Svedsken.

I Hotel Pharouz holdt vi os til Aften skadesløse for de mange Savn, vi nu et halvt Aar have maattet føle. Efterretningen om at gaa lige hjem herfra, er af de Fleste her ombord modtaget med Glæde; jeg havde, især af oekonomiske Grunde, helst seet, at vi vare komne til Vestindien, og det af Admiralitetet, Messen bevilgede Tilskud af 1200 Rdl. er kun et daarligt Surrogat for en 11 Maaneders længere Tour. Hverken Ministeren eller Konsulen har endnu været ombord, hvorover Commandeuren er stødt; og han har sendt et Fartøi ind til Botafoga, forat spørge Prytz, om han ikke havde Lyst at benytte det til at gaae ombord med.

Torsdag d. 10de. Ifølge Efterretninger hjemmefra skal Kronprindsens Bryllup finde Sted i Dag; vi lade som vi ikke vide det, for ingen overflødig Stads at gjøre. Idag har baade Prytz og Hamann været ombord, og den første er meget glad over at have af Regjeringen bevilliget Tillæg af 2000 Millereis aarlig. En stor Procession finder i Dag (Christi Legems Fest) Sted i Land, hvori Keiseren deeltager paa bare Been. Alle Officiererne, med Undtagelse af de Vagthavende og mig, ere i Land forat see denne Stads.

Fredag d. 11te. Da Friis paa Grund af en aftalt Tour til Corcovado havde anmodet mig om at bytte med sig, blev jeg atter i Dag ombord.

Lørdag d. 12te. Schultz og jeg gik i Formiddags med Diligencen til Botafoga forat gjøre Visit hos Hendes Naade, (som Wilkens kalder hende) Kommandeurinden. Vi bleve meget naadigen modtagne saavel af Fruen, som Svedsken, der, skjøndt hendes Øiekast er blevet lidt mere rørende, dog har vedligeholdt sit gode Humeur.

Herfra gik vi til Fru Hamann, og, efterat have smaasnakket og leget med Børnene en Timestid, gik vi tilbage til Byen. Om Middagen spiste Courlænder, Knudsen, Schultz og jeg i Hotel Pharoux, hvor en Gjæld af nogle Flasker Champagne, som de to Herrer Officierer vare os skyldige paa Grund af et Væddemaal, blev afgjort. Om Aftenen vare vi paa Fransk Komoedie, som reverenter talt var skidt. I Anledning af, at det i Morgen er den fattige Antonio's Fest, blev der paa Gaderne og ud af Vinduerne afbrændt en saadan Masse Fyrværkerie, at det næsten var livsfarligt at gaae paa Gaderne, eller idetmindste at ride eller kjøre.

Søndag d. 13de. Kl. 9½ gik Wulff, Courlænder, Wilkens, Schultz, Hensen og jeg i Land, for med Prytz at gjøre en Tour over til Praja grande. Kl. 10 gik vi med Dampskibet over; men da vi vare komne halvveis over, savnede vi Prytz, som ikke var til at finde. Da vi kom over, bleve vi modtagne af en peen Mand, der gav sig tilkjende som vor Landsmand, Hr. Braun, der skal være en overmaade riig Kjøbmand. Han førte os ind i sit meget elegante Huus, hvor han forestillede os sin Kone, en Lybekkerinde, og en Deel smaa Døttre. Da vi havde været omtrent et Quarteer i Land, kom Prytz med Dr. Lallemand og Kone roende i et Fartøi, og vi erfarede nu, at han var løbet i Land fra Dampskibet, da han saae Doctoren, og var ved den Leilighed bleven agterudseilet. Efterat (for 2den Gang i Dag) have indtaget en solid Frokost, begave vi os med Hr. Braun i Spidsen ud paa en Tour, der var ganske deilig, men anstængende, saa at jeg var lidt flau, da vi efter 3 Timers Marscheren op og ned ad Bjerger, kom hjem Kl. 3, forat dinere hos Hr. Braun. Diner'en var, især i drikkevarelig Henseende den bedste og completeste, jeg har nydt i Udlandet, og jeg lod den derfor vederfares saa stor Ret, at jeg ikke fandt mig oplagt til at gaae i Aftenselskab hos Hamann, men foretrak Morphei roligere Selskab i min Køie.

Mandag d. 14de. Jeg er aldeles fri for (*her er tegnet 2 rotter*) Jammer i Dag, og er derfor ret glad ved at skulle være ombord, uagtet jeg gaaer Glip af et Bal hos Ministeren i Aften.

Tirsdag d. 15de. Om Formiddagen gik jeg omkring i Byen og saae saalænge paa Boutikerne, indtil jeg faldt ind til Mad. Finot, hvor jeg købte mig et Tilfælde til i Blomster til de skammelige Fruentimmere derhjemme, som ikke have kunnet faae Tid til at glæde en

Fraværende med et Par Linier. (NB. gloende Kul). Om Aftenen var jeg hos Dr. Lallemand, der hver Tirsdag har en Art musikalsk Klub hos sig, hvor der kun udføres Sager for Mandsstemmer. I Aften udførte de, d.v.s., prøvede paa at udføre! d. 42. Psalme af Mendelsohn, som var transponeret for Mandfolkstemmer, men Executionen var slet, og Sangerne langt fra (ikke) en saadan Opgave voxen.

Onsdag d. 16de. Idag havde vi stort Selskab ombord af Damer, og, som Følge deraf af Pastor Neumann. Foruden Ministerens Frue og Datter var der Consulessen med 2 Jfr. Røder, Frue Braun med Gouvernante og Børn, Frue Limpricht og Mad. Lallemand, de sidste med tilhørende Mænd. Alle vore Kunster med Bajonetter, Piger og Sabler bleve som sædvanligt foreviste, men midt udi Forestillingen traf det sig saa uheldigt, at den Engelske Admiral King kom ombord, hvorudover Apparaterne i største Hast skaffedes tilside. Om Aftenen var jeg i det Franske Theater, hvor der var en frygtelig Piben og Hujen af en ulykkelig Skuespiller og to Skuespillerinder, som efter Publikums Mening havde været uartige og nu opfordredes til at gjøre Undskyldning fra Scenen. Efter henvend 1½ Times frygtelig Spektakel og megen Parlamenteren frem og tilbage, blev endelig en Slags Undskyldning givet, og Stykket fik nu Lov at gaee sin Gang, efterat det 3 Gange var begyndt forfra. Blandt Andet opførtes "Une faute", hvori Synderinden var mindre heldig, Hanreieren (den samme Ulykkelige, som blev bepebet) derimod fortræffelig.

Torsdag d. 17de. Efter Invitation af Hr. Simonsen spiste jeg tilligemed Courlænder og Knudsen, hvem jeg medtog, hos ham til Middag paa hans lille, nydelige Sted, som ligger en halv Miils Vei udenfor Byen paa Veien til St. Christoph (Keiserens Residents). Det var mig særdeles behageligt at lære hans elskværdige Kone at kjende tilligemed hans nette Smaapiger, saa at jeg kun har en fordeelagtig Rapport at aflægge til Familien ved min Hjemkomst. Foruden os var kun en lille Svensker, Hr. Behr, tilstede, men da Diner'en var fortræffelig, og, som en Følge deraf Conversationen meget levende, morede vi os fortræffeligt. Ved vor Bortgang bad Konen mig om at anbefale hende paa det Bedste til hendes ubekjendte Familie i Danmark, hvilket jeg lovede og ærligt skal holde. Om Aftenen var vi hos Lallemands, hvor der er, eller rettere sagt, kunde være meget behageligt, hvis der ikke bestandigt var saa overfyldt med vittige og uvittige Tydskere, der ere Courschneidere til Fruen. Hr. Behrens

Fredag d. 18de. Gik fra Borde Kl. 9 for efter Indbydelse af gjøre en Tour med Konsulen til den Botaniske Hauge. Courlænder og jeg, som gamle adstadige Kavalcerer, kørte med Hamann i dennes Equipage, hvorimod Ynglingene Wilkens og Schultz tilligemed den unge Prytz vare tilhest. Ministeren havde foranstaltet den samme Tour for Kommandeuren og nogle af de andre Officierer; men heldigviis var de saa sildig paaferde, at vi først mødte dem underveis, da vi toge hjem. Capt. Meyer og Jacobsen toge sig fortræffeligt ud i en gammeldags Kareth fra Ludvig d. 14des Tid. (Medens jeg tænker paa Karether, maa jeg bemærke, at Liigvognene her ere i Form af Karether, og at den, hvori Børn blive begravne, er overtrukket med rødt Fløiel og Guldbrokade, fordi det er en Glæde for Forældre at miste deres Børn tidligt, da disse fare lige lukt ind i Himmerige uden at betale Bompeng i Skjærsilden). — Til Middag og Aften vare vi hos Hamann.

Begge Præsterne, vor og den tyske, havde ligeledes besøgt den Botaniske Hauge og gjorde paa Tilbageveien Visit hos Hamann's. Da Fruen yttrede, at Navnet Pontoppidan forekom hende saa bekjendt, svarede Børsten, at det rimeligviis var fordi det lignede Pontius Pilatus. Da Talen siden kom paa, om Brunetter eller Blondiner vare de smukkeste, hvorom der herskede Meningsforskjellighed mellem de to Præster, sagde vor Præst i Disputens Hede paa sin Tydsk: "Greifen Sie sie in die Brust" (d.e.: die Blondinen), hvorimod han vilde sige: "Grib Dem selv i Barmen". At tale fremmede Sprog er undertiden misligt!!

Lørdag d. 19de. Om Formiddagen gik jeg med Capt. Meyer og M. Suenson i den lille Jolle over til Praja grande, hvor jeg samlede en Deel Conchylier. Ved samme Leilighed købte jeg i Kompagnie med Kapt. Meyer 300 Appelsiner for den billige Priis af 1000 Reis (omtrent 6 M. 10 Sk.). Om Eftermiddagen var jeg ombord. En tysk Kjøbmand, Hr. Limpricht, gjorde i Aften et Bal for Fregattens Officierer, til hvilket dog, som sædvanligt, ikkun de saakaldte "Smukke" gave Møde. Den Engelske Paket fra Europa indkom i Eftermiddag og medbragte naturligviis Breve til alle uden til mig. Jeg er saa gal i Hovedet, som jeg kan blive.

Søndag d. 20de. Var egentlig bestemt til vor Afseiling; men i Anledning af Pakettens Ankomst anmodede Kjøbmandsstanden i Rio Commandeuren om at blive til Tirsdag, forat medtage deres Breve til Europa. Om Middagen vare samtlige Officierer inviterede til Middag i den Franske Fregat "Atalante", men kun 6 mødte. Jeg var i Dag inviteret til flere Landpartier, som jeg desværre paa Grund af Vagt ombord, maatte afslaae.

Mandag d. 21de. Om Formiddagen var jeg i Land, for at gjøre adskillige smaa Indkjøb til Hjemreisen. Om Aftenen var jeg hos Lallemand's, hvor jeg traf Kommandeuren og Christian Kaptain, som begge overbød hinanden i Smigrerier, Kourmagerie og Galanterier. Derefter toge vi Afskeed med Rio og dens Østers (som var baade gode og billige) for Tharoux. Andre Afskeedsvisiter undgik jeg som kjedsommelige.

Tirsdag d. 22de. Morgen Kl. 6 lettede vi, i hvilken Anledning Næstcommanderende beordrede mit Lukaf revet ned uden at lade mig varskoe i Forveien. Da jeg naturligviis fandt mig fornærmet herover, klagede jeg til Chefen, der meddelte Vedkommende en ordentlig Visker. Saasnart vi gjorde Tegn til at lette, mødte en Mængde Fartøier til vor Assistance fra de forskjellige Orlogsmænd. 10 Franske Fartøier bugserede os ud.

BELLONA stikker derefter atter til søs. Rejsen tilbage til København foretages i ét stræk. Den 12. august passerer Skagen.

Løverdag d. 14de. August. Morgen tidlig atter "Mercurius" i Sigte. Maatte skyde 3 Gange efter en Gilleleie Lods. Passerede Kronborg under Salut Kl. 7; Kl. 8 $\frac{1}{2}$ passerede Linieskibet "Christian d. 8de", der laae til Ankers i Humlebæksbugten og var under Letning. Kl. 10 kom vi til Ankers paa Kjøbenhavns Rhed. $\frac{1}{4}$ Time efter gik Linieskibet til Ankers ved Siden af os, efter at have givet et Hurra med Mandskabet paa Rælingen, idet det passerede os. $\frac{1}{2}$ Time efter kom ligeledes Briggen "Mercurius" til Ankers og løb paa Grund ved Castelspynten, hvorfra den dog snart kom af. De første Besøg, vi havde ombord, var Admiral Wulff og Etatsraad Wiborg, af hvem vi erfarede, at Alt Gud skee Lov staaer godt til herhjemme.

Den 21de blev Commandoen strøgen.

De i denne Anledning forefaldne skandaleuse Optrin med Capt. Bille ere blevne publici juris, og kunne eftersees i alskens Blade. Kommandeuren lod ved Afskeden en Kgl. Parolbefaling oplæse, hvori Officierer og Mandskab takkes for deres paa Touren udviste gode Opførsel, samt tilsiges dem særdeles Kongelig Naade. Da en lignende Roes ikke tildeelttes de andre hjemkomne Skibes Besætning, vakte denne Fadaise atter Misfornøielse; jeg er derfor glad ved at være sluppen bort fra Misfornøielsernes Gebeet; thi jeg selv er meget fornøiet med Alt. —

Saaledes endte den 2den puniske Krig!

